

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

TIRUVANMIYUR.

JAGOPAL PILL

PIKSHANDAR KOVIL

சிவமயம்

திரிசிராமஸ்த்

12876

தாயுமானேஸ்வரர்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

இஃது

தென்பேறுபுதுப்பாடியம்

வேங்கடாசலமுதலியா

ரவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

திரிசிரபுரம் - உப்புக்கார

சிதம்பரபிள்ளையவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி

திரு - அப்பாவுமுதலியார்குமாரர்

வேங்கடாசலமுதலியா

ரவர்களால்

தேசாபிமானி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பராபவஸ்ரமார்சுழி

தென்விண் அனா - அ.

சிவமயம்.

சா த் து க வி க ள் .

திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்வண்பாடியது.

து ரிசிராதழயர்கணயெடுத்தாண்டு - - - *

பவமாற்றிச்சுகமேநல்குந் - - - *

திரிசிராமலையாற்குப்பிதிற்புப்பத் - - - *

தந்தாதிசிறப்பாச்செய்தான் - - - *

பரிசிவாப்புகழ்ந்தோருக்கமுதூற்றிச் - - - *

செழுங்கந்தம்பரந்துவிசங் - - - *

கரிசிலாவியலொடிக் கியமுணர்ந்த - - - *

நாகமுத்துக்கவிஞ்ஞானே. - - - *

தென்னூர் - இருளாண்டியுபாத்தியாயர்பாடியது.

வா கமுத்துவணவில்கணயிருந்தொளிநு - - - *

மதிமுகத்துமடந்தைபாகன் - - - *

ஆமுத்துகளிலன்பர்பரவுகிரா - - - *

மலநாதனடிமென்போதி - - - *

லாகமுத்துப்புலவனுரைபதிற்றுப்பச் - - - *

தந்தாதிநயந்துகேட்போர் - - - *

பாக்முத்துறைநெய்க்கடந்துமேலா - - - *

கூழையதண்ப்பற்றுவாரோ - - - *

தி ரிசிரபுரம் - சோமசுந்தரமுத்தியார்பாடியது.

சிரகிரியாந்தென்கயிலைமலத்திவணமின்
முண்தீநெழுந்ததேவதேவன்

*

பரவுமிசைக்கடன்முழுதாமந்தாதிப்	-	-	-	*
பிரபந்தப்பாண்டத்துய்த்தான்	-	-	-	*
திரமருவிபுகழிந்துதேசவிரா	-	-	-	*
ஜத்தானிதிகழ்நாற்சங்கப்	-	-	-	*
புரவலருமிரவலரும்பரவிமகிழ்	-	-	-	*
நாகமுத்துப்புலவன்றே.	-	-	-	*

பாலக்கா-ஓரராகவசெட்டியார்பாடியது.

விண்ணவருந்தவளமலர்வாணிகேள்	-	-	-	*
வனுமானும்விருப் புமேன்மை	-	-	-	*
நண்ணவருந்தவர்குழுஞ்சிரகிரியந்	-	-	-	*
தாதிதண நறுஞ்சொற்செந்தே	-	-	-	*
னுண்ணவருந்தவலமுறுதெக்கலையு	-	-	-	*
-நவையறக்கற்றுணர்ந்தோர்யாரு	-	-	-	*
மெண்ணவருந்தவலருஞ்சீர்நாகமுத்து	-	-	-	*
கவிவாணனியம்பினுனே.	-	-	-	*

திரிசிரபுரம்-நீலகண்டம்பிள்ளைபாடியது.

சேணுலவு பொன்னஞ் சிகரச் சிராமலலவாழ்	-	-	-	*
தானுவினுக் கந்தாதி சாற்றினான் - மாணுலவு	-	-	-	*
பாகமுற்ற செஞ்சொற் பனுவற் பொருளுணர்ந்த	-	-	-	*
நாகமுத்துப் பாவாண னன்கு.	-	-	-	*

திரிசிரபுரம்-அஷ்டாவதானம்

சுப்பராயசெட்டியார்பாடியது.

ஈறங்குதினாக்கடலுலகநாடுபொருட்	-	-	-	*
கெல்வமொடுகல்விச்செல்வம்	-	-	-	*
பிறங்குதிருநதிசுலத்தாணாகமுத்துப்	-	-	-	*
பெரும்புலவனருவியோங்கி	-	-	-	*
யிறங்குதிரிசிரகிரிவாழிமையமண	-	-	-	*
மகப்பாகனரிகளெல்லாந்	-	-	-	*
திறங்குலவுப்ரியாகப்புறிந்தோருக்	-	-	-	*
கங்காதிசெப்பினே.	-	-	-	*

திரிசிரபுரம் - சரவணபாத்தியாயர்பாடியது.

பொன்னொருநவமணிசேர்பரிபுரத்தா - *
 விவணமலபாப்புந்திதன்னின் - *
 மன்னொரும்பதம்பெறவேகருணாதரும் - *
 பபாயிடமாய்வளருமேரின் - *
 மின்னொருஞ்சிரகிரிச்செவ்வந்திசர் - *
 பொற்பதத்தில்விளங்கவேதான் - *
 ஹன்னொரும்புகழ்நாகமுத்துவள்ள - *
 . றமிழ்மாணசூட்டினானே - *

திரிசிரபுரம் - ஒப்பிலர்மணிடபாத்தியாயர்பாடியது.

இத்தகையிற்புலவர்களுக்கரசனென - *
 வேவிளங்குமினிமையான - *
 முத்தமிழ்தேர்நாகமுத்துக்கவிராஜ - *
 னல்லன்புமுதிர்தவாக்கா - *
 வத்தியுரிபோர்த்தசிரகிரிவாமும் - *
 பெருமானுக்கருமையாய்ச்செய் - *
 வித்தகஞ்சேர்பதிற்புப்பத்தந்தாதி - *
 வியப்பதவணவிளம்பொனாதே. - *

கற்குடி - மதுரைமுத்துப்பிள்ளைபாடியது.

இந்தப்பாடரவணிந்தோன்முத்தவலவெந் - *
 பினிலமர்ந்தோனிறைவனா - *
 விந்தப்பா தங்களின்மேனாகமுத்துக் - *
 கவிராஜன்மலநந்தவாதி - *
 யந்தப்பாவொருநா ஹமாரும் - *
 லனுதினமுமறையின்மேரீட்ட - *
 சந்தப்பாமற்கிடைக்குமகரால - *
 யம்புடைசூழ்தரணியோரோ. - *

தரங்கம்பாடி - குருவப்பநாயகர்பாடியது.

கராமலப்பத்திரிதொடுங்கரணநிகர் - *
 நாகமுத்துக்கவிவல்லோனள் - *
 விராமலப்பக்கதிர்வாளாற்றுமிக்குமிலங் - *
 கொளியிரமியங்கத்தேங்கொள் - *

சுராமலப்பச்சையந்தர் நிற்குடைந்தளிதென் - *

விடுங்கமழ்பூஞ்சா ந்துமோங்குஞ் - *

சுராமலப்பண்ணவனுவப்பத்தெருடமுந் - *

தா தியொன்றுசெப்பினே. - *

திருசிரபுரம் - முத்தையவுபாத்தியாயர்பாடியது.

அக்காலத்தொருவிடையாய்த்தாங்கினமா - *

தவனனந்தகவிடையதாகித் - *

திக்கா ரும்பொன்மதினமீ திருந்துதவம் - *

புரியமுயர்சுவெற்பீசர் - *

மிக்காரும்பதமலரினாகமுத்துப் - *

பாவலன்மேமைமேலுமன்பா - *

யெக்காலத்தினுமழியாத்தமிழ்மாண் - *

சூட்டியவாறென் சொல்வேனே. - *

சுந்தாத்திரிப்பேட்டைமுத்துசாமிநாயகர்பாடியது.

உள்ளத்தெளிவுறுதித்தெளிவுகனிந்தொழுமுமின்ப - *

வெள்ளத்தெளிவுவேதத்தெளிவுமெய்விதேயமுத்தி - *

கொள்ளத்தெளிவுகவிநாகமுத்துநற்குணைசன் செய்த - *

வள்ளற்சுராமலையந்தா தியைச்சொலவாய்த்திடுமே. - *

சா த்துகவிகள்

ஹரஃ
ஸ்ரீ

12876

திரிசிராமஸ்த் தாயுமானேஸ்வரர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

விநாயகர்ஸ்துதி.

பண்ணவர்போற்றுஞ்சிராமஸ்ப்பதிற்றுப்.....*
பத்தந்தாதிக்கவியலங்க.....*
னண்ணலர்புரங்கமபெழநகைத்த.....*
நாதனாந்தாயுமானவனற்.....*
றண்ணலர்சரணம்புயமிசைச்சாத்தத்.....*
தானமாறெனப்பொழிபுழைக்கை.....*
யண்ணலோர்கோட்டுமழவிளங்களிற்றி.....*
னடிமலர்முடிமிசைப்புணவாம்.....*
தாயுமானேஸ்வரர்ஸ்துதி.

நறுங்களபத்தனமடவார்திருநடஞ்செய்.....*
சிரகிரிவாழ்நம்பனென்று.....*
முறுங்கயிணப்பெருமான்ருயானவன்வெள்.....*
விடையாணெம்முடையான்யாரும்.....*
பெற்றும்பொருட்டின்னருள்சுரக்கும்.....*
பெம்மான்சிற்பரனாதன்பெருமையாவை.....*
குறுங்குறுமா முனிதுதிக்குமாதேவ.....*
னடிமுடிமேற்கொண்டுவாழ்வாம்.....*

மட்டுவார்குழவியம்மைஸ்துதி.

வேல்யுறழ்விழியானைக்குழையிலக்குச்செவியாண வெண்ணீ
ற்றூண்ச் - சோணயின்மார்ங் குயில்பாடுஞ் சிரகிரிவா முமை
யாணச்சுரும்பார்கொன்றை - மாவலியணிந் தோனிடத்தில
மர்ந்தார்ணயுவாமதிபோல்வதனத்தாணப் - பாஸ்திகர்மொ
யியாணமட்டுவார்குழலாணப்பணிதல்செய்வாம்.....*

செவ்வந்திவிநாயகர்ஸ்துதி.

ஐந்தருநீழல்வாயமருமிந்திரன் *
வந்தவண்செயுஞ்சிராமவையின்மேவுசெவ்.... *
வந்தியாணயினிருமாமலர்ப்பதன் ... *
சிந்தையாற்றொழுதுமேற்சென்னிசேர்த்துவாம் *
சுப்பிரமணியர்ஸ்துதி.

சூர்தடிநீதிமையவர்க்கவர்க்கம்பெற்றிடத் ... *
தார்புணவேல்விதர்சண்முகன்குதன்..... *
பார்புகழ்சிராமனைப்பதியிற்கந்தனற் *
சேர்பெறும்துமலர்ச்சிரத்திற்சேர்த்துவாம் *

சைவசமயாசாரிகள்ஸ்துதி

அங்கம்வனப்புறுங்குசையாக்கியருள்கவுணியன்றன் ... *
றுங்கமலர்ப்பதம்பரவித்துதிநாவுக்கரசனற்றான்.... *
வங்கம்றவணங்கியாளுணிலணைக்கழல்பணிந்து..... *
பங்கமுறுவாதவூர்ப்புனிதனடிபேசற்றுவாம்..... *
அவைபடக்கம்.

அருமருந்தன்னபிள்ளையென்னுணாப்பதருமந்தபிள்ளையே
யென்ன - வருமருஉமொழியிற்பொருட்சிதைவின்ரூபியங்
குதல்பற்றிக்கொள்கான்றோர் - தெருமருமனத்தேன்சிராம
வைப்பிராற்குச்செப்புபாடலினுரைச்சிதைவு - பெருநீனுமந்
தப்பொருட்சிதைவிலாதப்பெற்றியார்கொள்வதுவழக்கே *
நால்.

சீர்வளர்பூங்காவனம்புடையோங்குஞ்சிரகிரிமட்டுவார்குழனிந்
வார்வளர்குவிமாமுலையுமைப்பாகாந்தனேதாயுமானவனே
பேர்வளர்மெய்க்குஞானப்பெருவெள்ளம் பெருக்கியென்னு
வத்திடைக்குடி கொண் - டேர்வளர்நின்றுமரைப்பதங்காட்
டியிறைஞ்சிடக்கருவணசெய்குவையே.... (க)

செய்தவணநால்வர்க்கன்றுபதேசஞ்சேனுயர்வடநிழலிருந்து
பொய்தவ்ணநவின்றுபொழிவழிமனத்தைப்போக்கினின்றுழ
ல்கொடியேற்கின் - றுய்வழிகூடவுணர்வனித்தருள்பொன்
னெலிர்சிராமவைப்பெருமானே - நெய்வழியயில்வேற்குமர
வையின்றுநிலவெவ்நிறனக்கிராமுதே..... (உ)

ஆரமுத்திவெப்பொன்னவைக்கரத்தெறியு மாழிநேர்பொன்னி
நாட்டினுள் - பாரமுத்தவணவேலங்கையிற்றங்கும் பரமருந்
தாயுமானவண - டிராமுற்றனுக்கார்புலையோயெவர்களாபி

னுமிருண்மலவலியால் - விரமுந் தினுநாரணன் பெருங்குழி
பநன்மேலின ரென்வணயாள் பவரே... .. (ந)

என்வணயாள் பவனாமழுவின்டயவகா யேகமர்ன்வனாமுண்ட
கம்வாழ் - பின்வனகேள்வரும் வெண்சலிசமா துவக்கும் பிரம
ருமமரர்மாதவரு - முன்னைநாட்டொட்கையைகதி றுவானேத்
துமுதல்வனாமட்டுவார்குழவி - யன்வணயாளுடன் கண்டனன
கமகிழுவஞ்சிராமலையினின்மாதோ (ச)

மலமகளொருபான்மணந் தாலகனித்த மகேச்சுரன் திரிபுரத்
கனல் - கலப்புக்கும் திச்செஞ்சடைமுடிப்பரமன் கனகமார்கிர
கிரிப்பெருமா - னவஸ்யசையோதமுதித்தகர்விடமுண் டம
ரனாக் கரத்தளித்தவனென் - றலயமிசைதன் து மலரீப்பதஞ்
சூட்டித்தமிழ்ச்சொலவரமளித்தனனே (ரு)

அளியின்முரறுங் குழுவியம்மபலா லலமரலுழ லுநெஞ்சவண்
யாள் - நளிமலர்த்தடஞ்சூழ்சிரகிரிவாழ நாதனேகங்கைவே
ணியனே - களிமயினடத் துங்கந்தணயீன்ற கற்றமிடத்தி
றையனையயன்மா - லளியுடன்போற் றுமையனேசிவனைய
ணியுறுமமரர்கோமானே.... .. (சு)

மான்மழுச்சூலமுடுக்கணிகரமும்வாளராக்குண்டலச்செவியுந்
தேன்வழிந்தொழுகுங் கடுக்கையங்கண்ணித் திங்கங்கங்கை
யார்சடையும் - வான்விழிமுன் றுங்கழற்பதத்திணையும்வலர்
சிராமலையுனின்னகையுங் - கான்வழிவதனும்புயமுமென்றன
க்கோர்களிப்பிணைத்தருமுயிராமே (எ)

உயிரிக்குறுசுமைவா முடலையேசர்பெருளா யெனம்பிறை
டொறுமுணமறந்து - செயிரிக்குடன்படுமென் னகத்தை
யேதிருத்தித்திருவடிப்பெறெனக்கிவாய்த் - தயிரிக்குடமவா
ஷமரவலணத்திருமாருழந்திடுஞ்சிரகிரிக்கரசே - யுயிரிக்குயி
ன்மொழியாள்சுகந்தகுந்தனநாயசியுடனமருமுக்கணனே (அ)

முக்கணனெடியமரன்முதலசனோர்முறையினின் றடிதொழு
திடும்வென் - னக்கணங்கடவும்புணகிரகிரியா னயிஞ்விழிமட
ந்தையர்மாலாற் - றெக்கணக்ககுபமுதல்வனினத் தஞ்சிக்கிடா
தெணயடியரிற்கொண் - டிக்கணம்பிறவா நெறியினைக்காட்
டியெய்திடாவின்பநல்கினனே..... .. (இ)

நல்லெழில்மரர்மா தர் தஞ்சுகமு நறைமலர்க்கற்பகநீழலு :: *
மல்லெழினனாமாதங்கமுங்காமதேனுவும் வளர் நிதிக்குலையு
ஞ் - சொல்லெழிலென வெள்ளளவுநெஞ்சினி ல்யான் றுதித்தி
டேனின்கழலன் றி - வில்லெழிலுயர்பொற்சிரகிரிமேவும் வி
த்தகவிளங்குமா மணியே ... (௨)

[வேறு]

மணியேமணியினெனியேயென் மதியேமதியுட் கூடர் விளக்கே
திணிசேரும்ப லுரிபோர்த்த தேனேசிரவெற்பமர் வோனே *
தணியாக்காமக்கொடுந் துயர்க்கேதளராவண்ண மெளியேனின்
பணியேபுரியவரமளித் துன்பதமா ரமுதமருள்வாயே... (௩)

ஏயுங்கிணையுமின்றிருமினியழவணயும் பெருவாழ்வுஞ்.... *
செயுநிலையென்மெணுங்கொடியதேயென்பரிக்கும்பெருஞ்ச்மையாஞ் *
செயுநரம்புஞ்செறி தச்சையார் தீண்டா நாற்றமிகுமுடவண்ப்.... *
பேயுநாயுமுணுமுனம்வந்தேனையாள் செவந்திபபெருமானே

பெருமான்சுகந்தகுந்தளமாதேவிக்கினியபெம்மானம்..... *
மருமாமறைபுரதிடுமிறைவனாலகாலமயின்றபிரான்..... *
திருமா துறைமார்பனுமயனுந் தினம்வந்தேத்தஞ்சிரகிரியா
னிருமாமலர்ச்சேவடி தொழுவாரொன் றம்பிறவா நிலையினோ

நிலையாவுடலச்சுமைப்பரித்து நின்றேபுலம்பும்வஞ்சகண . *
யுலையாவண்ண மெடுத்தாள் வாயுமையாள் பங்கிலுறைவோனே
யலையா றுருமதியிதழியணியேணியனேசுவைக்கரும்பே *
சிலையாமலையையவண த்திராத் திரிவாழ்முக்கட் செழுங்கனி
[யே(௨௪)]

கனியுங்காயங்கிழங்குண்டுங்கானி லுறைந்துங்கதிநாடிப்... *
பனியும்வெயிலும்படவுடலம்பதைக்கதுனியூசியினின் று... *
நனியுமருமாதவம்புரியுமுனிகாள் பொதுவினடித்தபிரா .. *
னினியசிர வெற்பினிலடைந்தேயேத்திவணங்கப்பெ றுவாரோ .

வீரம்விணையுமெய்ஞ்ஞானவிளக்கமிகும்பொல்லா வுடலாம் *
பாரந்தேதாஸையும்பர் னென்னதென்னும்பற்றதுநற் பல்ன்பெரு
கோர்முலையுமடமாதர் தொடியவாசைப்பெருக்கொழியு[குங்
மாரமுலையுஞ்சிரகிரியா னடிமாமலர்க்கன்புடையார்க்கே(௨௫)]

புடையார்மறைதேடுதற்கரியவுமைமுர்ட் சினிமையுயிரிள வெள்
கிடையார் பொதியமுனிக்கருளும்விமலரிதழிந்தியணி செஞ்*

சடையார்சிரவெற்பமர் தேவர்ச்சக்கங்காட்டி நிணகட்டி *
நடையார்பரமானந்தவின்பநல்கிபெணயாண்டருள்வாரோ. *

அருளையெவர்க்குமரும்பொருளையடியாரகமாமலரமருந் *
தெருளவளருஞ்சிவக்கொழுந்தேதேனே முக்கட்செழுங்கனி
யேயிருளையகற்றுஞ்சிரகிரியாயெந்தா யென்னுணிறையொ
ளியே - மருளையணயாருறவகலவந்தேகொடுத்தாள்வரமெ
[னக்கே (௮௮)]

எனக்கித்தீயபிறப்பிறப்பாமிடர் தீர்ந்தொழியச்சுரர்வணங்கு
முனக்கன்பொடுநான்பணிவிடைகளொருங்கேநானுஞ்செயவருள்வாய் *
வனக்குஞ்சரமாமுகற்குவந்து மருமாங்கனியன்றளித்தவனே
கனக்கும்பசனாநியர் தொழுமுக்கண்ணேசிரவெற்பமர்கிவனே

சிவனேவணிகர்மரபில்வருஞ்சீரார்மடவாட்டுத்தாயா *
னவனேசென்னிவனாயானேநம்பா செவந்திநாயகனே *
பவமேயியற்றியுடல்போற்றும்பாவகாரிநிணவணங்கா ... *
தவமேதிரியத்தகுமோதானுளாயுன்றுண்மலர்தந்தே.. (௮௯)
[வேறு.]

தந்தியுரிபோர்த்ததாயா னவனேசெவ் *
வந்திமலர்க்கொண்டுன்னடிப்போதந்தாட்டுதித்த *
வந்தமுறுசுரர்க்கும்பேறளித்தமுக்க *
னெந்தையேபந்தவிணையென்றெனக்குத்தீர்ப்பாயே (௯௦)

தீராப்பிறவித்திராக்கடனின்றேறுதற்குச் *
சீராப்புணையாநின்சேவடிபைக்கைக்கொண்டேன் *
நாராயணனயனுநாடும்பெருமானே ... *
வாராச்சிராமவணவரமாமணியே (௯௧)

மாசுற்றநெஞ்சனுணவாழ்த்திமிகப்போற்றமுற் *
காசுற்றமங்கையர்தங்கண்வலையிலையகப்பட *
டாசுற்றயர்நாயடியேற்கிரங்கியருள் *
தேசுற்றசோதிச்சிரமாமணக்கொழுந்தே. (௯௨)

மணவுசெயுமும்மலநோயினுண்மலிவா *
யுணவுபடுநெஞ்சனுணயடைவதெக்கால *
நிணவளருஞ்சிந்தாமணியேநிராமயனே *
தவ்வளருஞ்சென்னிவனாந்நணவழமன்னுனே (௯௩)

MAHAMAHARUPATHY

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

மூன்னூர்சுமிதிமுடிமீதுவைத்து... *
 யின்னூரமுதேயெழின்மாநிதிக்குவையே... *
 என்னுபகமேயெவணயாளிலஞ்சியமே... *
 பொன்னூர்சிரசிரியின்போந்தாயிர்த்தாயானவனே... (௨௫)

ஆனசிராமணவர்சுழயனையங்கணனே... *
 வானவரைக்காதத்தாண்டுமாபாதகராகுந்... *
 தானவரைக்கொன்றதயாபரனேநாயேவண... *
 மீனவிழியார்வணக்குள்விழாதெடுத்தருளே... (௨௬)

அருண்மேவுநின்றனடிமாமலர்பந்... *
 தெருண்மேவுமின்பஞ்சிறியேற்களித்தருள்வாய்... *
 பொருண்மேவுமாடம்பொவியுஞ்சிராமணவா... *
 திருண்மேவியகண்டனன்னுந்தாயானவனே... (௨௭)

நாயானகெல்வத்தகைமணியேவம்பாருங்... *
 நாயாமலர்வண்ணன்காணுப்பெருமாளே... *
 நீயார்நரகிற்கிறியேன்புகாதவண... *
 நாயாப்பேரின்பவாழ்வெனக்குநல்காயே... (௨௮)

ஆய்நோயகலுமழல்போலெழுங்கொடிய... *
 நாய்வெம்பசிகூர்கழியும்விடாய்தணியும்... *
 நீவய்நெருந்தோளார்விழைவொழியுமெஞ்ஞான்றும்... *
 நீயார்நீள்சிரசிரியான்பொற்றுள்வணங்கினர்க்கே... (௨௯)

நானமாயும்வெள்ளெனினமாயும்மிருவர்... *
 நீபானநாளாதிபின்ம்பொருந்தாக்கழலமுதை... *
 நீனனாந்தீயேற்கிரங்கியருள்வாய்முக்கண்... *
 நானவனேதெம்மட்டுவார்குழனிநாயகனே... (௩௦)

[வேறு.]

நாயகன் திரிபுரமெரிபடச்சிறுநகைபுரிந்திடுநம்பன் . [ணன்
 நாயகங்கைவெண்மதியிதழியந்தொடைகுடுசெஞ்சடையண்
 டியகந்தருசிரசிரிச்சிவனிருவிநாமலர்ப்பதம்போற்றித்... *
 தீய்கம்புகாவணமருளடைந்திடச்சிந்திப்பாயுளநீயே . (௩௧)

உளஞ்செந்தீயிடுமெழுகெனவுருகநின்றான்மலரடிநச்சா... *
 திளம்பிடிச்சிறுமடநலர்க்குருகுமென்விருள்விவணத்தாயர்
 போகாய்-கணங்கொணங்கண்டனெசிவலோகனெகங்கைவா

தூசுண்டயானே - வளம்பெருக்குநீட்டண்டலகுழ்ச்சிதா மலைய
வார்தருங்கோவே (௩௨)

கோதமன்னகத்தியன்முதலியர்தொழுங்குருமணிச்சிரநாக.*
ஓதநாபுரமணிபதத்தியர் தின நடமிடுந்திருக்கோயி *
ஓதனஞ்சுமிழ்பணியணி நிமலன்ருணலமுடனருச்சித்தோர்*
வேதனாரணனிந்திரற்கரியநல்வீடுறப்பெறுவாரோ.... .. (௩௩)

வீடுமக்கள்பெண்டிர் நிலையென் னெண்ணிருப்புறுமடநெஞ்சே
கூடுவிட்டுயிர்போனபின்னிவர்க்குண்டப்பெறுவாரோ
நீடுநித்தியவாழ்விணையுடையநீ நித்தமன் பெரடுபொற்றிக்க
கூடுநற்சிரகிரிச்சிவனடியருள்கூர்ந்துதந்தருள்வாரே (௩௪)

தந்தமாமுகத்தானேவேன்முருகனைத்தந்தவெள்விடையானே
கந்தமாமலர்விரிபொழிற்சிரகிரிக்கடவுளே நிணயன் றிப்*
பந்தமாவிணமிசநெருக்குறவுறப்படுந்துயர்க்காளாயே*
நொந்தமாதறுகண்னொழுதுயவொரு நுனறெய்வங்கானே

காணக்கண்ணிலந்துதிசெயநானிலங்கருதிடமனமிச்சலம் .. *
வாணற்பங்கயமணயநின்றளன் றிமறந்துமாறுள்ளானா *
மாணப்பம்மதியறுகணிசடையவென்மணிசொரிவனமேயுஞ்
சேணப்பின் றடப்பங்கயவாவிசூழ்ச்சிகிரிப்பெருமானே(௩௬)

மானவேல்விழிமடந்தையரியந் திருமையல்வாரிதிமுழித் *
தானதன்மமுஞ்செபதவவோமமுந்தவறுறத்தினந்தோறும்
போனபாதகன்மனச்சிவையுருக்கிநின்பொற்பதந்தொழ்ச்செ
ய்வாய்- வானமார்கநம்விழிதுயி லுயர்சிதாமலையவளர்பெருமா
[னே(௩௭)]

மான்றரித்தசெங்கையனேமெய்யனேவளர்சி ராமலத்தேவே
கான்றரித்தபூங்கொன்றைமாலிகையனேகடுவமர்மிடத்தோனே
வான்றரித்தமின்னிடையவளர்பாகனே வயங்கருளருள்வாயா *
தான்றரித்தமெய்ச்சுமைபரித்தணங்கருழலம்பற்குழிபாதே

அழிந்திடும்முடைக்காயம்வாராததல் லுணினுற்பெறுவெனே
கழிந்திடும்புருமேதிமேல்வருபவன்சுறுறுப்படுமவதை[ற்
பொழிந்திடும்புசமயபேதங்குழிடன் பெயர்ந்தேனைவிட்டே
பொழிந்திடும்மணிக்காவிரிப்புடைவளர்பெறுச்சிராமலையே

மலலவலல த்தலில்லாளனே திரிசிராமலலயமர் சிலனேவார்... *
 சிலலலல த்தனேர்புருவமாதர்க்குணன்சிக்கிடா தெடுத்தேநன்... *
 னிலலவலல த்தநின்பாததாமனாநலநீழல்லைத்தேனையாள்வா
 யலலலலல த்தலிப்புலியினியன் றிபெற்கார் தலலலயாவாரோசயி

[வேறு.]

வார்முலலக்கண்ணியர்மயலாற்குகஞ்... *
 சேர்நிலலலலச்சிறிதுமுருமனின்... *
 றூர்புலலகழற்றுளடைந்தேனையாள்... *
 சீர்புலலபொற்சிரகிரிச்செல்வனே... (சக)

செல்வரென் றுஞ்சிறந்தவனென் றுமம்... *
 மல்வலம்பதம்மன்னவனென் றுமம்... *
 சொல்லுளோர்நின்றெழுமபர்க்கிடாவாரோ... *
 செல்வனென் றெழுஞ்செல்வந்திநாதனே... (சஉ)

நாதநாபுரக்காலியர்நட்பினாற்... *
 போதவாடிப்புலம்புகொடியலிப்... *
 பாதகனுய்யப்பார்த்தருளாய்முக்கண்... *
 னாதனேசிரநாகம்வாழையனே... (சங)

ஐயனேசிலனேயருளேசனே... *
 மெய்யனேசிரவெற்பமர்தேவனே... *
 தாய்பமாமதிசூடியநாதவென்... *
 வெய்யநீலிலலலிழ்த்திடவேண்டுமே... (சச)

வேண்டுநித்தியமெய்ப்பொருணாயினேற்... *
 காண்டுகொண்டருளாய்ப்பரஞ்சோதியே... *
 நீண்டுவான் றெடுநெற்பயிர்மாமதித்... *
 தீண்டுசோலலச்செறியிரநாகனே... (சடு)

நாகமாழலநாடிப்பொறிவழிப்... *
 போகவிட்டுப்புலம்புகின்றேலலலயான்... *
 மாகமார்மணிமாளிகைகுழ்சிரா... *
 நாகனேகயிலலப்புதிநம்பனே... (சசு)

நம்பிடேனுனேநாஞ்ந் துதித்திடேன்... *
 கும்பிடேனுயர்கோயிலுஞ்சற்றிடேன்... *
 வெம்பிடேன்லினேயெ னெஸ்வா றுய்குவேன்... *
 றம்பிரானேசிரசிரித்தாணனே... (சசு)

தாணுவேசிவச்சங்கரேனயிரு..... *
 வாணும்பெண்ணுமனியுமலாவுவன்கீ..... *
 காணுமாறெவன்காட்சியருள்கிரதி..... *
 தாணுவாழுஞ்சதாசிவதாளுந்கே..... (சஅ)
 தாதவிழ்மலர் தீதண்டணயந்திரு..... *
 மாதுவாழ்பங்கயப்பெருவானியு..... *
 மோதுவேதவொலியுஞ்செறிசிரா..... *
 மாதிரப்பெருமானெணையாள்வையே..... (சக)

என்ணவியிடோழிந்தேகுதல்கெய்குவாய்ப்..... *
 பொன்வண்மண்வணப்பெண்டிர்கணப்போற்றவா..... *
 மன்னுமலையன்வர்தீதுஞ்சிராமலைத்..... *
 தன்வணயாளுந்தயாட்பாழார் தீதுயே..... (இம)
 [வேறு]

மூர்த்தியயனரிமகவாழ்கரியசோதி..... *
 முனிவரர்கடவயோகர்க்கருணம்போகி..... *
 பார்த்திவரி லுயர்வனவர்புரபுனொன்வண்..... *
 பராந்தகச்சோழவணக்காரமுனிவற்காகக்..... *
 கீர்த்திவிரியுறந்தையினிக்ரகஞ்செய்த..... *
 கிளரொலிவெண்ணீறவியுமெண்டோனாதி..... *
 கீர்த்திவளர்கிரகிரிவாழநாடியின் பூஞ்..... *
 சேவழுவாழ்த்தினொன்றும்பிறவார்பெருஞ்சே..... (இக)

நெஞ்சமுருக்கோகிணையோகருந்தாதேரகொன்..... *
 விதியறமறிவொழுக்கம்பொறையுமின்றி..... *
 நஞ்சமுறுமா வென்னக்கிறியோடி..... *
 நன்னெறியுள்ளோர்த்தமிழைநெங்கப்பாய்வேன்..... *
 பஞ்சமலமறுப்பதெவனிலங்கைக்கோணப்..... *
 படர்வரைக்கிழமுத்தியவெம்பெருமானெனின்..... *
 ணஞ்சவுயர்கிரகிரிமீதமருமுக்கண்..... *
 ணுதிபெவற்புதமேயுமாரர்கோவே..... (இஉ)

அமரர்முதலணவனாயுமணியுதித்த..... *
 வாலமயின்றிப்பொருகாத்தளித்தவெந்தாய்..... *
 சமர்பொருதாருகன்மாவுச்செற்றகொலக்..... *
 சண்முகவனவீன்றதனிச்சுடிகொடியாநுதி..... *
 தீமிநயனிமலையுதவுகொடினுய்யோட்பா..... *

னிரந்தரம்வைத்தருள்பரனேநாளுநாயேன்.....*
 குமரியர்கூர்விழியயிலாற்கொலையுறுதான்.....*
 கோதநகப்பதமலருற்றிருப்பதென்றோ.....(௩௩)
 என் றுமியா னெனதெனும்பொல்லாப்பற்றுகு.....*
 மிருவகைப்பேயெண்ணப்பிடித்துப்பிடுங்கிவாட்டித்.....*
 தின்றுமலக்குழிவீழ்த்தப்பட்டுச்சோருந்.....*
 தீவிணையேற்கருடரவெள்ளிடைமேல்வாரா.....*
 யன்றுசனகாதிபருக்குபதேசித்த.....*
 வமிர்தமேயினியசுவைக்கடலேசெம்பொற்.....*
 குன்றைநிகொனவுயருந்திரிசிராநற்.....*
 கோயிலெழுந்தருடதம்பிப்பொழியுந்தேனே..(௩௪)
 தேனொழுமலர்க்காவிற்பொறிவண்மட்டந்.....*
 தென்னிடத்தண்பண்ணியிலெழுஞ்சேல்கண்மீப்போய்*
 வானொழுங்கமுகின றுங்குணகள்சிந்த.....*
 வலிதனறையருமருதவேனிகுழந்த.....*
 மானொழுஞ்சிரகிரிமெய்ச்சுடரோமுக்கண்.....*
 மாமணியேசிவஞானப்பொருளேசெவ்வாய்க்.....*
 கானொழுங்குமுனியர்கண்வலங்குட்சிக்கிக்.....*
 கலங்கியுள நடுங்குமெண்ணக்காததாள்வாயே... (௩௫)
 ஆளுனக்கேயாகும்வண்ணங்கொடும்பாவிக்கோ.....*
 ராணிநைந்தமேய்ஞ்ஞானப்பொருணக்காட்டு.....*
 நாள்வரக்கூட்டமசிழ்வாயெந்தாய்முக்கண்.....*
 னாதனேவெள்ளிமன் றுணடித்ததேவே.....*
 வேள்வயவகொண்டிந்நணமலராலெய்ய.....*
 விழிக்கனலாலவணயெரித்திட்டநம்பா.....*
 நீள்சடையிற்சுங்கைமதிதரித்தெஞ்ஞான் று.....*
 நிவணயாகச்சிரகிரிவாகையுயவின்றே... (௩௬)
 ஐயமறப்பிருதிவிமுன்னுனபூத.....*
 முறியவெளிப்படுத்திநெடுஞ்சிவனநேர்நெஞ்சை.....*
 னநயநறுக்கிடச்செய்துகாமமாத்.....*
 நாகமுறவாண்வக்காடுணயப்போக்கி.....*
 தாய்மலர்ப்பதமெனதுசென்னிமீது.....*
 குட்டியருட்குழிவெள்ளிடையானேவெம்.....*
 லபயரவின்மேற் றுயிலுமாவுஞ்செய்ய.....*

பங்கயனும்வணங்குசிரகிரியெம்மானே..... (௫௭)
 சிராத்திரிவாழ்சிவபெருமானசுரர்மேவுந் *
 திரிபுராந்தகன் றிருத்தாளிவணையெல்லு *
 பிராத்திரியுமருமலராற்பூசித்தோர்க *
 ளிமையவர்வாழ்த்திடவிந்திரபோகந்துய்த்துக் *
 கரத்திரிவல்லிலங் குயவவ்விடங்கரைச்சக் *
 கரத்தாற்கொன்றவற்கரியபதஞ்சேர்வாரென்.. *
 றரத்திரியச்சடையவன் சொல்லாகமங்க..... .. *
 ளுதைதருமானிடர்காளவ்வணஞ்செய்வீரோ (௫௮)

செய்யகமேய்வணயுயிர்த்தவாரமுஞ்செந்..... .. *
 திருமலர் தண்டரளமும்வெண்ணிலவுவிச..... .. *
 வெய்யவனாற்குவிசுமுதமலர்மென்பால்சூழ் *
 விண்டொடுபொற்சிரகிரிச்செவ்வந்திரநாதா..... .. *
 வையகப்பேயெண்ப்பிடித்துவிடயமாந்தீ *
 வனத்திலேகொடுபோயம்பொறியாமாவின் *
 கையகத்தீந்திடப்பெற்றுநனிவுற்றேனான்.... .. *
 கடத்தேறும்வகையெவனோவறிகிலேனே (௫௯)

அறிஞர்சுரர்வணங்கிடமாலயனுஞ்செவ்வி *
 யாலவட்டமெடுத்தெதிரோவிசச்சோதி..... .. *
 யெறிமணிப்பொற்சிரகிரிவாழரனேமுகீகண் *
 ணிறையவனே மட்டுவார்குழனிபாகர் *
 த்றிகிதைக்குங்கஞ்சரமாவிரியைப்போர்த்த..... .. *
 தயாபரனேசச்சிதானந்தனேசொல்..... .. *
 வறிஞர்கடம்நிதியேயென்தவியுநோயு *
 மாற்றிவுளர்சிவபோகநல்கிடாயே..... .. (௬௦)

[வேறு]

நல்லவர் சொல்லற நன்றி மறந்தே..... .. *
 னிலவன் செய்நிலை யென்று துணிந்தேன்..... .. *
 வல்லிணை யேன்செல் வழியருள் வாயஞ் *
 செல்வன ரும்முயர் சிரகிரி யானே..... .. (௬௧)

சிரகிரி வாழரனேசிவனேப..... .. *
 யரவுடன் வெள்ளறு கம்புனி யக்குச் *
 சிரமணி தற்பரனேசிவி யேற்குன் *
 வரமுறு நல்லடி வாழ்வருள் வாயே..... .. (௬௨)

ஈடலர் தாமரை யில்லவர் வேனு *
மாடர வின்மிசை யறிதாயில் வேனுஞ் *
சேடுற விழைவுகொள் சிரசிரி யானே *
விடென தின்னடி மேவுத ருனே (காந)

தாரணி யோர் துதி சங்கர னேபொன் *
வாரணி மாமுல்லை மங்கைய ராடுஞ் *
சீரணி மறுகொளிர் சிரசிரி யாயுன் *
ஐரணி யடியரி லன்பிலன் யானே (காச)

அன்புற் றமரர்க ளஞ்சனி செய்யும் *
பொன்செற் றெவிர்சிர புரம்வவர் பெம்மா *
னன்பொற் கழலிவண் நசையொடு நெஞ்சே *
யுன்பற் றறவிண யோடிடு மின்றே (காந)

ஐடிடு நோய்தனி யுன்னருள் சேரக் *
கூடிடும் வுள்ளுரு குங்குண மில்லேன் *
வாடிட தின்றனன் மாளிகை மன்னுஞ் *
சேடுற வேவவர் சிரசிரி யானே (காந)

ஆன்றவர் போற்றிடு மம்பிகை பரகா *
வான்றட வும்மொளி வவாசிர நாகா *
மீன்றிகழ் கண்ணியர் மேன்மடி லரகா *
நான்றிரி யாவரு ணல்கியா னாயே (காந)

ஆயுமை பங்கி லழர்ந்தரு டேவே *
வாயிரு சுடர்வலம் வருசிர கிரியாய் *
மாய்வுறு மிப்புவி வரழ்விண யோம்பித் *
தேய்வுற வீதியோ தீவிண யேனே (காஅ)

தீவிய தழ்புண சிரசிரி யானே *
மேனி யடியர் விணயொழிப் புரனே *
நாவியு டல்விடு மன்றடி யேனுன் *
மூறிஞ் பொற்கழல் வந்தவண் வேனே (காஅ)

வந்தவன் செய்திடு மாமறை யோன் லுன் *
பந்தவன் மாற்றிய பார்ப்பதி தேயா *
செந்திடு மேவுஞ் சிராமலை யாயேன் *
சிந்தை செய்திடு வாயே (காஅ)

(வேறு)

செய்வாயனங்கள் பயில்வேனிகுழந்தற்சிரநாகநம்பர்விடமா *
 னாவாயராவில்விழி துஞ்சுமா லுமயனும்பரரன்தெறிநாண் [வி
 மெய்வாடி நின் றுதேடுஞ்சிறந்தவிடையா ளர் முக்கணவர் சொ
 சைவாகமத்தின்வழிசென்றந்நாதர்சரணுவாயென்மனமே*
 மனமாரமுற்கண்மெழுகாகநின்றன்மருமாமலர்ச்சேவடி.....*
 தினமாறுதாலம்வழுவாமனின் றுதிகழப்பராவுமடியார்...*
 வனமாரடிக்குவழிபாடிழைக்கவர மென்றனக்குமுறதோ...*
 தனமாடுயர்ந்தசிரநாகவந்தகவணமோதுமுத்திமுதலே (௭௨)

முதலேயராவெண்மதிவேணிநம்பர் முக்கண்ணர் நித்தர் நிமலர்
 சதமானசென்னிவொநா தர்விண்ணில்சசிகாதல்கூருமகவார்
 னிதமரகவந்துதொழுநீலகண்டரிளவெள்விடைக்கணுடையா
 பதமாமலர்க்குவழிபாடுளோர்கல்பவநோ யொழித் துய்வரே
 பவவேணபூடுமிகவேணிமுந் துபடும்வாதையுன்றனருள்கூர் *
 நவமேவுமம்பொவடிவந் துகடின னுமோமறுத் துமெண்ண
 டியே-நுவனேமியாளர்கதையாளரின் பநுகர்வானிறைஞ்சமுத
 லே-சிவபோதநந்திகணநாதநம்பசிரநாகவென்கணமணியே

மணியாரமம்பொனணவீசுபொன்னிவளர்தென்கரைக்கஞ்ஞ
 றிசேர்- பணியாமனந்தன்முடிமீதுவைத்தபடியோர் வழுத்
 தயுயர்மா - வணியார்பவங்களறநின் றுமுத்தியருளுஞ்சிரத்தி
 ரியில்வாழ் - மணியார்மிடற்றரடியா ளொவர்க்குமலநோ யொ
 ழிப்பார்மிகவே..... (௭௩)

மிகவேதகிதவொலிமன்னுவிதிமேவுஞ்சிரத்திரியுளான்.....*
 முகமாறுகொண்டபெருமாவணயின் றமுன்னெனவர்க்கும்
 ரியான் - சகநாதன் வெள்விமலநாதன்முத்திதருமட்டுவார்க்கு
 ழுவிபாற் - மிகழாதிதேவன்விடைமீதெழுந்து தெனியச்செய்
 தாள்வனெனையே..... (௭௪)

எண்ணமோ தும்வெய்யமிடிநோய்கடரவிதமானவின்புருள்
 வோர்- நிணயன் றியில்லையருளேசிரத்திரி நிணயாகவாழ்
 முதலே-புணயன் றுநன்ருபுசித்தநால்வு ருநாபைத்தமிழ்
 கவிதையே - புணநாதனவெள்விடையா ளனதண்புரிகங்
 கைவேணியர்ண..... (௭௫)

அரவின் றன்வாயி ன் றுதொயொப்பவடியாமலென் றுநி
 ணயப் - பரவினபநலகமனகாம்புயத்தின்பதமென்றன்க

ருளுவரய் - வரநாதனெவெள் விடையாளுனெபொன் வரர்
மார்பனஞ்சலிசெயுஞ் சிரநாகனெவெண்மதிவேணிநம்பசிவ
னெமெய்க்குஞானமுதலே (எஅ)

மெய்யாவலாரியயனாதியோரும்வெருவாப்ப்பராவியுணரா *
வையா செவ்வந்திரநாதாவிடைக்கணமர்கின்றவேணியரனே *
பொய்யா முலோ கவாழ்வுக்குளான புணநெஞ்சனெழையடி
மை - செய்யாமல்வாடினென் லணயாண்டுசி றுமைத்தவிர்
த்தருள்வையே (எக)

சி றுமைக்குளாகுமடமாதர்மீதுசெயுமாசையிம்மையுடனே
மறுமைக்குநன்மையாகாதுபாவிமயநீரும்வண்ணமருள்வாய்
குறுமாமுனிக்குவரமேயளித்தகோவேயெவர்க்குமரசே [னே
நறுமா மலர்க்குள் வளர்தேவன் வாழ்த்து நாதாசிராத் திரியர
[வேறு]

அரவணியிலகுவேணியமலனெகமலயோனி..... *
பரவிடச்சிரநாகம்வாழ்பரமனெனிமலநீயென்..... *
கரமுடியேந்நியுன் லணக்கருதியான்வாழ்த்திப்போற்ற..... *
வரநனியருளிச்செய்தாய்மயக்கறவடியேற்கின்றே (அக)

இன்றுயிர்க்கிடும்பையாந்நுமிருண்மலமணத்தமாறிச் .. *
சென்றிடவோட்டிநன்மைசெறிந்தபேரின்பநல்காய்க்..... *
குன்றுவில்லாகக்கொண்டகொலையுமவானியேபொன்.... *
மன்றுளாடியவஞ்சென்னிவரையமர்ந்திடுமெம்மானே (அஉ)

மான்மழுச்சூலமேந்தும்வள் ளலேசிரநாகம்வாழ் .. *
தேன்வழிந்தொழுகுங்கொன்றைத்திகழ்சடையானேபாவந்*
தானெண்ணத்தொடராவண்ணத்தஞ்சமென் றுணையடைந்தே
னாகடத்தேறுதற்கோர்நல்லருள்சுரந்தாள்வாயே.. (அங)

சுரர்முதலுணவர்கட்குந்நுதித்திடற்கரிதென்றாலு *
நரர்களிலொருவனாந்நுண்ப்போற்றிக்கண்டே..... *
னிரவினிலாருரற்கேயின்புறத்தூதுசென்ற *
பரவிடுசிரநாகம்வாழ்பரமனெகயியையானே ... (அச)

கைதவமுடையோர்தம்பாற்கனவினுமுறவுகொள்ளாச். ... *
செய்தவமெனக்கிந்தாளுச்சிறந்தவெள்விடைமெல்வாராய். *
மைதவழ்சிரநாகம்வாழ்மர்சிலாமணிபேசெங்கை..... *
தெய்தவழ்வேலனுங்கந்தணயருணிமலநீயே (அட)

நீயெவனயடிமைகொண்டா னின்பணிவிடையான் கொண்டு
வாயி லுன் றிருநாமங்கண்மறப்பிலா துரைத் துநாளுந் *
தூய்மலர்க்கொண்டுபூசை துணி யுடனியற்றே னோநந் *
ருயினிவினிமைநல்குந்தனிச்சிராமலபெம்பாளே.... (அக)

தனிச்சிராமலயில்வாழ்ந்தா னுலேயமரர்கோவே.... *
யினிப்புறுகனடியதேனெய்யிதடாவமுதேயார்க்குங் *
குனிப்புறுவெள்ளிமன் றுட்கொன்றைவேணியனேநாடென்
றுனிப்புறுசெயலுநீக்குந்தொ ன் னெறியடைந்தலேனே. *

தொன்னெறிப் படிசென் றுன்வணத் தொழுதிடாதிருந்தநா
பன்னெறிவிட்டுநின் றன்பதம்பணிந்திடச்செய்தாண்ட[யென்
வின்னெறிவியப்பாயியார்க்குமிறைவனேபரமனேசொல் *
நன்னெறியா ளுரோத்தநணுஞ்சிரகிரிவாழ்தேவே.....(அஅ)

தேவராசியரும்போற்றித்தெரிசிக்கச்சிராமலக்கண் *
னாவலா முமையா டன்னோடமர்பெருமானையிந்த.... *
நாவலமுதலா ந்தீவார்நம்பிவாழ்த்திடுமுன்னோனே.... *
நாவலர்க்கரசேநின்வண நானினிமறந்திடேனே..... (அக)

மறத்தொழினியற்றும்போ துமங்கையரிடத்தின்மோக *
முறத்தொழினடத் தும்போதுமுன்னிலகுலவும்போது.... *
முறக்கமேவிடுமப்போதுமுனதிடத்துறுமென்கிந்நத *
சிறக்கவிண்ணுடர்போற்றுஞ்சிராமலவாழெம்மாளே (கஉ)
(வேறு)

மான்விழிப்பரத் தையர்கண் மையலா *
னன்மி கத்தின நவிவுறு தெடுத்..... *
தாஞ்சி ராத்திரித் தற்பரன் பெரு.... *
மான்வி டைக்கண்வந் தருளு மையனே.....(கக)

ஐயனே தின மடியர் நெஞ்சில்வாழ் *
மெய்யனே சிராமலயில் வேதனே..... *
வெய்ய கூற்றுவன் வீசு பாசமென் *
செய்யு நின்னருட் டிற னிருக்கவே.....(கஉ)

இருபத நின தென்றலகி கணி..... *
மருமல ரதா மன்கி ராமல *
மருவு மட்டுவார் குழனி மாண்பனே *
யருமறை நவி லந்தி வண்ணனே.....(கக)

வண்ண மாரீசிரா மலையின் மேவிய *
 வண்ண ஞண்மல ரஞ்ச வித்திடார் *
 மண்ணி னிற்பெரு மாயை யின்வயத் *
 தேண்ண ருந்துய ரெய்தி மாய்வோ (கூச)

மாய்வி லாதவோர் வரமெ னக்கரு. *
 டேய்வி லாதொளிர் திரிசி ராப்பனி *
 மாய்வி ல் குன்றெடுத் தைய மெய்யனே *
 வேய்வி லாதச் சூட்டய நம்பனே. (கூடு)

நம்பு நிண்ணிடத் தன்றி யென்மன *
 தம்பு நேர்விழி யார்கள் பாற்செலர் ... *
 நம்பு யத்தனோ டரிதொ மும்மொளி. *
 பம்பு மாரீசிராப் பள்ளி வாசனே (கூக)

வாசமா மலர்க் கேச மங்கையர்..... *
 பாச மென்றணப் பற்றி டாதரு..... *
 னீசனே திக முழிவூறும் பனா ... *
 நேசனே சிரா மல நமலனே..... (கூஉ)

நிமலனே மறைப் பொருளி னின்றிடு..... *
 மிமலனே சிரா மலையி ணையனே..... *
 குமர ணத்தருங் கொன்றை சூடிய *
 னிமல வெற்குறும் விஷயை நீக்கிடே..... (கூசு)

நீதி யானநன் னெறியு ளோர்தொழு..... *
 மாதி தேவனே யஞ்சி ராமஸச் *
 சோதியே விணத் தொடொ னக்கறப் *
 பூதி தந்தருட் புடவி வாழ்த்தவே (கூகூ)

வாழ்த்தி யுள்குபு வணங்கி வானவர்..... *
 சூழ்த்தி டஞ்சிரா மலையிற் றாயனே..... *
 பாழ்த்த நாயினேன் பாடுமா றரு..... *
 டாக்க மும்மலந் தபுநின் சீர்களே (கூட)

பெற்றமப்பத்தந்தாதி

முற்றிற்றுமுற்றும்

சிவமயம்.

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்த

சுந்தரந்தாதி மூலமும்

அவர்காலத்திற்றோனையதற்கு

வில்லிபுத்தூரார் செய்த வுரையும்

இக்காலத்திற்கையெழுத்துப்பிரதிகடோறும்

மிகவும்பிழையும்றுவதற்குவதைநோக்கி

தூத்துக்குடி.

முத்துசாமியையாவெனும்

வைதீசர்-சுத்தபாடமாகப் பிரதித்தஞ்செய்யும்படி

கேட்டுக்கொண்டதினால்

அஷ்டாவதானம்

வீராசாமிசெட்டியாரவர்கள்

மாணக்கராகிய- காலீஜ்-முனுஷி

சுதிர்காமமுதலியாரால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டுபரிசோதிக்கப்பட்டு

சரிபெரும்புதூர்

அகத்தீஸ்வரமுதலியா

ரவர்களால்

தமதுகலைமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சியற்றப்பட்டன.

MAHAMAHOPADHAYA
R. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
MADRAS

சிவமயம்.

கந்தரந்தாதி-மூலமும்-உரையும்.

காப்பு.

வாரணத்தானை யயனைவிண்ணோரை மலர்க்கரத்து - *
 வாரணத்தானை மகத்துவென்றோன்மைந் தனைத்துவச - *
 வாரணத்தானைத் துணைநயந்தானை வயலருணை - - *
 வாரணத்தானைத் திறைகொண்டயானையை வாழ்த்துவனே*

(இதன் புதப்பொருள்.)

வாரணத்தானை - அயிராவதத்தைபுடைய விந்திரனையும்—அயனை-பிரமாவையும்—விண்ணோரை-தேவர்களையும்—மலர்க்கரத்து-தாமரைமலர்போன்றகையில்—வாரணத்தானை-சங்கையுடைய விஷ்ணுவையும்—மகத்து - (தக்கனது) வேள்வியில்—வென்றோன்- (விரபத்திர முகூர்த்தங்கொண்டு) செயித்தவனாகிய பரமசிவனது—மைந்தனை-புதல்வனும்—துவசவாரணத்தானை-கோழிக்கொடியையுடைய குமாரக்கடவுளை—துணைநயந்தானை-தம்பியாகவிருப்பியவனும்—வயல்கூழ்-பழனஞ்ஞழந்த—அருணை-அருணாகலத்தில்—வாரணத்தானை - கயமுகாசுரனை—திறைகொண்ட - வெற்றிகொண்ட—யானையை- யானைமுகனுமாகிய கணபதியை—வாழ்த்துவன்- (யான்) வணங்குகிறேன் என்றவாறு. யான் - தேவீஸ்ரவெழுவாய்-வாழ்த்துவன்-பயனிலை ஏகாதம்-நற்றசை.

(கருத்துரை.)

தக்கனது வேள்வியில் இந்திரன்-பிரமா-விஷ்ணு-விண்ணோரிவர்களை விரபத்திரமுகூர்த்தங்கொண்டு வென்ற பரமசிவன் கடந்த

தனும், குமாரச்சடவுளுக்குத் துணைவனும், தயமுசாசரண வெ
 றேனுமாகிய அருணகிரியில் வீற்றிருக்கும் யானைமுகவிநாயகஜே
 யான் வணங்குகின்றேன்-என்பதாம். (சு)

(இதுவுமது.)

உண்ணமுலையுமை மைந்தாசரணம் பரருயிர்சேர் - - -

உண்ணமுலையுமை மைந்தாசரண மருணைவெற்பாள் - -

உண்ணமுலையுமை மைந்தாசரணத் தனமுமொப்பில் - -

உண்ணமுலையுமை மைந்தாசரணஞ் சாணுனக்கே - - -

(இ-ள்.) உண்-(கன்றுகள்) உண்ணும் -- ஆ-பசுக்களையுடைய -- மு
 லை-முல்லைநிலத்திற்கு -- உ-இறைவனாகிய விஷ்ணுவின் து -- மை-மே
 கதிறத்தையும் -- மைந்தா-வலிமையையும் -- ஆசு - (உவர்ப்பாகிய
 குற்றத்தையுமுடையதாய் -- அரண்- காவலாயிருக்கிற -- அம்பரர்
 சமுத்திரத்திருந்த அசுராது -- உயிர்சேர்- ஆவியைமாய்த்து -- உள்
 தேவர்கள்மனத்திருந்த -- நாம் - அச்சத்தை -- உலையும்-கெடுத்தரு
 ளும் -- ஐ-சுவாமியே -- மை-ஆட்டுவாகனத்தை -- தா-ஏனும் -- சர்
 (உஷ்ணத்தையுடைய) அக்கினி -- அண்-சேர்ந்திருக்கும் -- நம்-ந
 மடைக்கலம்புகுதற்கிடமாகிய -- அருணைவெற்பாள் - அருணகிரிய
 ல்வாமுமம்மையாகிய -- உண்-மிகுதியாக -- ஆம் - பெருகும் -- மு
 லையும்-சற்புடைமைக்கும் -- ஐ - அழகிய -- மை - அஞ்சனத்தீட்ட
 ய -- தா-குழையைபெட்டுகின்ற -- சா-அம்புபேரன்றகண்ணினது
 -- நத்தனமும்-கிருபைக்கும் -- 'ஒப்பில் - இணையில்லாத -- உண்ண
 முலையுமை-உண்ணமுலைபென்னும் பெயரையுடைய பார்வதியின்
 து -- மைந்தா- புதல்வனே -- சரணஞ்சாணுனக்கு - உன்னிடத்தே
 யான் சரணம்புகுந்தேன் சரணம்புகுந்தேன் -- (எ-று.) யான்-தே
 ன்ருவெழுவாய்-சரணஞ் சரணம்-பயனிலை-ஏ- அசை - (கருத்து
 திருமான்மீறம்போற்கீறுத்து உவர்ப்பையுடையதாயும் வலியவா
 யுமிருக்கிற சமுத்திரத்திருந்த அசுரைத்தேவாச்சந்திரும்படி வன
 த்தவனே-அக்கினிசொருபமாகிய அருணகிரியிலமர்ந்தருளி கற்ப
 னும் கடாசுத்திலுந்தனக்கொப்பில்லாத உண்ணமுலையம்மைபு
 ளுவனே-யானுஷ்ணடைக்கலம்புகுந்தேன்-என்பதாம். (உ

நூல்

திருவாவினன்குடி பங்காளொன்முது சீருகாசு *
 திருவாவினன்குடி வாணர்பரங்குன்று சீரலைவாய் *
 திருவாவினன்குடி யேரகங்குன்றுதொறுடல்சென்ற *
 திருவாவினன்குடி கொண்டதன்கார்வரை செப்புமினே *

(இ-ள்.) திரு-மகாலக்ஷ்மிக்கு—ஆவி-உயிராகிய (திருமாலும்)—
 நன்குடி- நற்றேவியை—பங்காளர்- பாகத்திலுடைய பரமசிவனு
 ம்—என்- மதிக்கத்தக்க—முது - பழமையாகிய—சீர் - சிறப்புப்
 பொருந்திய—உரை- (வேதாகமப்பொருளை). சொல்லிய—சதிர்-
 சதுர்ப்பாட்டையுடைய—உவாவினன்-இனையோனாகிய (கந்தசுவா
 மிக்கு)—குடி-உறைவிடமாகிய—வால்- ஆகாசத்தை—ஆர்-ஆளா
 விய—பரங்குன்று-திருப்பரங்குன்றையும்—சீரலைவாய்- திருச்செ
 ந்திற் பதியையும்—திரு- செல்வநிறைந்த—ஆவினன்குடி- பழனி
 யையும்—ஏரகம்-சுவாமிமலையையும்—குன்றுதொறுடல்- (அக்கட
 வுள்) திருவிளையாட்டியற்றும் பலகுன்றங்களையும்—சென்று- நட
 ந்து—அதிர்-முதங்கும்—உவா-யானைகளின்—இனன்-கூட்டங்கள்
 குடிகொண்ட- நீங்காதுறைகின்றதும்—தன்கார்- குளிர்ந்தமேகந்
 தவழுவதுமாகிய—வரை - பழமுதிர்சோலையையும்—செப்புமின்-
 னுதிசெய்யுங்கள்—(எ-று.) நீவிர்-தோன்றவெழுவாய்-செப்புமின்
 பயனிலை-ஏ-அசை(சுருத்தி) (பார்வதிசமேதரான பரமசிவனும்)
 லக்ஷ்மிசமேதரான திருமாலும், புகழ்கின்றநீர்த்தியும் வல்லமையு
 முடைய குமாரக்கடவுளுக் குறைவிடமாகிய திருப்பரங்குன்றம்-
 திருச்செந்தூர்-பழனி-திருவேரகம்-குன்றுதொறுடல்- பழமுதிர்
 சோலைமலை-இவ்வாறுதலங்களையுந் துதியுங்கள்-என்பதாம். (க)

செப்புங்கவசங் கரபாலகதெய்வ வாலியம்பு *
 செப்புங்கவசங் கரிமருகாவெனச் சின்னமுன்னே *
 செப்புங்கவசம் பெறுவாரிகணுந்தெய்வ யானைதனச் *
 செப்புங்கவசம் புனையுன்பாதமென் சென்னியதே. *

(இ-ள்.) செ- ரிஷிபத்தையுடைய—புங்கவ- தேவாகிய—சங்கர
 பாலக-சங்கரன்பாலனே—தெய்வ-தெய்விகமாகிய—வாலி- சுவ

ணப்பொய்கையின்—அம்பு-ஜலத்தில்—செ-உற்பவித்த—புங்கவ-
உயர்ந்தோனே—சங்கு-சங்கையுடைய—அரி-விஷ்ணுவக்கு—ம
ருகா-மருகனே—என-என்று—சின்னம்-திருச்சின்னமானது—
முன்னே-முதலில்தானே—செப்பு-சொல்லியார்க்கின்ற—உங்கு-
உவ்விடத்திலேயே(கேட்டு)—அவசம்பெறுவார்-மயக்கம் அடை
பும்(பவனி) மாதரது—கணும்-விழிப்பார்வையையும்—தெய்வா
னே-தெய்வானையினது—தனச்செட்டும்-கொங்கையாகிய கலசத்
தையும்—கவசம்புனை-சட்டையாகவணிந்த—புயல்-தோளையுடை
யவனாகிய முருகக்கடவுளின்—பாதம்-திருவடி—என்சென்னியது-
என்றலைமீதுற்றது—(எ-று.) பாதம்-எழுவாய்-சென்னியது-பய
னிலை-ஏ-அசை-(கருத்து) பரமசிவன்மைந்தனே-சரவனோற்பவ
னே-திருமால்மருகனே-என்று சின்னம் ஆர்ப்பதைக்கேட்டு மயங்
கும் பெண்களின் பார்வையையுந் தெய்வயானையின் கொங்கை
யையும் கவசமாகத்தரித்த குமாரக்கடவுள் திருவடி என்றலையின்
கண்ணது-என்பதாம். (உ)

சென்னியமோகந் தவிராமுதோகண் திகிரிவெண்ணெய்ச் - *
சென்னியமோகம் படலுதெனத்தொனி செய்தபஞ்ச - *
சென்னியமோகந் தரம்புனத்தேன்புணர் தேவத்தெய்வச் - *
சென்னியமோகம் பணிபணியேரகத் தேமொழிக்கே - *

(இ-ள்.) சென்னி-சிரசின்கண்ணே—அம் - (கங்கா) சலத்தின்—
ஒகம்-ஆரவாரம்—தவிரா-நீங்காத (பரமசிவன்)—அமுதோ-உண்
டதஞ்சுதானோ—கண்-விழிபானது—திகிரி-சக்கரத்தையேந்தி—
வெண்ணெய்-தவந்தமுண்ட—சென்னிய-தீதமிசைக்கின்ற திருமா
லே—மோகம்பட-(தேவரும்)மயல்கொளுப்படி--உனதென-உன
தென்றுசொல்ல—தொனிசெய்த - முழக்கின—பஞ்சசென்னிய
மோ-பாஞ்சசன்னியமெண்ணஞ்சங்கந்தானோ—கந்தரம்-கழுத்தா
னது—புணத்தேன்- (நனைப்புனத்தின்கண்) மதுரபாஷணியாகிய
வள்ளிநாயகியை—புணர்-தழுவும்--தேவை-குமாரக்கடவுளை—
தெய்வச்சென்னி-தெய்வத்தன்மையையுடைய சோழராஜன்—அ
மோகம்-அதிகவாசையுற்று—பணி-வணங்கிய--பணி-கட்டுவித்த-
ராக-சுவாமிமலைச்சார்பில்வாழும்—தேமொழிக்கு-இனியமொழி
யையுடையபெண்ணுக்கு—(எ-று.) கண்-கந்தரம்-இரண்டும் எழு

வாய்-அமுது பஞ்சசன்னியம்-இரண்டும்பயனிலை-ஏ-அசை- (கருத்தி) தெய்வச்சோழனானவன் கந்தக்கடவுளையுழிபட்டசுவாமியை யினில் வாழும் பெண்ணினுடையகண் பரமசிவனுண்ட நஞ்சோ அவள் கழுத்து திருமால்முழக்கின சங்கமோ-எ-ம். (க)

தேமொழியத்தம் பெறவொந்தனக்கன்று சேணுலகத் - - *
தேமொழியத்தம் சினங்காட்டவுண்காச் சேமகரத் - - *
தேமொழியத்தம் புயமவர்குழிகை சிந்தவென்ற - - *
தேமொழியத்தம் பதினாலுலகமந் தித்ததொன்றே - - *

(இ-ள்) தேமொழி - இனிய மொழியை யுடையவளாகிய பார்வதியின்—அத்தம் - பாதியாகிய (பரமசிவன்)—பெற - உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள—ஓம்தனக்கு - பிரணவத்திற்கு—அன்று-பூர்வத்தில்—சேணுலக - தேவலோகத்தின்—தேம் - தன்மையெல்லாம்—ஒழிய - அற்றுப்போகும்படி—தம் - தங்கள்—சினம் - கோபத்தை—காட்டு - காட்டிய—அவுண்கா - அசுரகா—சேமகர-ஆண்குறமீனுக்கு—தேம்- இடமாகியசமுத்திரத்தில்—மொழி-கண்களையுடைய—அத்தம்-கரங்களும்—புயம்-தொள்களும்—அவர்-அவர்களுடைய—குழிகை-கிரீடங்களும்—சிந்த-சிதற—வென்ற-சங்கரித்துச்செயித்த—தே-குமார்க்கடவுளானவர்—மொழி-உரைத்தருளிய—அத்தம்-பொருள்—பதினாலுலகம் - ஈரோழுலோகத்திலும்—அந்தித்தது-பொருந்திநின்றது—ஒன்று- ஒரோதன்மையாக—(எ-று) அத்தம்-எழுவாய்-அந்தித்தது-பயனிலை-ஏ-அசை (கருத்தி) விண்ணுலகநன்மையை யொழித்துவந்த அசுரகாச்சமுத்திரத்தில்சங்கரித்துவென்ற குமார்க்கடவுள் பரமசிவனுக்கு உபதேசித்த பிரணவப்பொருளானது பதினாலுலகத்தினு மொரோதன்மையாய்ப் பொருந்தினது-என்பதாம். (ச)

தித்தவித்தார மனித்தனாத் தேவர் வணங்கமுன்போ - - *
தித்தவித்தாரகை மைந்தர்செந்தூர்க்கந்தரிசிந்தூரவா - - *
தித்தவித்தார முடையாரருள்வெள்ளந் தேக்கியன்பு - - *
தித்தவித்தாரந் தனிவீழாத் துக்கச்செவ்வனவே - - *

(இ-ள்) தித்தவித்தாரம்- தித்தவென்றுந்தாளவிரிவினால்—மன்-நிலைபெற்ற—தித்தனா-நடனமிடும்பரமசிவனுக்கு—தேவர்-அமர

அ

சுந்தரந்தாதி.

ரீகள்—வணங்க-வந்திக்கும்படியாக—முன்- முற்காலத்தில்—போ
தித்த - உபதேசித்தவராகிய—வி-விசேஷமான—தாரகை-கார்த்தி
கைப்பெண்களின்—மைந்தர்- புதல்வரும்--செந்தூர்க்கந்தர்-செ
ந்திற்பதிவாழ்கந்தவேளும்--சிந்தூரம் - திலதத்தை—ஆதித்த-சூரி
யனைப்போலுடைய—வி - நல்ல—தாரமுடையார்-(வள்ளிதெய்வ
யானையென்னுந்) தேவிகளையுடையவருமாகிய குமாரக்கடவுள்—
அருள்வெள்ளம் - தமதுகிருபாநதியை—தேக்கி-என்னுள்ளத்தாநி
றைத்து—அன்பு-பத்தியை—உதித்து- தோற்றுவித்து—அவித்தா
ர்-தணித்தார்—அம்-அழகிய—தனி-ஒப்பற்ற—வீடு-மோட்சம்—
உற-அடையும்படி—துக்கம் - இயம்பையை(வினைக்கின்ற)—செ-
சென்னமாகிய—அனல் - அக்கினியை—(எ-று)மைந்தர் முதலிய-
எழுவாய்-அவித்தார்-பயனிலை-ஏ-அசை-(சுருத்துரை)முற்காலத்தி
ற்பரமசிவனுக்குபதேசித்தவரும் கார்த்திகேயரும் வள்ளிதெய்வா
னைபாகருமாகிய செந்தூர்க்கந்தரென்னுள் கருணைவெள்ளத்தைநி
றைத்து யான்கதியடையும்பொருட்டாகக் கொடியாக்கினிபோன்
றதுன்பத்தை வினைக்குமென்பிறப்பை யொழித்தார்- என்பதாம்.

செவ்வந்திநீலப் புயமுருகாபத்தர் சித்தமெய்யிற் - *

செவ்வந்திநீலத்தை யுற்றருள்வாய்திங்கட் சேய்புனைந்த - *

செவ்வந்திநீலத் தொருபாகர்போன்ற தினிச்சிந்தியார் - *

செவ்வந்திநீலத்தி னீயமுற்றாத திமிரமுமே - *

(இ-ள்)செவ்வந்தி - செவ்வந்தியென்னும் பூமாலையையும்—நீல
ம் - சுருங்குவனமாலையையும்(புனைந்திடும்)—புயம் - புயங்களையு
டைய—முருகா-முருகக்கடவுளே—பத்தர்-அன்பாது—சித்தமெ
ய்யில்-இருதபுவுண்மைநிலையில்—செவ்வு- செம்மையாக—அந்தி-
பொருந்தியிருக்கின்ற—நீ-நீ—லத்தையுற்று-கிருபைகூர்ந்து—அ
ருள்வாய் - (அம்மாலையை) எனக்குத்தந்தருளவேண்டும்—திங்கட்
சேய்-சூழ்வித்திங்களை—புனைந்த - அணிந்த—செவ்வந்தி- சிவந்த
மாலைக்காலமானது—நீலத்தொருபாகர் நீலநிறத்தையுடைய பார்
வதிபங்கரை—போன்றது - தோன்றிவிளங்குகின்றது—இனி-இனி
மேல்—சிந்தியார்-(உண்ண)திபானியாதவர்கள்(அடையும்)—செ-
சென்னமாகிய—வந்தி-வருத்தத்தை(வினைக்கும்)—நீலத்தின்-அரு
ண்விருளைப்போல—நீயும்- நீடித்துநிற்கும்—முற்றாத-தொலை

கந்தரந்தாதி. ~~2016~~ ௯

யாத—திமிரமும்—இருட்டும்—(எறு)நீ-எழுவாய்-அருள்வாய்-பய
னிலை-ஏ-அசை (கருத்து) செவ்வந்திரீலோத்புலமாலிகையணியுமு
ருகாபரமசிவனைப்போல இளம்பிறையுஞ் செவ்வானமுந்தோன்றி
யமாலைக்காலமும்உன்னைநினையாரடையுஞ்செனன விருளைப்போ
லஇருட்டிம்வந்தது-அன்பரதுசித்தத்தில்வீற்றிருக்கின்ற நீகருணையு
ற்றம்மாலை யெனக்கருளவேண்டும்- என்பதாம். (கூ)

திமிரத்திமிரக் கதரங்க்காப செவ்வேலகைவேல் *
திமிரத்திமிரக் கருலாந்தகவரைத் தேல்பெருகுந் *
திமிரத்திமிரத் தனையாவியாளு மெய்சேவகனே *
திமிரத்திமிரக் கனலாயசந்தன சிதளமே *

(இ-ள்.) திமிர - இருணிறத்ததும்—திமி- திமிங்கலமீனை—ரக்க-
இரட்சிப்பதுமாகிய—தரங்கம்-சமுத்திரத்தை—கோப-கோபித்த
வனே—செவ்-சிவந்த—வேல்-வேலாயுதத்தையுடையானே—கை
வேல்-கையின்வேலாயுதமும்—திமிர-திமிராகும்படி—திமி-குற்று
கின்ற—ரக்கருலாந்தக- அசுரர்குலத்துக்குயமனே—வரைத்தேன்
பெருகு-மலையினின் றவீழுந்தேனற்பெருகிய—உந்திமிர் - காண்
யாற்றையுடையபுனத்தில்வாழும்வள்ளிநாயகி—அத்திமிர்- அயிரா
வதத்தால்வளர்க்கப்பட்டதெய்வானைநாயகி—அத்தனை - அவ்வளவு
—ஆவி- (என்) பிராணனை—ஆறும்-ஆண்டுக்கொள்ளுங்கள்—என்-
என்றிங்கிடம்பேசும்—சேவகனே-வீரனே—திமிரத்திமிர-பூசப்பூ
ச—அனலாய-அக்கினிபோலிருக்கின்றன—சந்தனசிதளம்-(யான்
திமிர்ந்திருக்கின்ற) சந்தனமுதலியகுளிர்ந்தவஸ்துகளும் (ஆதர்
வந்ததுதழுவியருளவேண்டும்)—(எறு.)தரங்க்கோபமுதலியன-
எழுவாய் - என்னைத் தழுவவேண்டும் - என்னும் பயனிலையை-
குறிப்பாய்க் காட்டிநின்றன. ஏ-அசை. (கருத்து.) திழிங்கலமீனை
யுடைய விருண்ட சமுத்திரத்தைக் கோபித்தவனே, வேல்வனே;
அசுரர்குலாந்தகனே, வள்ளிதெய்வயானையென்னு நாயகிமார்தழ
வும்படி இதம்பேசும் வீரனே, யான்பூசுஞ் சந்தனமுதலிய குளிர்
ந்தவஸ்துக ளிப்போதுன் விரகதாபத்தா லெனக்கு வெப்பத்தை
விளைக்கின்றன-என்பதாம். ஆதலால் என்னைத் தழுவவேண்டுமெ
ன்பது குறிப்பு.

சீதனங்கோடு புயங்கைகொண்டாரிதந் திருமருக - - - *
 சீதனங்கோடு முடியாளர்செய்தனக் கேளுளதோ - - - *
 சீதனங்கோடு னிதருமென்பார்தொழுந் தேவிபெறுஞ் - - - *
 சீதனங்கோடு கொடிவேன்மயூரஞ் சிலையரசே - - - *

(இ-ள்.) சீ மகாலக்ஷ்மியினது—தனம்-கொங்கையையும்—கோடு-சங்கத்தையும்—புயம்-திருத்தோளிலும்—கை-திருக்கரத்திலும்—கொண்டாரிதம்-தரித்தவிஷ்ணுவினது—திருமருக-சிறந்தமருகனும்—சீதன்-சந்திரனை—அம்-அழகிய—கோடு-கோணல்வடிவாக (தரித்த)—முடியாளர்-பரமசிவன்—செய்தனக்கு-மைந்தனுமாகிய குமார்க்கடவுளுக்கு—ஏதுளதோ-உள்ள தென்னெனில்—சீ-இகழ்த்தக்க—தனம்-திர்வியம்—கோள்-குற்றத்தையும்—துனி - துண்டத்தையும்—தரு-கொடுக்கத்தக்கது—என்பார்-என்று நீக்கியவன்பர்கள்—தொழும்-வணங்குகின்ற—தேவி-வள்ளிநாயகியால்—பெறுஞ்சீதனம்-கிடைத்தவரிசையாகிய—கோடு-கொம்பினோடு—கொடி-கொழிக்கொடியும்—வேல்-வேலாயுதமுட—மயூரம்-மயில்வாகனமும்—சிலை-குறிஞ்சிநிலமாகியமலைகளின்—ஆரசு-ஆளுகையுடையம்—(எ-று) ஏதுளது-எழுவாய்-இவைகளுடைமையாம்-பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்தி.) திருமானுக்கு மருகோனும் பரமசிவனுக்கு மைந்தனுமான குமார்க்கடவுளுக்கு வள்ளிநாயகி சீதனத்தாற்பெற்ற கொம்புடன் கொழிக்கொடியும் வேலாயுதமுட மயில்வாகனமும் மலைகளின் ஆளுகையும் உடைமைகளாம்-என்பதாம். (அ)

சிலைமதனம்படு மாறெழுஞ்செய்யமி லுச்சிட்டவெச் - - - *
 சிலைமதனம்படு சிந்துவையிந்துவைச் செய்வதெய்யாய் - - - *
 சிலைமதனம்படு காட்டுவர்கேளிருஞ் செங்கழுநீர்ச் - - - *
 சிலைமதனம்படு தாமரைவாவி திரள்சங்கமே - - - - - *

(இ-ள்.) சிலை-கருப்புவிடையுடைய—மதன்- மண்மதனது—அம்பு-புஷ்பபாணம்—அடுமாறெழும்- கொல்லும்படிவருகின்றன—செய்யமயில்-குமார்க்கடவுளின்மயிலினது—உச்சிட்ட- எச்சிலாகியபாம்பினது—எச்சிலை-எச்சிலாகிய தென்றற்காற்றையும்—மதனம்படு-கடையப்பட்ட—சிந்துவை - சமுத்திரத்தையும்—இந்துவை-சந்திரனையும்—செய்வதெய்யாய் - நானென்னசெய்துகடப்பேண்—சிலை-உருட்டரிப்போடு—மதம் - ஆங்காரத்தை—நம்படு.

நம்பிடத்திலே — காட்டுவர்-அலர் தூற்றிக்காட்டாநின்றுள்ளார்---கே
 றிரும்-சுற்றத்தாரனைவரும்---செங்கழுநீர்-சுவனைமலர்நிறைந்த—
 னிலை-நிறுத்தணிமலையில்கண்—மது-தேனும்—அனம்-அன்னப்ப
 ட்சியும்—படு-உண்டாகிய—தாமரை-தாமரைகளைபுடைய--வாவி-
 பொய்கையில் (வாழும்)—திரள்-சுட்டமாகிய—சங்கமே - சங்கி
 னங்களே-- (எ-று.) யாம்-எழுவாய்-செய்வதென்-பயனிலை - (கரு
 த்து) குமாரக்கடவுளினது தனிகையங்கிரித் தாமரைத்தடாகத்தில்
 யாழஞ் சங்கினங்களே என்மேல் மஹாதன் பாணப்பிரயோகஞ்
 செய்யாநிற்கின்றான்-தென்றலும் சந்திரனும்கடன்முடிக்கமும் வ
 நத்துகின்றன-சுற்றத்தாரது கோபதாபமும் உண்டாயிருக்கின்ற
 ன-இவற்றை என்னசெய்து கடப்பேன்-என்பதாம். (கூ)

திரளக்கரக்கரை வென்கண்டவேலன் நிகைமுக்கன்மால் - - *
 திரளக்கரக்கரை யாம்பாடநாடுதல் செய்யசங்க - - - *
 திரளக்கரக்கரை கரண்பாங்கைநீத்திசை வார்பனிக்க - - *
 திரளக்கரக்கரை வாணிட்டுமைந்தர்புந் திக்கொக்குமே - - *

(இ-ள்.) திர-உறுதியுடைய—ளக்க-லட்சுமான்—ரக்கரை- அசுரர்க
 ள—வென்கண்டவேலன் - புறங்காட்டிச்செய்தவேலாயுதனை—நி
 கைமுக்கன்-பிரமாவக்கும்—மால்-மாயோனுக்கும்—திரள்-அநேக
 —அக்கர்-கண்ணையுடைய இந்திரனுக்கும்—அக்கர்- உருத்திராட்ச
 ராலையையுடைய பரமசிவனுக்கும்—ஐ-சுவாமியாகியகுமாரக்கட
 வுனை—யான்பாடநாடுதல்-நான்பாடும்படிகருதுகின்றது— செய்
 ய-அழகிய—சங்கு-சங்குகள்—அதிர்-முழங்கும்—அளக்கர்-சமுத்
 திரத்தை—அக்கரைகாண்பான் - கரைகரணும்படி—கைநீத்திசை
 யார்-கையினால்நீத்திப்போவாரது(புத்திக்கும்)—பணிக்கதிர்- தண்
 டிறையுடையசந்திரனை—அள- பிடித்துக்கொள்ளும்படி—கரக்க
 ரை-கையளவை—வாணிட்டுமைந்தர்- ஆகாசத்திலேநீட்டிஞ்சிறுவர்
 னது—புத்திக்கு-புத்திக்கும்—ஒக்கும்-ஒப்பாகும். (எ-று.)நாமித்
 த-எழுவாய்-ஒக்கும்-பயனிலை. ஏ-அசை.(கருத்து)அசுரர்களைச்செ
 ய்தவரும்,பிரமன்முதலியோருக்குச்சுவாமியுமாகியகுமாரக்கட
 வுனை யான் பாடக்கருதுதல் கையினுற்கடலைநீத்தவும், கையைநீட்
 ட்ச்சந்திரனைப்பிடிக்கவும், நினைப்போர்புத்திக்கொப்பாயிருக்கின்
 னது-என்பதாம். (10)

திக்கத்திக்கோடு படிபுடைச்சூதத் தெறிபடபத் - - *

திக்கத்திக்கோடு கடடக்கடறடி செப்படைச்சத் - *

திக்கத்திக்கோடு துறைத்திறத்தற்ற குறக்குறச்சத் - *

திக்கத்திக்கோடு பறித்துக்கொடாதி சிறைபிறப்பே - *

(இ-ள்.) திக்க-திகைக்கும்படி—திக்கோடு-திகைதோறும்படர்ந்த—படி-பூமியின்கண்—புடை-நீக்கியருள்வாய்—சூத-மாமரமாய்நின்றகுரணை—தெறி-விளங்கிய—படபத்தி-ஆயிரம்பணம்குடந்தையுடையஆதிசேடனது—கத்து-தலையிலே—இக்கோடு-இந்தச்சங்குகள்—உகன-உளரும்படியாழ்ந்த—தடக்கடல்-பெரியசமுத்திரத்தின்கண்ணே—தடி-கொன்ற—செப்படைச்சத்தி-சிவந்தவெற்படையையுடையவனே—கத்தி-கதறி—கோடு-மாறுபட்ட—துறைத்திறத்து-பரசமயவழியில்—அற்ற-மறைந்துநிற்பவனே—குற-குறச்சாதியில்பிறந்த—குறச்சத்திக்கு-வள்ளிநாயகிக்கு—அத்திக்கோடு-ஆணைக்கொம்பை—பறித்து-பிடுங்கி—கொடு-கொடுத்த—ஆதி-முதல்வனே—சிறை-பஞ்சேந்திரியங்களால்கட்டுண்டிருக்கிற—பிறப்பு-(எனது) செனனத்தை—எ-து-நீதோன்றுவெருவாய்—புடை-பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து) சமுத்திரத்தின்கண்மாவருக்கொண்டிநின்றகுரணைவென்றவேலாயுதனே மாறுபாடுடைய பரசமயவழிக்கெட்டாதவனேவள்ளியம்மைக்கு யானைக்கோட்டைப்பிடுங்கி விளையாடக்கொடுத்த முதல்வனே பூமியின்கண் ணென்பிறப்பையொழித்துவிடு-என்பதாம். (யக)

சிறைவரவாமையி லேறிச்சிகரி தகரவந்து - - *

சிறைவரவாமையில் கூப்பிடத்தானவர் சேனைகொண்ட - *

சிறைவரவாமையில் வாங்கிதண்டேங்கழல் யாங்கழலாச் - *

சிறைவரவாமையி னெஞ்சுடனேநின்று தேங்குவதே - *

(இ-ள்.) சிறை-தோகையையும்—வர-வரப்பிரசாதத்தையமுடைய—வாமையிலேறி-தாவுமையிலேறி—சிகரி-கிரவுஞ்சகிரி—தகர-பொடியாரும்படி—வந்து-ஏழுந்தருளி—சிறை-கனாயினால்—வர-குழப்பப்படும்—ஆமை-ஆமைக்கு—இல்-இருப்பிடமுமாகிய(கடல்)—கூப்பிட-இரங்க—தானவர்சேனை-இராண்டசேனைகள்—கொண்டுகொண்டுபோன—சிறைவர-தேவர்சிறைமீளும்படி—ஆம்-

குந்த—ஐயில்வாங்கிதன்—வேலெடுத்தருமார்க்கடவுளது—தேந்
மல்—இனியபாததாமனையை—யாம்—நான்—கழலா—அணுகாமற்
பிரிந்ததனால்—சிறு—சிறிய—ஐவர்—பஞ்சேந்திரியங்களின்—அவா—
ஆசையாகிய—ஈமயில்—இருளில்—நெஞ்சு—என்னிருதயம்—உட
னேநின்றது—அவ்விருளோடுநின்றது—தேங்குவது—திகைக்கின்றது—
(எ-று) நெஞ்சு—எழுவாய். தேங்குவது—பயனிலை—ஏ—அசை—(கருத்
து.) கிரவுஞ்சகிரிபொடிபடவும், சமுத்திரமுறையிடவும், அசுர
ரினின்றதேவர்சிறைமீளவும், வேற்படையெடுத்தமயிற் பீதெழு
ந்தருளியருமார்க்கடவுளினது பாததாமனையைநண்ணுதலே என்
னிருதயத்தில் ஐம்புலவாசைகளாகும் அகலாது நிறைந்திருக்கின்
றது—என்பதாம்.

(யஉ)

தேங்காவனமுல் மதகரிவேந்துடன் சேர்ந்தவிண்ணோர் - *
தேங்காவனமுனை யவ்வேற்பணியெனுஞ் சேயிடமேல் - *
தேங்காவனமுந் தளர்நடையாயஞ்சல் செண்பகப்பூந் - *
தேங்காவனமுந் கழுநீரிலஞ்சியுஞ் செந்திலுமே. - *

(இ-ள்.) தேங்கு—நிறைவாகிய—ஆவன—பசுநிணாமேய்த்ததிருமா
லையும்—மும்மத - மும்மதம்பொழியும்—கரி—அயிராவதத்தைபு
டைய—வேந்துடன்—இந்திரனோடு—சேர்ந்த—கூடிய—விண்ணோ
ர்—தேவர்களுடும்—தேம்—அத்தேவர்கட்கிடமாகிய (அமராபதியை
யும்)—காவல்—காப்பது—நம்—நமது—முனைய—கூரிய—வேல்—வே
லாயுதத்தின்—பணி—தொழில்—எனும் - என்றுகட்டினையிட்ட—
சேயிடம்—ருமார்க்கடவுளின்வாசஸ்தலம்—மேல்—முன்னேயிருக்
கின்றன—தேங்கா—திகைத்து—அனமும்—அன்னப்பட்டியும்—த
ளர்நடையாய்—தோற்கின்றநடையவளே—அஞ்சல்—புயப்படாதே
—(அவை) செண்பக—செண்பகவிருட்சத்தால்—பூம்—பொலிந்த—
தேங்காவனமும்—இனியபூஞ்சோலையும்—கழுநீரிலஞ்சியும்—செங்க
முநீர்மடுவும்—செந்திலும்—திருச்செந்தூருமாம். (எ-று) நீ—தோன்
றுவெழுவாய்—அஞ்சல்—பயனிலை—ஏ—அசை—(கருத்து) அன்னமுந்
தோற்குநடையையுடையவளே, விஃகுமுதலியதேவர்களுடும் அ
மராபதியையுங்காக்கும்படி வேலையனுப்பியருமார்க்கடவுளினது
திருச்செந்திற்பதியும் பூங்காவனமும் செங்கமுநீர்ச்சீனையும் அணி
த்தாயிருக்கின்றன பயப்படாதே—என்பதாம்.

(யந்)

செந்திலகத்தலர் வாணுதல்வேடிச் சிமுகபங்க - - *

செந்திலகத்தலர் துண்டமென்னுநின்ற சேயசங்க - - *

செந்திலகத்தல ராசிதந்தாணைச் சிறையிட்டவேற் - - *

செந்திலகத்தலர் தூற்றிநிங்கேடு திவாகருளே - - *

(இ-ள்) செம்-சிவந்த — திலகத்து-பொட்டினால்-அலர்ந்த- பரந்த — வான்-ஒளிபொருந்திய — துதல்- நெற்றியையுடைய — வேடிச் சி-வள்ளிநாயகியினது — முகம்- வதனம் — பங்கசெம்-தாமசாயாகும் — திலகத்து-எள்ளினது — அலர்- பூ — துண்டம்-மூக்காகும் — என்னுநின்ற - என்னுந் தலம்புனைந்துநாக்கும் — சேய - சூமாரக்கடவுளே — சங்க-கூட்டமாகிய — செந்து- சிவராசிகட்கு — திலக-இருப்பிடமான — தலராசிதந்தாணை- அண்டங்களைப்படைத்த பிரமனை — சிறையிட்டவேல் - சிறைப்படுத்திய வேலாயுதத்தையுடைய — செந்தில்- செந்திற்பதியோனே — அகத்து- அகங்காரத்தினால் — அலர் தூற்றிநிம் - அலர் தூற்றுகின்ற — கேள் - சுற்றத்தாரும் — ததி- (யாவரும்) துதிக்கத்தக்க — வாரு - உனதுபுயத்தை — அருள்-கிருபைசெய்யவேண்டும் — (எ-று) - நீ - தோன்றவெழுவாய்-அருள்பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து) வள்ளிநாயாகியினது முகத்தைத் தாமசாயென்றும் மூக்கை எட்டிவென்றும் வியக்குங்குமாரக்கடவுளே பிரமனைச் சிறையிட்ட செந்தினாயகனே - சுற்றத்தார்மிகவும் அலர் தூற்றுகின்றார்கள் - (அ-துநீங்க) உனது திரிப்புயற் தந்தருளவேண்டும் — என்பதாம். (யச)

திவாகரகன்ன கொடைப்பாரியென்றுழ நீனவல்லீர் - - *

திவாகரகன்ன புரக்குழைவல்லி செருக்குரவந் - - *

திவாகரகன்ன சுகவாசகதிறல் வேல்கொடென்புந் - - *

திவாகரகன்ன மறலியிடாதுயிர்ச் சேவலுக்கே - - *

(இ-ள்) திவா-பகலிலே — கரகன்ன-கண்ணைப்போற் கொடுக்குங்கரத்தோனே — கொடைப்பாரி - வள்ளலைப்போற் கொடுக்குங்கொடையோனே — என்று- (புல்லரிடஞ்சென்றுசொல்லி) உழல்-வருந்தச் செய்யும் — தின- வறுமையாகிய — ஆல்- இருளை — ஈர்- நீக்கும் — திவாகர - ஞானசூரியனே — கன்னபுரக்குழை - கண்ணப்புரக்குழையென்னுந் பணியணிந்த — வல்லி- வள்ளிநாயகி — செருச்

கு-களிப்புறத்தீழ்மூவும்---உர- மார்பையுடையோனே--அந்தி-மா
லயிற் செவ்வானம்போலும்---வாரு-அழகையுடைய---ஆர்- பரம
சிவனது--கண் - திருச்செவிக்கு---சுகவாசக - இனியவசனமுப
தேசித்தவனே--திறல்- வலிமையையுடைய---வேல்கொடு- வேலா
புதத்தைக்கொண்டு--என்-எனது---புந்தி- இருதயத்தில்--வர-வர
க்கடவாய்- -கர-ஒளித்துநின்று--கண்ணமறலியிடாது-இயம்னுவ
ல்கொள்ளுகொள்ளாமல்--உயிர்-என்னுயிரை--சேவலுக்கு-அங்
வயிரைக்காப்பாற்றும் பொருட்டாக---(எ-று) நீ-தோன்றவெழு
வாய்-வர-பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) வறுமையினால்பிறரிடத்து
க்கொடையிற்கவன்னே வள்ளலேயென்று புகழ்ந்திரப்பதையொ
ழிக்கும் ஞானஞரியனே, வள்ளிநாயகிதழுவமார்பனே, பரமசிவ
னுக்குபதேசித்தவனே, என்னுயிரை யமல்கைப்பற்றிக்கொள்ளா
தபடியெல்லைவந்துகாத்தருள் என்பதாம். (யரு)

சேவற்கொடியும் பனிசாந்தகனும் திருக்கரத்துச் - *

சேவற்கொடியுந் கொடிதுகண்டாய்தினை சூழ்புனத்துச் - *

சேவற்கொடியுந் திவளத்தவனும் தந்திக்களபச் - *

சேவற்கொடியு முடையாய்பிரியினுஞ் சேரினுமே - *

(இ-ள்.) சேவற்கு- இடபவாகனத்தையுடையபரமசிவனால்--ஒ
டியும்பல்- பல்லுதிர்க்கப்பட்ட--நிசாந்தகனும்- இருட்கூற்றுகிய
ஆதித்தனும்--திருக்கரத்து- (உனது) அழகியகையினிடத்திலிருக்
கின்று--சேவற்கொடியும்- கொடியாகிய சேவலும்--கொடிதுக
ண்டாய் - பொல்லாதவைகளாயிருக்கின்றன--தினைசூழ் புனத்து-
தினைநிறைந்தபுனத்தை--சேவல்-காப்பவனும்--கொடி-நீண்ட--
உந்தி-கான்யாற்றின்--வளத்தவனும்- வளப்பத்தையுடையவனும்மா
கிய (வள்ளியம்மையையும்)-- தந்தி- ஆயிராவதம் வளர்த்த--கள
ப- சந்தனமணிந்த--சே- சிவந்த --வல்- சொக்கட்டாண்காய்பொ
ல்கொங்கையையும்--கொடியும்- கொடிபோன்றவிடைப்பையுமு
டைய (தெய்வானையையும்)--உடையாய்- இருபாகத்துய்வைத்தி
ருக்கியுறகந்தசுவாமியே--பிரியினும் - உண்ணைப்பிரிந்த(பகல்)கா
லத்தும்--சேரினும் - உண்ணையடைந்த(இராக்) காலத்தும்(எ-று.)
நிசாந்தகனும்- சேவற்கொடியும்--ஏழுவாய்-கொடிய- பயனிலை-
எ-அசை- (கருத்து) வள்ளிநாயகியையுந் தெய்வானை நாயகியையு

முடையகந்தனே, உன்னைத்தழுவிய காலத்திரவுநீடியாமல்
கூவியும்-உன்னைப்பிரிந்தகாலத்து மால விரைந்துவராமல் ப
நீடித்தும் கொடுமைசெய்வனவாயிருக்கின்றன என்பதாம். (ய)

சேரிக்குவடு மொழிவிழியாடனச் செவ்விசுறச் - - - -
சேரிக்குவடு வினைந்ததன்மேறன்று தெண்டிணைநீர் - - - -
சேரிக்குவடு கடைநாளிலுஞ்சிதை வற்றசெவ்வேள் - - - -
சேரிக்குவடு புடைசூழ்புனத்திற் நினைவினாவே - - - -

(இ-ள்) சேர்-இசைந்த-இக்கு-கரும்பையும்-வடு-மாவடுவை
யும் (ஒத்த)-மொழிவிழியாள்-மொழியையும் விழியையுமுடைய
வள்ளிநாயகியின்-தனச்செவ்வி - கொங்கையின்றன்மை-சுறச்
சேரிக்கு-சுறவர்குடியிருப்பக்கு---வடு- (காந்தருவமணம் நடந்த
தென்னும்)சுற்றமாகியசொல்லை---வினைந்தது-உண்டாக்கினது--
அன்றே-அக்காலத்திற்றானே---நன்று- நன்றாயிருந்தது---தெண்டி
ணைநீர்-கடலைந்ததும்---சேரி-ஒருமித்து---கு-உலகத்தை- அடு-அ
ழிக்கின்ற---கடைநாளினும்- உகாந்தகாலத்தினும்- -சிதைவற்ற-அ
ழிவில்லாத- -செவ்வேள்- குமாரச்சுடவுளது---சேரி - (தென்சேரி
வட)-சேரியாகிய- -சுவடு-மலையிசு---புடை-பக்கத்தில்- சூழ்-சூழ்
ந்த-புனத்தில்-தினைப்புனத்தில்--தினை ச தினை---வினைவு-வினைவா
னது---(எ-று-) வடு-வினைவு-எழுவாய்-வினைந்தது- நன்று- பயனிலை-
ஏ-அசை. (கருத்து.) குமாரச்சுடவு ளாளுகைக்குள்ளடங்கிய மலை
ப்பக்கத்திற் நினைநன்றாய்வினைந்தது-உடனே கன்னல்போல் மொ
ழியும் மாவடுப்போல் விழியுமுடைய வள்ளிநாயகியின் யௌவன
த்தால் குறவர்குடிக்கு வடுவினைந்தது-என்பதாம். (யஎ)

தினைவேத்தியன்புசெய் வேந்தன்பதாம்புயத் திற்பத்திபுந் - *
தினைவேத்தியமுகந் தேற்றினர்மாற்றினர் பாற்றினந்தீத் - *
தினைவேத்தியர்நெறி செல்லாதவிற்தியத் தித்தியினத் - - *
தினைவேத்தியங்குயிரீ கூற்றாரிலுசிறுஞ் சேயுடம்பே - - - *

(இ-ள்.) தினை-தினைப்புனத்துக்கு---ஏத்தி-இறைவியாகிய வள்ளி
நாயகி---அன்புசெய்-இச்சைகொள்ளும்---வேந்தன்- குமாரச்சுட
வுளது-பதாம்புயத்தில்-திருவடித்தாமையால்---பத்தி-அன்பையு
ம்---புத்தி-அறிவையும்---நைவேத்தியம் நைவேத்தியமாக-உகந்
து-விரும்பி---ஏற்றினர்-(சுடர்ப்பித்து) வணங்கின வடியார்கள்-4

மாற்றினர்-(உண்மையாய்)ஒழித்துவிட்டார்கள்--பாற்றினம்-பரு
ந்துக்கூட்டங்களும்---தி-நெருப்பும்---தின்-பட்சிக்கத்தக்கதும்---
ஐ-அழகிய---வேத்தியர்-அறிஞரார்--நெறி-(விதித்த) நல்லழியில்
--செல்லாத-ஒழுகாததும்--இந்திய - பஞ்சேந்திரியவசத்ததும்--
தித்தியின்த்தின்-உணவுவகைகளினால்--நைவு-கழிவாகிய(மலசலாதி
களே)---எந்த-எந்திக்கொண்டதும்---இயங்குயிர்- (உண்ணின்று)
இயங்குப்பிராணனை---கூற்று-யமனானவன்---ஆரில்-உண்டுவிட்டா
ல்---உளசிறும்-நாறிப்போகத்தக்கதுமாகிய---சீ- இகழ்ச்சிக்கிடமர்
ன---உடம்பு-தேகத்தை---(எ-று) ஏற்றினர்- எழுவாய்-மாற்றினர்-
பயனிலை-எ-அசை-(கருத்து)வள்ளிநாயகிவிரும்பிய கந்தசுவாமியி
னதுதிருவடித்தாமரையில் அன்பையும் அநிவையும் செலுத்தின
வர்கள் பருந்துக்குந்திக்குமியாய்நெறியொழி யைம்புலனுசர்
ச்சியையுடைய மலபாண்டமும் பிராணன்விட்டுப்பிரிந்தா னாதிப்
போவதுமாகிய உடலையொழித்துவிடுவார்கள்- என்பதாம். (யஅ)

சீயனம்போதி யெனவாய்புதைத்தச் செவிதர்த்தோல் - - *
சீயனம்போதி யமலையிற்றதை சிறுமுனிவன் - - *
சீயனம்போதி கடைந்தால்மருகன்செப் பத்திகைத்தார் - *
சீயனம்போதி லரனாதிருக்கென் செயக்கற்றதே - - *

(இ-ள்) சீயன்-பார்வதிபாகரானசிவன்--நம்-நம்மை--போதி-
உபதேசி--என- என்று---வாய்புதைத்த - வாய்முடி---செவிதர-
கேட்கவும்---தோல்-பாணையும்--சீய- சிங்கமும்--நம்பு- தஞ்சமா
யுறைக்கின்றதும்--ஒதிய - கல்விக்குறைவிடமுமான--மலையிற்ற
தை-பொதியமலைக்குமுதல்வரான-சிறுமுனிவன் - அகத்தியமுனி
க்கு--சீயன்-பாட்டனாகிய--அம்போதிகடைந்தான்- பாற்கடலைக்
கடைந்தவிஷ்ணுவினது--மருகன்- மருமகனானகுமாரக்கடவுள்--
செப்ப - உபதேசிக்க--திகைத்தார் - (பிரணவப்பொருள் தெரியா
மல்) தியக்கமுற்றிருந்தார்---சீ-இகழ்த்தக்க-அனம்போதில்-அன்
னவாகனத்தின்மேற்செல்லும்--அரன்- பிரமன்--ஆதி- முதன்மை
யாகிய--ருக்கு- வேதத்தை--என்-என்ன--செய-செய்யும்படி--
கற்றது-கற்றுக்கொண்டது, --- (எ-று) அரன்- எழுவாய் - கற்றது-
பயனிலை-எ-அசை. (கருத்து) பார்வதிபாகரான பரமசிவன் வாய்

மூடிக்கேட்கவும், திருமான்மருகனான குமார்க்கடவுள் பிரணவப்
பொருளைச் சொல்லத்திகைத்துநின்ற பிரமா ஆதிவேதத்தை யே
ன் கற்றான்-என்பதாம். (108)

செய்துங்கபத்திரி போற்றும்பகீர திகரசெவ்வேற் - - - *
செய்துங்கபத்திரி சூடுங்குறத்தி திறத்ததண்டஞ் - - - *
செய்துங்கபத்திரி பத்திரிபாதத்தர் செல்வதென்பாற் - - *
செய்துங்கபத்திரி யத்திரியாதிரொன் சிந்தையிலே - - *

(இ-ள்.) செய-சிறந்த—துங்கபத்திரிபோற்றும் - துங்கபத்திரி
யென் னுய்நதவணங்குகின்ற—பகீரதிகர- கங்காதேவியின் கையிலி
ருப்பவனே—செவ்வேல்- சிவந்தவேலாயுதத்தையுடைய—செய-
செயம்பொருந்தியகுமார்க்கடவுளே—துங்கபத்திரி- சுரப்புண்ண
யிலையை—சூடும்-புனைகின்ற—குறத்திதிறத்த- வள்ளிபங்காளனே
—தண்டம்-தண்டாயுதமும்—செய - வெற்றியும்—துங்க - பெரு
மைமும்—பத்தி-ஒழுக்கமுமுடைய—ரிபு-மாறுபட்ட (காலன்)—
திரி-கெடும்படி (உதைத்த)—பாதத்தர்-திருவடியையுடைய பரம
சிவன்—செல்வ-புதல்வனே—தென்பால்-தென்திசையில்—செய்-
போகச்செய்வதாகிய—அதுங்கு - யாவருமொதுங்கும் — அபத்
து-திநெறியினால்—இரிய- எனதுசிறந்தமுறிந்தோட—திரியாது-
உழலாமல்—இரு- நீதங்கியருளவேண்டும்—என் சிந்தையில் - என்
மனதில்கண்ணே—(எ-று.) நீ-தோன்றவெழுவாய்-இரு-பயனிலை.
(கருத்து.) காங்கேயனே, வேலாயுதனே, வள்ளிநாயகனே, பரம
சிவனதுமைந்தனே, யான் இயமதண்டனைவாய வினைக்குமவநெறி
யிற்சிக்காவண்ணம் என் சிந்தையில் விற்றிருக்கவேண்டும் - என்ப
தாம். (உய)

சிந்தாகுலவரி சைப்பேருமுருநஞ் சீருமென்றோர் - - - *
சிந்தாகுலவரி டத்தணுகாதரு மமதலை - - - *
சிந்தாகுலவரி மாயுரவீர செகமளப்பச் - - - *
சிந்தாகுலவரி மருகஞானச் செற்றவனே - - - *

(இ-ள்.) சிந்தா-ஒருக்காலும் அழியமாட்டாதுகள்—குலவரிசை
ப்பேரும்-நமதுவமிசபாரம்பரைநாமமும்—ஊருழ்- நமதுநகர
மும்—நஞ்சீரும்-நமதுசிறப்பும்—என்றோர் - என்நெல் னுகின்

ற—சிந்தாகுலவரிடத்து—வருந்துமனத்தையுடைய அஞ்ஞானிகள்
பால்—அணுகாதருள்—சேராதிருக்க வணக்கிரகிக்கவேண்டும்—
திமதலை—அக்கினியிற்பிறந்தகோழியை—சிந்தா—கொடியாகக்கொ
ண்டவனே—குலவு—பிரகாசிக்கின்ற—அரி—பச்சைநிறம்பொருந்
திய—மாயூரவீர—மயிலேறுஞ்சேவகனே—செகம்—பூமியை—
அளப்ப—அளக்கும்படி—சிந்தாகு—வாமனமாகி—உலவு—உலாவின
—அரி—விஷ்ணுவின்—மருக—மருகனே—சூரன—சூரன—செற்ற
வனே—செயித்தவனே—(எ-று.) நீ—தோன்றவெழுவாய்—அணுகா
தருள்—பயனிலை. (கருத்து.) கோழிக்கொடியோனே, பச்சைமயில்
வீரனே, வாமனாவதாரங்கொண்ட மான்மருகோனே, சூரசங்கார
னே, லௌகீகவாழ்வை நித்தியமாய் நம்பி மனம் வருந்துவோர்
பாற் சேராதிருக்கவெனக்கருள்செய்—என்பதாம். (உக)

செற்றைவரும்பழ னஞ்சோலையிஞ்சி திகழ்வனாமேற் - - *
செற்றைவரும்பழ னிக்கந்ததேற்றிடு நூற்றுவனாச் - - *
செற்றைவரும்பழ நாடாளநாடிகண் சேய்விடுத்த - *
செற்றைவரும்பழ மாங்கூடுவேமத்தி னத்தில்வந்தே - *

(இ-ள்.) செற்றை—செற்றையென்னுமீனினம்—வரும்—உலாவுகி
ன்ற—பழனம்—வயலும்—சோலை—பொழிலும்—இஞ்சி—மதிலும்
—திகழ்—விளங்காநின்ற—வனாமேல்—பருவதத்தின்மேல்—செல்—
மேகம்—தைவரும்—தவழுகின்ற—பழனிக்கந்த—பழனிமலைக்கந்த
னே—தேற்றிடு—அபயந்தந்தருள்வாய்—நூற்றுவனா—தூரியோத
னன்முதலியநூறுபேரையும்—செற்று—கொன்று—ஐவரும்—பாண்ட
டவர்கள்—பழநாடு—பழையராச்சியத்தை—ஆள—ஆளும்படி—
நாடி—கருதியகிருஷ்ணமூர்த்தியினது—கண்—விழியாகிய (ஆதித்த
ன்)—சேய்—மைந்தனாகியகாலன்—விடுத்த—அனுப்பிப்—செற்றை
வரும்—தூதர்கூட்டம்வரும்—பழமாங்கூடு—வார்த்திகத்தையடைகி
ன்றவிவ்வுடலானது—வேம்—பிராணனீங்கித்தகிக்கப்படுகின்ற—அ
த்தினத்தில்வந்து—அன்னாளிலெழுந்தருளிவந்து—(எ-று.) நீ—தோன்
றவெழுவாய்—தேற்றிடு—பயனிலை—ஏ—அசை. (கருத்து.) பழனிமலை
யாதிபனே, விஷ்ணுவின்விழியாகிய சூரியனதுமைந்தனாகியகால
ன்விடுத்ததூதர்கூட்டம்வரும்புழுக்குரம்பையாகிய என்னுடலழி
யுங்கால் நீயெழுந்தருளிவந்து அபயந்தந்தருள்—என்பதாம் (உஉ)

தினகரக்கர தங்கெடுத்தார்குரு தேசிகர்செந் - - - *

தினகரக்கர மாறுடையார்தெய்வ வரணத்தந் - - - *

தினகரக்கர சுந்தியின்றுகிலத் தேவர்நண்ப - - - *

தினகரக்கர தந்தீர்வீரீவர் செகமெங்குமே - - - *

(இ-ள்.) தினகர-புகல்பூடாவுன்னு பிரண்டாதித்தர்களுடைய
 - - - அக்க-கண்ணையும் - - - ரதம்-பல்லையும் - - - கெடுத்தார் - அழித்தபரம
 சிவனுக்கு - - - குருதேசிகர் - போதகாசிரியரும் - - - செந்தினகார் -
 செந்திற்பதியினரும் - - - அக்கரமாறுடையார் - சடாக்கரப்பொருளா
 னவரும் - - - தெய்வ-தெய்வீகமாகிய - - - ஆரண- வேதம்பூசித்த - - - தந்
 தி-பாம்புபோன்றபிரகாரத்தையுடைய - - - நகர்-திருச்செங்கோட்டு
 மலையையுடையவருமாகிய (கந்தசுவாமி)யினது - - - அரச- அரசத்தாற்
 கூர்மையிட்ட - - - கர- திருக்கையிற்றரித்த - - - சத்தி - வேலாயுதமான
 து - - - இன்றுகில்-இல்லாவிட்டால் - - - அத்தேவர்நண்பதி- அத்தேவர்க
 ள் பொருந்தியபொன்னகரமு - - - ந- இல்லாமற்போவதுமன்றி -
 கர-வஞ்சகநிறைந்த - - - ரக்கர்-அசாரும் - - - அதந்தீர்வர்-இறப்புமொ
 ழிவார்கள் - - - ஈர்வீர்செகமெங்கும்- உலகமுழுவதையும் தீர்மூலமா
 க்கியும்விரிவார்கள் - - - (எ-று.) அரசக்கர்-எழுவாய்- அதந்தீர்வர்- ஈர்வ
 ர்-பயனிலை- எ-அசை, (கருத்து.) பரமசிவனுக்குக்குருவாய் செந்
 தூரில்வாழும் சடாக்கரப்பொருளாகிய திருச்செங்கோட்டு மலை
 யையுடைய கந்தசுவாமியினது திருக்கைவேலெழுந்தருளாலிடில்
 அமராபதி யழிந்துபோவதுமன்றி அசாரும் ஸ்திரமாயிருந்து உ
 லகமுழுவதையு நாசஞ்செய்துவிடுவார்கள்- என்பதாம். (உரு)

செகம்புரவார்கினை யெல்லாமருண்டு திரண்டுகொண்ட - - *

செகம்புரவாநிங்ஙன் செய்வதென்னேமயல் செய்பவன்பு - - *

செகம்புரவாச மெனத்தயில்வார்கெப்ப பங்கபங்க - - *

செகம்புரவாமூரல் செந்தூரவெண்ணத் தெளிதருமே - - *

(இ-ள்.) செகம்-உலகத்திலும் - புர-ஊரிலுமுள்ள - வார்- ஒழு
 ம்காண - கிளைபெல்லாம்-சுத்தத்தாரொல்லாரும் - மருண்டு - மயங்
 கி - திரண்டுகொண்டு-கூடிக்கொண்டு - அகிச-ஆட்டினுடைய -
 கம்-தலையை - புரவாது-காப்பாற்றாமல் - இங்ஙன் - இவ்விட-த்தில்
 - செய்வதென்னே வெவியாடற்செய்ய நினைப்பதென்ன விபரீத

ம்—மயல்—(கைக்கிளையாகமயங்கியவிடமாதில்)விரகதாபம்—செய்ய-சிவந்த—வண்-வலிய—புசெகம் - ஆதிசேடனை—புரவாசமென-ஆதியானவிடமாய்க்கொண்டு—தூயில்வார்-திருக்கண்வளர்கின்-றதிருமால்—செப்பு - புகழ்கின்ற—அபங்க-பங்கமிலாதவனே—பங்கசெ-தாமரைத்தடாகத்தில்—கம்பு-சங்கினங்கள்—உரவா-உரக்க—முரல்-சப்திக்கின்ற—செந்தூர-திருச்செந்திற்பதியோனே—என்ன-என்றுசொல்லில்—தெளிதரும்—(அக்ஷணம்)தீர்ந்துவிடுவதுதிச்சயம்—(எ-று.) மயல்-எழுவாய்- தெளிந்திரும்- பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) பந்தாகனெல்லாரும் மயங்கி வீணாயாட்டைப்பலியிடுவதா விவள்மையல்தணியுமோ (தணியாது) திருமால் புகழத்தக்க மாசற்றவனே-செந்தூரானேயென்று சொல்லிற்றவன் திரும்-என்பதாதி. (உச)

தெளிதருமுத்தமிழ் வேதத்திற்பெய்வப் பலகையில் கீழ் - *
தெளிதருமுத்தமிழ் நூறித்தர்சேவித்து நின்றதென்னாள் - *
தெளிதருமுத்தமிழ் தேய்நகைவாசகச் செல்வினைத் - *
தெளிதருமுத்தமிழ் செவ்வேளிருப்பச் செவிசுனித்தே - *

(இ ள்.) தெளிதரு-ஆராயப்படுகின்ற—முத்தமிழ்-இயல்-இசை-நாடகம் - எனும் முத்தமிழிலும்— வேதத்திலும் - வேதத்திலும்—தெய்வப்பலகையின்கீழ் - தெய்வத்தன்மையான சங்கப்பலகையிலும்—தெளி-மாசற்ற—தரு - குற்றானின்கீழும்—முத்து-முந்தியிருந்தருளுகின்ற—அமிழாநித்தர்- அழிவில்லாதநித்தியராகியபாமசிவன்—சேவித்துநின்றதென் - பணிந்துநின்ற காரணமென்ன—நாள்-தஷத்திரம்(பேரல்)—தெளிதரு-பிரகாசிக்கும்—முத்து-முத்தையும்—அமிழ்து-தேவாமுத்தையும்—ஏய்-ஒத்த—நகை-பல்சையும்—வாசக- சொல்லையுமுடைய—செல்வி- மங்கையாகிய—தினை-தினையை—தெளி-கொழிக்கின்றவள்ளிநாயகியார்—தருமுத்து-கொடுக்குமுத்தத்தினால்— அமிழ் - ஆநந்தத்திலாழ்ந்தவராகிய—செவ்வேள்-முருகவேளானவர்—இருப்ப- எழுந்தருளியுபதேசிக்க—செவிசுனித்து-செவியைத்தாழ்த்திக்கொண்டு—(எ-று.) நித்தர்-எழுவாய்- சேவித்துநின்றதென்-பயனிலை- ஏ-அசை. (கருத்து.) வள்ளிநாயகியின் முத்தத்தால்மகிழும் குமாசவேளிருந்துபதேசிக்க முத்தமிழிலும் வேதத்திலும் சங்கப்பலகையிலும் குற்றானின்

சீழு முதல்வராயிருக்கிற நித்தியரானபரமசிவன்பணிவோடுநின்றும்
கேட்டதென்னகாரணம்-என்பதாம். (உரு)

செவிக்குன்றவாரண நல்கிசெபூட்டவன் சிந்தையம்பு - - *
செவிக்குன்றவாரண மஞ்சஸென்றாண்டது நீண்டகண்மச் - - *
செவிக்குன்றவாரண வேலாயுதஞ்செற்ற துற்றனகட் - - *
செவிக்குன்றவாரண வள்ளிபொற்றாண்டற்றென் றேடுவதே *

(இ-ள்.) செவிக்கு-என்காதுக்கு—உன்-உனது—தவா- தவிராத
—ரண-உரிமையை—நல்கு-கொடுக்கும்—இசை - கீர்த்தியை—பூ
ட்ட-அணிய--வன்-வலிய—சிந்தை-(என்) இருதயமாகிய—அம்பு
செ-தாமரையிலிருக்கும்—வி-பட்சியாகியவான்மா—குன்ற- வரு
ந்துகையில்—வாரணம்-நின்கோழிக்கொடியெழுந்தருளி--அஞ்ச
லென்று-பயப்படாதேயென்று—ஆண்டது-அடிமைகொண்டது
—நீண்டகண்ம-பெரிதானமுன்செய்வினையாலாகும்—செ-சென
னத்துக்குவித்தாகிய—இக்குன்று-இம்மலைபோன்ற-- அவா-ஆசை
யை—ரண-அமர்புரியும்—வேலாயுதம்- அயிலானது—செற்றது-
கொன்றுவிட்டது—உற்றன-என்சென்னிமேலேவீற்றிருந்ததுகள்
—கட்செவி - பாம்புபோன்ற — குன்ற - திருச்செங்கோட்டுமலை
யையுடையகந்தசுவாழியே--வாரண-தெய்வயானை—வள்ளி-வள்ளி
யாகியநாயகிமாருடைய—பொற்றாள் - பொன்னடிகள்—மற்றெ
ன்றேடுவது- இனிநான்சம்பாதிக்கவேண்டியது வேறென்ன விருக்
கின்றது—(எ-று)யான்-தோன்றவெழுவாய்- தேடுவதென்-பயனி
லை-ஏ-அசை- (கருத்து.) நாகமலையில்வாழ்ந் கந்தசுவாழியே- யுன்
திருப்புகழையான்கேட்டநிந்தமாத்திரத்தில்தினது கோழிக்கொடி
யென்றாத்துமாவைஅபயங் கொடுத்தாண்டுகொண்டது - உன்வே
லாயுதம்பிறப்புக்கிடமான பேராசையையொழித்துவிட்டது-உன்
மேலிமாரது திருவடியுங்கிடைத்ததினியான் மேடவேண்டியதென்
னவிருக்கின்றது-என்பதாம். (உசு)

தேடிக்கொடும்புடை கைக்கூற்றடாதுளஞ் செவின்மைமீன் - *
தேடிக்கொடும்படை கோமான்சிறைபட வேறுளபுக் - *
தேடிக்கொடும்படை யாவெகுநாட்டன் சிறைகளைபுந் - *
தேடிக்கொடும்படை மின்கேள்வனற்றுணை சிக்கெனவே - *

(இ.ள்.) தேடிக்கொள்-இப்பொழுதேசம்பாதித்துக்கொள்வாய்
க-தும்பு-பாசத்தை--அடை-பொருந்திய--கை-கையையுடைய
--சூற்று-இயமன்--அடாது-அழிக்காதபடி--உளம்-நெஞ்சமே--
செ-இடபம்--வில்-தனுசு--மை-மேஷம்--மீன்-மீனம்--தேள்-
விருச்சிகமென்னுமிராசிகளையும்--திக்கொடும்-திக்குகளையும்--ப
டை-சிறுட்டித்த--கொமான்-பிரமதேவனை--சிறைபட-சிறைப்ப
டுத்தி--வேறுளபுத்தேள்-மற்றைத்தேவரது--தி-புத்தியில்--கொ
டும்பு-திருகுதலை--அடையா-சேராத--வெகுநாட்டன்-ஆயிரங்க
ண்ணையுடையவந்திரனது--சிறை-சிறையை--களை-ஒழித்தவரும்--
உந்து-நீரிலும் (நெருப்பிலும்) சமணர்செலுத்திய--ஏடு- (ஏடு)
களையும்--இக்கொடும் - அவர்கள்செய்தகொடுமைகளையும்--படு-
தாழ்த்திவிட்ட--ஐ-சுவாமியாகிய--மின்கேள்வன்-தெய்வயானை
நாயகனது--நற்றுணை-நல்லவனுக்கிரகத்தை--சிக்கெனவே-உறு
தியாக--(எ-து.)நீ-தோன்றவெழுவாய்-தேடிக்கொள்-பயனிலை-
ஏ-அஞ்ச-(கருத்து) நெஞ்சமே பாசதரனாகிய யமனுண்ணை நவிவு
செய்யாதபடி பிரமாவைச்சிறைப்படுத்தி இந்நிரனைச்சிறைதவிர்ந்
துச்சமணரிட்டஏட்டையும் வரதையுஞ்செயித்தகுமார்க்கடவுளது
துணையை உறுதியாகச்சம்பாதித்துக்கொள்-என்பதாம். (உஎ)

சிக்குறத்தத்தை வழங்காதிழந்து தியங்குவதே - *

சிக்குறத்தத்தை வடிவேலெனூர்சில ரன்பர்செந்தார் - *

சிக்குறத்தத்தை கடிந்தேனல்காக்குஞ் சிறுமிகுறிஞ் - *

சிக்குறத்தத்தை யனகிலெப்போதுந் திகழ்புயனே - - *

(இ-ள்.) சி-இகழ்த்தற்கிடமாகிய--குறு- குறைவுபடத்தக்க--அத்
தத்தை-பொருளை--வழங்காது-நல்லழியிற்செலுத்தாமல்--இழந்
து-பலவழியாயிழந்து--தியங்குவர்-வருந்துவார்கள்--தேச-
(தங்களுடைய) கீர்த்தியும்--இக்குற-மங்கிப்போகும்படியாய்--
தத்து-பொங்கமுற்ற--ஐ-அடிகிய--வடிவேலெனூர்சிலர்-சூரிய
வேலாயுதமென்றுதுதியாதசில்பேர்கள்--அன்பர்-அவ்வேலைத்து
விக்குமடியார்கள்--செந்தார்-உனது செவ்வியதிருவடியை--சிங்
குற-அசலாதுறையக்கண்டும்--தத்தைகடிந்து-கினியோட்டி--
எனல்காக்கும்-தினைப்புணங்காக்கும்--சிறுமி-சிறுவியாகிய--குறி
ஞ்சிக்குறத்து-மலைநிலத்துக்குறவரிடம்வளர்ந்த--அத்தையல்-அ

நீதவள்ளிநாயகியினது—நகில் - கொங்கைச்சுவட்டால்—எப்போது
னம்—சதாகாலமும்—திசந்புயனே- பிரகாசிக்கின்றபுயத்தைபுடை
யகுமாரக்கடவுளே(எ-து.) சிலர்-எழுலாய்-தியங்குவர்-பயனிலை (ச
ருத்து.) வள்ளிநாயகியினதுகொங்கைச்சுவடுதிசனும்புயத்தோனே
அன்புற்றவர்களுனது திருவடியிலகலாதுறைதலைக்கண்டும் சிலரு
னதுவேலாயுதத்தைத்துதியாமல்அறித்தியமான கைப்பொருளையு
மிழந்துவறுமையால்வருந்துகின்றார்கள் என்பதாம். (உஅ)

திசமுமலங்கற் கழல்பணிவார்சொற் படிசெய்யவோ - *

திசமுமலங்கற் பகலூர்செருத்தணி செப்பிவெண்பு - *

திசமுமலங்கற் பருளுமென்னுவமண் சேனையுபா - *

திசமுமலங்கற் குரைத்தோனலதில்லை தெய்வங்களே - *

(இ ள்.)திசமும்-விளங்காதின்ற—அலங்கல்-மாலையையணிந்த---
கழல் தனதுதிருவடியை—பணிவார்- வணங்குவோர்—சொற்படி
செய்ய-திருவாக்கின்படிநடக்க—ஒதி-தமிழ்வேதமென் னுந்தேவா
ரத்தைமொழிந்தருளினவரும்—கழுமலம்- தானவதாரஞ்செய்தசீ
காழியையும்—கற்பகலூர் - தான்காத்தருளியகற்பகத்தருவையுடை
ய அமராபதியையும்—செருத்தணி- தானுறையுந்திருத்தணியையு
ம்—செப்பி - துதிசெய்து—வெண்புகி- திருவெண்ணீருனது—க
ளும்-போக்கடிக்கும்—மலம்-மும்மலத்தையும்—கற்பு-பரம்பொ
ருளினதெயென்றற்புந்கற்புடைமையை—அருளும்- கொடுத்தரு
ளும்—என்னு-என்றுதினையாத—அமண்-சமணர்—சேனை- கூட்ட
ங்களை—உபாதி- வருத்தமான—கழு- கழுவினேற்றி—மலங்கற்கு-
கலக்கமுற்றழியும்படிக்கு— உரைத்தோனலது - வாதுமொழிந்த
சம்பந்தப்பிள்ளையுமாகியகுமாரக்கடவுளையன்றி—இல்லைதெய்வங்
களே - பிரத்திக்ஷமான தெய்வங்கள்வேறில்லை.—(எ-து.) தெய்வங்
கள் எழுலாய்-இல்லையபயனிலை-ஏ-அசை (கருத்து.) தன்னடித்தொ
ண்டர்க்குநல்-னெறியாக தேவாரத்தனைமொழிந்தருளினவரும் திங்
னியஸ்தலங்களைத்துதியாமலுந்திருநீற்றுமகத்துவத்தைக்கைக்கொ
ள்ளாமலுமிருந்தசமணர்கள் கழுவேறும்படி வாதினால் வென்றவ
ருமாகியசம்பந்தாவதாரங்கொண்ட குமாரக்கடவுளையுன்றிவெறு
தெய்வமில்லையென்பதாம். (உக)

தெய்வமணம்புணர் தீகால்வெளிசெய்த தேவரைந்த - *

தெய்வமணம்புண ராரிக்குமருக செச்சையந்தார் - *

தெய்வமணம்புண ருங்குமலாளைத் தினைப்புனத்தே - *

தெய்வமணம்புணர் கந்தனெல்லீருங்க உதறவே - *

(இ-ள்.) தெய்வ-தேவர்களையும்—மண்- பூமியையும்—அம்பு-ச
லத்தையும்—உணர்-அறிவையும்—தி-நெருப்பையும்—கால்- காற்
றையும்—வெளி-ஆகாசத்தையும்—செய்த-படைத்த—தே-பிரமா
வானவன்—வரைந்தது-பொறித்தலிபியை-எய்வ - (குமாரக்கடவு
ளினது நாமதீர்த்தனமானது) செயிக்குமாதலால்—மண்- மாசந்
ற—அம்-அழகிய—புள் - கருடவாகனத்தையுடைய—நாரிக்கு-ந
ரகிங்கஅவதாரமெடுத்ததிருமாற்கு—மருக - மருகோனே—செச்
சையந்தார்-அழகியவெட்சிமாலையையணிந்த—தெய்வ- கடவுளே
—மணம்புணரும் - வாசனையையணிந்த—குமலாளை - கூந்தலையு
டைய (வள்ளி) நாயகியை—தினைப்புனத்தே - தினைப்புனத்திலே
—தெய்வமணம்புணர்- காந்தருவமணமாகப்புணர்ந்த—கந்தன்-
குமாரக்கடவுளே—என்னீர்- என்றுதோத்திரம்பண்ணுங்கள்—உங்
கள்-உங்களுடைய—திது-வினை—அற- ஒழியும்படி.—(எ-று.)நீர்-
தோன்றாவெழுவாய்-என்னீர்-பயனிலை- ஏ- அசை (கருத்தி.) திரு
மான்மருகோனேவெட்சிமாலையையணிந்தோனே - வள்ளிநாயகி
ஐயத்தினைப்புனத்தின் மணந்த கந்தசுவாமியேயென்று-துதித்தா
லது பஞ்சபூதமுதலானவற்றைப்படைத்த பிரமாவின் விதியையு
தீக்குமாதலாலுங்கள்திவினையறும்பொருட்டு அப்படித் துதியுங்க
ள்-என்பதாம். (நய)

தீதாவசவ னுபவிக்கமண்ணிலும் விண்ணிலுஞ்செந் - *

தீதாவசவ னியாஞ்செய்வேதிய ரோதியங்காத் - *

தீதாவசவ னிமலர்செல்வாசாக் கிரவசத்த - *

தீதாவசவன் புறப்பாரொணுமுத்தி சித்திக்கவே - *

(இ-ள்.) தீதா-பொல்லாங்காகிய—வசவு-இகட்சிச்சொல்லை—அ
னுபவிக்க- அனுபவித்தற்கிடமாய்—மண்ணிலும்- பூலோகத்திலு
ம்—விண்ணிலும்-தேவலோகத்திலும்—புகழையும்-போகத்தையு
ம்பெறதினைத்து—செந்தி-சிவந்தவக்கிணிபகவான்—தாவ- ஏறுகின்

ந--அச-ஆட்டை--அனியாயஞ்செய்-சிவகாருணியமில்லாமல் வ
தைத்துயாகஞ்செய்கின்ற--வேதியோ- மஹயோரோ--தியங்கா-
இனியப்படித்திசைக்காத--தி-நல்லறியை--தா-தந்தருள்வாயென்
றும்--வசவ-இடபவாகனத்தையுடைய--நிமலர்-பரமசிவனது--
செல்வா-மைந்தன--சாக்கிரவசத்து- ஆன்மாசாக்கிரவவத்தையி
லறிவோடிருக்கிறகாலத்திலும்--அதிதா- துரியாதீதவவத்தையிற்க
ருவிகரணங்கொளபுங்கி--வச-வசமாகுங்காலத்திலும்--அன்புறப்
பாரொணும்- உனக்கென்களிடத்திலன்புண்டாகி கடாகழிக்கவேண்டு
மென்றுந் துதியுங்கள்--முத்தி-மோக்ஷமானது--சித்திக்க - உங்க
ளுக்குக்கிடைக்குப்படி--(எ-று.) நீங்கள் தோன்றவெழுவாய்-து
தியுங்கள்-பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து.) இம்மையிற்புகழைப்- மறு
மையிற்போகத்தையும் பெறநினைத்து பழிக்கஞ்சாமல் சிவனைக்
கொன்று வேள்விசெய்கின்ற மறையோரோ முத்திவேண்டுமானால்
பரமசிவனது மைந்தனே- சாக்கிரவவத்தையிலும் துரியாதீதத்தி
லும் எங்களுக்கு நல்லறிவுண்டாக அன்புறவத்தருளென்று துதியு
ந்தீர்-என்பதாம். (நக)

சித்திக்கத்தத்து வருத்திரபாலக செச்சைகுறிஞ் - - *

சித்திக்கத்தத்து வரத்தியின்மாவென்ற சேவகவிச் - - *

சித்திக்கத்தத்து வர்வாய்மொழிமாதரீக் கெணுந்திணைவா - - *

சித்திக்கத்தத்து வருத்தப்படாதுதற் சேதனமே - - *

(இ-ள்.) சித்திக்க- அடியேனுக்குக்கிடைக்கவருளவேண்டும்--த
த்துவ-தத்துவசொரூபியே--ருத்திரபாலக-சிவனதுமைந்தனே--
செச்சை-வெட்சிமாலையணிந்த--குறிஞ்சித்திக்க - குறிஞ்சிநிலத்தி
சைக்கிறவனே--தத்து- அலைமோதுகின்ற--உவர்- உவர்ப்பையு
டைய--அத்தியில்-சமுத்திரத்தின்கண்--மா-மாவுருக்கொண்டஞா
னை--வென்ற-செயித்த--சேவக-விரனை--இச்சித்து- விரும்பி--
இக்கத்து-கரும்பும்--அத்துவர்-அந்தசிவந்தபவளமும்--வாய்-வா
யும்--மொழி- மொழியுமாகும்--மாதரிக்கு- மடவார்க்கு--எனந்
தினை-என்றுதலம்புனைத் துணாக்குங்காமதுலை--வாசித்து - ஒழியா
மற்படித்து--இக்கத்தத்து - இதற்கினமானவெகுளியினால்--வரு
த்தப்படாது-துன்புமடையாது--நற்சேதனம்- நல்லஞானவறிவு
--(எ-று.) கீ-தோன்றவெழுவாய்-சித்திக்கவருளவேண்டும் பயனி

கந்தரந்தாதி. 1- (10)உள்

லை-எ-அசை (கருத்து.) தத்துவசொருபியே-சிவனதுபுத்திரனே-
குறிஞ்சி நிலத்திறைவனே - சமுத்திரத்தின்கண் ஞானை வதைத்தவ
னே-மாதரதுசொல்லைக் கரும்பென்றும்- வாயைப்பவளமென்று
ம்-நலம்பாராட்டும் காமநூலின்வாஞ்சையையும்-வெகுளியையும்
- 20 உன்னையறியும் நல்லறிவை-எனக்குக் கிருபைசெய்யவேண்
டும்-என்பதாம். (கஉ)

சேதனந்தந்துறை யென்றுமைசெப்புங் குருந்துறைகாற் - *
சேதனந்தந்துறை யல்லிமன்வாவிச்செந் தூர்கருத - *
சேதனந்தந்துறை யென்றறியார்திற நீங்கிநெஞ்சே - *
சேதனந்தந்துறை மற்றுமுற்றாடித் திரிகைவிட்டே - *

(இ-ள்.) சே-அழகிய—தனந்தந்து-திருமுலைப்பாலுட்டி--உறு-
பெரும்பேராயுற்ற—ஐயென்று- ஐயனையென்று--உமைசெப்பு
ம்-பார்வதியருமைபாய்மொழியும்--குருந்து-பாலகனாகிய குமா
ரக்கடவுள்--உறை-அமர்ந்தருளிய--காற்சேது-சிவந்தகாலையுடை
ய--அனம்-அன்னங்களும்--தந்துறை-நூலோடுகூடிய--அல்லி-
ஆம்பல்களும்--மன்-அகலாதிருக்கின்ற--வாவி-தடாகங்கள்சூழ்ந்
த--செந்தூர்-திருச்செந்திற்பதியை--கருது-நீசிற்தைசெய்--அ
சேதனம்-அறிவின் மையான--தம்-தங்கள்தங்கள்--துறையென்று-
சமயக்கோட்பாடென்று--அறியார்திறநீங்கி- தெளியாமலுழலும்
பரசமயவாதிகளின்கூட்டத்தைநீங்கி--நெஞ்சே-மனதே--சேது-
சேதுமுதலிய--அனந்தந்துறைமற்றும்-மற்றனேக கடல்நதிகளை
யும்--உற்றாடித்திரிகைவிட்டு - போய்ப்போய்த்தானஞ்செய்தலை
வதைவிடுத்தது--(எ-று.) நீ - தோன்றுவெழுவாய்--கருது- பயணி
லை-எ-அசை- (கருத்து.) நெஞ்சமேபரசமயவாதிகளோ டுணங்கா
மல் சேதுமுதலியதீர்த்தங்களாடக்கருது மனதைவிட்டுப் பார்வதி
திருமுலைப்பாலுண்ட குமாரக்கடவுள் வாசஞ்செய்கின்ற திருச்
செந்தூராயேநாடுக-என்பதாம். (கரு)

திரிகையிலாயிர வெல்லாழிமண்விண் டருகிபாதி *
திரிகையிலாயிர வானந்தநாடகி சேரிமகோத் *
திரிகையிலாயிர மிக்ஞுமைந்தாசெந்தி லாயொருகால் *
திரிகையிலாயிரக் கோடிசுந்தீரோடுந் திருத்துளமே *

(இ-ள்.) திரிகையிலாய்-மாறுபடாததித்தியனே--இரவு-இராத் திரியையும்--எல்-பகலையும்--ஆழி-கடலையும்--மண் - பூமியையும்--விண் - ஆகாசத்தையும்--தரு - மூவரின்முதல்வனாயிருந்து கிருஷ்ணத்தவரும்--சிரபாத்திரி-பிரமகபாலத்தைப் பலிக்கலமாகக் கொண்டவரும்--கயிலாயி-கயிலாசத்தையுடையவரும்--ரவு-ஆரவாரத்தையுடைய--ஆனந்தநாடகி - ஆனந்தநடனஞ்செய்கின்ற பரமசிவனுக்கும்--சேர்-அவர்பாலிருக்கின்ற--இமமேகாத்திரி- இமயமலையின்--கையில் இடத்திலுற்பலித்துவளர்ந்த--ஆயி - பார்வதிக்கும்--ரமிக்கும்-மகிழ்வைவிளைக்கும்--மைந்தா-புதல்வனே--செந்திலாய்-திருச்செந்திற்பதியோனே--ஒருகால்-ஒருதரம்--திரிகையில் - குலாலன்சக்கரஞ்சுற்றிவருவதற்குள்--ஆயிரக்கோடி சுற்றோடும் - ஆயிரங்கோடிதரஞ்சுற்றிவருவதாகிய--திருத்துளம்--(எண்ணுடைய) மனதைத்திருத்தியருளவேண்டும்--(எ-று.) நீ-தோன்றாவெழுவாய்-திருத்து-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) நித்தியமானவனே-சராசரங்களைப்படைத்தும் பிரமகபாலமேந்தியும் ஆனந்தநடனஞ்செய்து கயிலாசத்திலுறைகின்ற-பரமசிவனுக்கும்-இமயமலையின் குமாரியாகிய பார்வதிக்குமைந்தனே-திருச்செந்திற்பதியோனே- எண்ணுள்ளமானது குலாலன்சக்கர மொருதரம் சுற்றுவதற்குள் - அனேககோடிதரம் சுற்றிவருகின்றது அதையடக்கியருளவேண்டும்-என்பதாம். (ருசு)

திருத்துளவாரிகல் போதுடன்சேன்மழை தூங்குஞ்சங்க - *
திருத்துளவாரிதி கண்மியிலாதிசெயன்மாண்டகிந்தை - - *
திருத்துளவாரணை செந்தூராயன்னள்செம் மேனியெய்பு- *
திருத்துளவாரிசுடையிசர்மைந்தாவினிச் செச்சைநல்கே - *

(இ-ள்)திருத்துளவாரி திருத்துழாய்மாலையையணிந்த விஷ்ணு னினது--இகல்-கரியநிறத்தைப்பகைக்கின்ற--போதுடன்-மலைக்காலத்தோடி--சேண்-ஆகாசத்தினின்றும்--மழைதூங்கும்-மழைபெய்கிறது--சங்கு-சங்கினங்களை--இருத்துள-உடையதாயிடமாகின்ற--வாரிதி-சமுத்திரம்--கண்மியிலாது-ஓயாமல்முழங்குகின்றது--இசையன்மாண்டகிந்தை-இந்தவிரகதாபத்தினால்மெய்மறந்துகிடக்கின்றவென்மனதை--திருத்து-ஆற்றுதற்கு--உள-உரியவரி--ஆர்-யார்--ஆல்னை-தாயும்--செந்தூராயன்னள்-பகை

யாகியசெந்திற்பதியை யொத்திருக்கின்றான்--செம்-சிவந்த--மே
னி-திருமேனியில்---என்பு-எனும்பையும்---உதிருத்தன- உதிரத்தக்
க திருநீற்றுப் பொடியையுமுடைய---வார்- நீண்ட--சடை- சடா
பாரத்தையுமுடைய--சார்-பரமசிவனது- மைந்தா- புதல்வனே
---இனி-இனிமேல்சுதிக்கப்படாததலால்---செச்சை- உனதுவெட்
சிமாலையை---நன்கு-எனக்களித்தருளவேண்டியது---(எ-று.)நீதோ
ன்றவெழுமாய் நன்கு- பயனிலை-ஏ-அசை- (கருத்து.) திருமேனி
யில் நீனும்எனும்பு மணிந்த நீண்டசடாபாரத்தையுமுடைய பரம
சிவனதுமைந்தனே- காரீகாலமும் மாலைப்போதும் ஒத்திருக்கின்
றன-சமுத்திரமுமுந்நன்குகின்றது எனனைத்தேற்றுபவரியாவர்அன்
னையும்பகையாழிருக்கின்றனள்- ஆதலானினிச்சுதிக்கமுடியாது உ
னதுவெட்சிமாலையைத்தந்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (ருரு)

செச்சையவாவி கலயில்வல்வாயிடைச் சேடனிற்கச் - *

செச்சையவாவி பாருஞ்சிகாவல செங்கைவெந்தி - *

செச்சையவாவி விடுகெனுஞ்செல்வநின் ருளணுகச் - *

செச்சையவாவி னுயிர்வாழ்வினியலஞ் சீர்ப்பினுமே - *

(இ-ள்.) செச்சைய-வெட்சிமாலையுடையோனே--வாவு-தா
வதலையும்--இகல்-பகையையும்--ஆயில்-கூர்மைபொருந்திய--வ
ல்-வலிய--வாயிடை-வாயினிடத்தில்--சேடன்- பாம்பு--நிற்க-இ
ருக்க--சே-சிவந்த--சைய-மலையின்கண்--ஆவி-அதனுயிரை--ப
ருகும்-உண்ணுகின்ற--சிகாவல- மயில்வாகனமே--செம்- சிவந்த
--கை-கரத்தினிலேந்தி--வெம்-வெவ்விய--தி- அனற்பொறியை
--செச்சைய-ஆட்டுவாகனத்தையுடைய வக்கினிதேவனே--வாவி-
சாவணப்பொய்கையில்--விடுகெனும் - (பரமசிவன்)-கொண்டு
பொய்விடுகெனவதிலுற்பவித்த--செல்வ- பாலகனே--நின்ருள்-
உண்ணுடையதிருவடிகளை--அணுகச்சே - நாங்களடையக்கிருபை
செய்--சை-இகழ்த்தற்கிடமான--அவாவின்-ஐம்புலவாசையால்--
உயிர்வாழ்வு-உயிரோடுவாழ்வதை--இனியல்ம் - இனியுட்பேயமல்
லேம்--சீர்ப்பினும் - செல்வமதிகரிக்கினும்--(எ-று) நீ-தோன்றா
வெழுமாய்- அணுகச்சே - பயனிலை-ஏ-அசை-(கருத்து)வெட்சிமா
லையுடையவனே-பாம்பினுயிரையுண்ணுமயில்வாகனனே- பரமசி
வனிடத்திலனற்பொறியாய்த்தோன்றி வக்கினிதேவனுற்சாவணப்

பொய்கையில் விடப்பட்டதில் வளர்ந்தபாலகனே- இனி நாங்கள்
மிகுந்தசெல்வமடையினு மவ்வாசையில்முந்தி புடையோம்பொ
ம்நின்றிவடிபிற் சேர்த்துக்கொள்-என்பதாம், (நள)

சீர்க்கைவனப்பு மலர்வேங்கையானவன் செஞ்சிலையோர் - *

சீர்க்கைவனப்பு நிதத்தவவேடன் நினைவிலுக்குஞ் - *

சீர்க்கைவனப்பு நமதுருக்காட்டிய சேய்தமிழ்நூற் - *

சீர்க்கைவனப்பு நிமிர்சடையோன்மகன் சிற்றடிக்கே - *

(இ-ள்.) சீர்க்கை-மனந்நிறுந் துதல் - வனப்பு- அழகாகும் - ம
லர்-புஷ்பங்களையுடைய - வேங்கையானவன் - வேங்கைமரமாய் நி
ன்றவனும் - செஞ்சிலையோர்- அழகியவிலையுடைய குறவர்கள் -
சீர்-சந்தேகப்பட்டதன்மையை - கை-கொயித்து - வன- வனத்தி
ல் - புனித-பரிசுத்தமான - தவவேடன் - தவவேடங்கொண்டவனு
ம் - நினைவிலுக்கும் - நினைப்புனத்தைக்காக்கின்ற - சீர்க்கு-சிறந்த
வள்ளி நாயகிக்கு - ஐவனப்புனமது - மலைதெல்வினை கின்றப்புனத்
தின்மகன் - உருக்காட்டியசேய் - தன்னிசரூபத்தைக்காட்டிய குமர
னும் - தமிழ்நூற்சீர்க்கு - இயற்றமிழ்நூலுக்குரிய முப்பதுசீருக்
கும் - ஐ புலவனாகியதேவனும் - வன- கங்கையையும் - புல்- அறு
கையுமணிந்த - நிமிர் - நீண்ட - சடையோன் - சடாபாரத்தைபு
டையபரமசிவனது - மகன்- ஹந்தனுமாகிய முருகக்கடவுளின
து - சிற்றடிக்கு - சிறியத்திருவடித்தாமமாகினை யடைதற்கே -
(எ-று.) சீர்க்கை-எழுவாய்-வனப்பு-பயனிலை- ஏ-அசை-(சுருத்து-)
நினைப்புனத்தில் முன்சந்தேசித்தசந்தேகம்குறவர்நீங்கும்படி வே
ங்கைமரமாய்நின்றவனும் தவவேடங்கொண்டு வள்ளிநாயகிக்குத்
தன்னிசரூபத்தைக் காண்பித்தவனும் - இயற்றமிழ்ப் புலமையை
புடைய பரமசிவனதுமந்தனுமாகியக் குமார்க்கடவுளினது தி
ருவடியையடைதலே யழகாகும்-என்பதாம், (நள)

சிற்றம்பலத்தைப் பார்ப்பதெய்துந்நிதி சிந்தையிடுஞ் - *

சிற்றம்பலத்தை வாளுனதீய்ப்பிட்ட டார்க்குப்பரி - *

சிற்றம்பலத்தை யருளுஞ்செந்தூரர் பகைக்குலமாஞ் - *

சிற்றம்பலத்தை பதவாந்நேரிலிந் தீவரமே - *

(இ-ள்.) சிற்றம்பலத்து-ஞானவெளியாகிய - ஐயர்- சுவாமியும்
அன்பு-பத்தியென்னும் - நெய்- நெய்யைவார்த்து - நூல்- ஆக

மதுலென்னும்—திரி-திரியை—சிற்தை—இருதயமாகிய—இமம்—தி
பமேற்றுகின்ற---சில்-தகழியிலிட்டு---தம்ப ஆன்மாவுக்குப்பற்று
க்கோடாகிய---லத்தைவர- கிருபையுண்டாகும்பொருட்டு- - ஞா
னதீபம்-மெய்ஞ்ஞானதீபத்தை--இட்டார்க்கு--ஏற்றினவடியார்க
ளுக்கு---பரிசில்-நவாக---தம்பலத்தை-தமதுசாயுச்சியமென்னும்
பலனை---அருளும்-கிருபைசெய்கின்ற--செந்தூரர்- திருச்செந்தி
ருயகருமாகிய கந்தசுவாமியினது--பகைக்குலமாம்- சத்துருக்க
ளாகியவசூர்க்குலத்தையேவாறுத்த--சிற்று-சிறிய--அம்பல- பாண
மல்ல--தைட்டது- என்னிருதயத்தில்தைத்துவருத்துவது--அவர்-
அக்கடவுளது--அம்-அழகிய--தோளில் - புயத்திலணிந்த--இந்தி
வரம்-நீலோற்பலமாகியபாணமே--(ஏ-அ.) இந்திவரம்-எழுவாய்-
தைப்பது-பயனிலை-ஏ-அசை- (கருத்து.) இருதயத்தைத் தகழியா
க்கி அன்பாகியநெய்யைவார்த்து-ஆகமமாகியதிரியையிட்டுஞான
த்தைவிளக்காயெற்றின வடியார்களுக்குச்சிதாகாசமானசாயுச்சிய
பதவியையருளுகின்ற திருச்செந்திருயகர் சத்துருசங்காரஞ்செ
ய்த பாணமிருக்க அவர்புயத்திலணிந்த நீலோற்பலமாலையே மன்
மதன்பாணத்திலொல்கருகவென்னுகத்திற்பைக்கின்றது-என்பதாம்.

திவரகந்தரி தாம்பகிராருற வானசெம்பொற்	"	"	*
நீவரகந்தரி யாநொந்தபோதினிற் செச்சையவிந்	"	"	*
திவரகந்தரி சிந்துரைபாக சிவகரண	"	"	*
திவரகந்தரி புதிருணதடி சேமநட்பே	"	"	*

(இ-ள்.) தி-தியிந்துபோன—வரகு-வரகென்னுந்தானியத்தில்--
அந்து-வண்டிகளால்--அரி-அரிக்கப்பட்டபதறையும்--தாம்பகிரா
ர்-தரம்பங்கிட்டுக்கொண்டார்கள்--உறவான - உறவினராய்--செ
ம்பொன்றவர்- சிவந்தபொன்னினையுந்தீவினிருப்பவரும்--அகந்த
ரியா - பாவத்தைத்தரித்து மனம் பொறுக்கக்கூடாமல்--நொந்த
போதினில்-வருந்துங்காலத்தில்--செச்சைய - வெட்சிமாலையையு
டையோனே--இந்திவர- செங்கழுநீர்மாலையையுடையோனே--
கந்தரி-மலைக்குகையிலிருந்தவள்ளிநாயகியையும்--சிந்துரை-ஆயி
ராவதத்தினிடம்வளர்ந்த தெய்வயானை நாயகியையும்--பாக-இரு
பக்கத்திலுமுடையவனே--சிவகரண-சிவகரணம்புரிகின்ற--தி-பு
த்தியை--வர-வரமாகக்கொடுக்கின்ற--கந்த-குமரக்கடவுளே--

ரிபு-சத்தருக்கனை--திர்-சம்மாருசெய்யத்தக்க--உனதடி-உன
துதிருவடித்தாமரையே--சேமறப்பு-பொக்கிஷிமும்உயிர்த்துணை
யுமாம்--(எ-று.) அடி-எடுவாய்-சேமறப்பு-பயனிலை-ஏ-அசை-
(கருத்து.) வெட்சிமாலையையும்செங்கழுநீர்மாலையையுமணிகில்
வனை-வள்ளிதெய்வயாண்பாகனே-சிவகர்ணவநீவினர்களுக்கு அ
ணுக்கிரகஞ்செய்கின்றவனே-எனக்குறவென்பவர்கள் பொன்விளை
புந்தீவிலிருப்பவராயினும்-வறுமையால்வருந்துங்காலத்தில் அந்
து அரித்துதீயந்தவரகையாவ துவவல்லரோ ஆதலினுனது திரு
வடியே பொக்கிஷிமும்உறவுமாம்-என்பதாம். - (௩௯)

சேமரவிக்கம் படையாகவிசுப தேசமுண்ணுந்	-	-	*
சேமரவிக்கம் பலந்திருவாய்செரு வாயவெஞ்சூர்	-	-	*
சேமரவிக்கந் திரித்தாய்வருத்திய தன்நிறென்றல்	-	-	*
சேமரவிக்கம் புயவாளிவிண்டிரை தெண்டிரையே	-	-	*

(இ-ள்.) சேம-சிவந்த--ரவிக்கு-சூரியனுக்கு--அம்-சலத்தை--
படையாக-அசுரரதுதடையையிலக்குமாயுதமாக--விசு-இறைக்கி
ன்ற--உபதேசம்-உபதேசத்தையும்--முண்ணால்-முப்புரிநூலையும்
--சேமர்-காப்போராகிய வேதியர்செலுத்தும்--அவிக்கு-அவிர்
ப்பாகத்திற்கு--அம்-அழகிய--பலம்-நற்பயனை--தருவாய்-அளி
ப்போனே--செருவாய-பேரினையுடைய--வெஞ்சூர்-கொடியரு
தனாகிய--சே-வயிரம்பொருந்திய--மச-மாமசத்தினால்--விக்கம்-
தேவர்கட்குண்டானவிக்கினத்தை--திரித்தாய்-ஒழித்தவனே--வ
ருத்தியது-எண்ணத்துண்பப்படுத்துகின்றது--அன்றில்-காமசின்
னமாகியவன்றிற்பட்சியும்--தென்றல்-அவனதுதேராகியதென்ற
னும்--சே-கழுத்தின்மணிபொலியைச்செய்தலினாலிடபடும்--ம
சவிக்கு-சுருப்புவில்லும்--அம்புயவாளி-தாமரைப்பூவாகியவம்பு
ம்--விண்டு-ஆர்ப்பரித்து--இரை-முழங்குகின்ற--தெண்டிரை-
தெளிந்ததிரையையுடையகடலும்(ஆகியவிவ்வாறும்)--(எ-று.) அ
ன்றில்முதலியவாறும்-எழுவாய்-வருத்தியது-பயனிலை-ஏ-அசை-
(கருத்து.) ஆதித்தனுக்கம்பாகச் சந்தியாவந்தனஞ்செய்ய முந்நூ
லாளராகிய மறையவரது வேள்விக்குத்தக்கப் பலனளிப்போன
மாமரமாய்நின்றசூன்வென்றவனே-இடபமணியோடுகாமன்னது

சிர்னங்களாகிய ஆன்றிலும் தென்றலும்-கரும்பும் தாமரைப்பூவு
ம்-கடலும் எண்ணெவருத்துகின்றன-என்பதாம். (சய)

தெண்டன்புரந்தர வக்ருத்தில்வாழ்கந்த சிந்துவிலுத் *
தெண்டன்புரந்தர லோகஞ்செருதுசெந் றேய்களாவாய் *
தெண்டன்புரந்தர நற்கேள்கிறுவ ரழச்செய்தெம்மைத் *
தெண்டன்புரந்தர வின்படிநூக்கிய தீதரகே - - *

(இ-ள்.) தெண்டன்-வணங்குகிறேன்--புரந்து- குறைவறக்காப்
பாற்றி--அரவக்குளில் - திருச்செங்கோட்டுமலையில்--வாழ்-வர
மாநிலம்--கந்த-குமாரக்கடவுளே--சிந்துவில்-சமுத்திரத்தில் க
உத்தெண்டன்-வலிமையுடையசூரனை--புரந்தரலோகம் - இந்திர
லோகத்தை--செருது- அழிக்காதபடி--செற்றேய் - வதைத்தவ
னே--களாவாய்-ஒழித்தருளவேண்டும்--தெண்டன்-தெண்டாயுத
த்தையுடையகாலன்--புரந்தர்-தொன்றுதொட்டுவருகின்ற --அம்-
அழகிய--நற்கேள்-நற்குற்றத்தாரும்--சிறுவர்-பிள்ளைகளும்--அ
ழச்செய்து-சூழ்ந்துமுறையிடும்படி--எம்மை-எம்முயினாப்பிரி
ந்து--தெள்-தெளிந்த--தன்புரம்-தனதுலோகத்திற்கொண்டுபோ
ய்--தரவின்படி-தனதுகட்டளையின்படி--நூக்கியதீதரகு-தள்ளு
தற்கிடமாகியகொடியநரகாக்கிணையை--(எ-று.)தீ-தொன்றவெழு
வாய்-களாவாய்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) திருந்செங்கோட்டு
மலைக்கந்தனே - தேவலோகமழிந்துபோகாதபடி சூரனைவென்
றேனே உன்னை வணங்குகிறேன்- இயமன்வந் தென்குற்றத்தாரும்
பிள்ளைகளும் சூழ்ந்தழும்படி யென்னைத்தன் னுடையலோகத்திற்
கொண்டுபோய் நரகாக்கிணை செய்யாமற் காத்தருளவேண்டும்-என்
பதாம். (சக)

தினந்தினத்து தரச்செல்வர்பாற்சென் றெனக்கெல்பதோர் *
தினந்தினத்து முதரானலஞ்சுடச் சேர்ந்துகழிந் *
தினந்தினத்து னிகுளை செங்கோட்டினன் செத்திலந்நீர் *
தினந்தினத்து தலத்துப்பிரசதஞ் செய்யவற்றே *

(இ-ள்.) தி-புத்தி--நந்து-கெட்ட--இனத்து - கட்டத்தாருக்கு
ள்--உதர-உதாரத்துவம்பேசும்--செல்வர்பால்-அயிர்வரியவான்
ளிடம்--சென்று-போய்--எனக்கெல்பதோர், கெட்டகெட்டவர்களைப்போல்

ன்றிரக்கும்படிசெய்கின்றதாகிய—ஓர்-ஒப்பற்ற—நீனம்-வறுமை.
 நோயானது—தினத்தும்-நாடோறும்—உதரானலம் - வயிற்றுப்
 பசியாக்கினி—சுட-தகிக்கும்போது—சேர்ந்து-(அதனுடன்) சே
 ர்ந்து—சுமும்-தகிக்கின்றது—தி-இக்கொடிதான—நம் - நமது—
 தினத்துனி-நித்தியத்துன்பத்தை—கலை- நீக்குகின்ற—செங்கோட்
 டினன்-திருச்செங்கோட்டுமுருகக்கடவுளது—செந்தில்- திருச்செ
 ந்திற்பதியின்—அம்- அழகிய—நீர் - சலமானது—தீன்-இனிய—
 நந்தின்-சங்கினிறம்போல—அத்து-சிவப்பை—உதவ-கொடுக்கின்
 ற—துப்பு-பவளம்போன்றவதரத்தில்—இரசதம்-வெண்மைநிறத்
 தை—செய்யவற்றே-செய்யவல்லதோ—(எ-று.) நீர்-எழுவாய்-தர
 வல்லதோ-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) திருச்செங்கோட்டு முரு
 கக்கடவுளது திருச்செந்திற்பதியின்றீர்த்தம்-நாம் நாடோறுமிரத்
 தலாலுண்டாகுந் துன்பத்தை யொழிக்கவல்லதாயினும் பவளம்
 போலும்சிவந்தவிதழைசங்குபோலும்வெண்மையாக்கவல்லதோ
 என்பதாம். (சஉ)

செய்யசெந்தாமரை யில்லாதமாதான் செந்தினைசூழ் - *
 செய்யசெந்தாமரை மாஞ்சிலம்பிற் கலந்துறையுஞ் - *
 செய்யசெந்தாமரை யென்னுங்குமார சிறுசதங்கைச் - *
 செய்யசெந்தாமரை சேர்வதென்றோவினை செய்தொலைத்தே *

(இ-ள்.) செய்ய-தினைவினைநிலத்தையுடைய—செம் ஒழுங்கான
 —தாமரை-சிறுகுடியென்னுநகரத்தாருக்கு—இல்லாது- தெரியா
 மல்—அமாதான்-அப்புனங்காத்திருந்த வள்ளியம்மையை—செ
 ந்தினைசூழ்செய் - செந்தினைக்கொல்லைப்பயினைசூழ்ந்துகொண்டி
 ருந்த—அசை-காட்டாபும்—தா-தாவுகின்ற—மரை- கடம்பையு
 ம்—மால்-மாணம்—ஆர்-நிறைந்த—சிலம்பில்-மலையின்கண்ணே—
 கலந்துறையுஞ்செய்ய- காந்தருவமணம்புணர்ந்துறையுங்குமாரக்
 கடவுளே—செம்- அழகிய—தாமர்- கொன்றைமாலையையுடைய
 பரமசிவன்--ஐயென்னுங்குமார-ஐயனெயன்றுசொல்லப்பட்ட
 குமார்க்கடவுளே—சிறு-சிறிய—சதங்கை- சதங்கையணிந்த—செ
 ய்ய-அழகிய—செந்தாமரை- உனதுசிவந்திருவடித்தாமரையை
 —சேர்வதென்று-யானடையுங்கூலமென்றைக்கு—வினை - இருவி
 னைகளையும் - செய்-துரத்தில்--தொலைத்து-ஒழித்துவிட்டே-எ-று

யான்-தோன்றுவெழுவாய்-என்று-பயனிலை-ஒ-எ-அசை-(கருத்து)
மலையிற்ருடியிருக்குந் குறவரநியாமந் நினைப்புனத்தில்வள்ளியம்
மையை மணம்புணர்ந்தவனே-கொன்றைமாலையையுடைய பரம
சிவஞலையனெயென்று துதிக்கப்பட்டக் குமரர்க்கடவுளே-இருவி
னைப்பரப்பைக்கடந்துன்றிருவடியை யானடையுங்காலமென்றை
க்கு-என்பதாம். (சுரு)

சேதாம்பலதுறை வேறும்பணிகங்கை செல்வநந்தன் - *

சேதாம்பலதுறை யாதசிற்றாயன் நிருமருக - *

சேதாம்பலதுறை செவ்வாய்க்குறத்தி திறத்தமுத்திச் - *

சேதாம்பலதுறை யீதென்றெனக்குப தேசநல்கே - *

(இ-ள்.)சேதாம்-சேதுவெண்ணுந்தீர்த்தமுதலாகிய—பலதுறை
வேறும்-மற்றைப்பலதீர்த்தங்களும்கூட—பணி : வழிபடத்தக்க—கங்
கை-பகீரதியில்—செல்வ-மைந்தனே—நந்தன்சே- நந்தகோபன்-
பாலகருகிய—தாம்பலது- நவநீதக்கள்வராய்க்கட்டிண்டகயிற்றால
ன்றி—உறையாத- மற்றொன்றுலுங்கட்டிண்ணப்படாத—சிற்றாய
ன்-சிற்றிடையானகிருஷ்ணமூர்த்தியினது—நிருமருக- சிறந்தம
ருகோனே—சேதாம்பலது - சிவந்தவாம்பற்பூநிறத்தைப்போலு
ம்—உறை-உற்ற—செவ்வாய்-சிவந்தவாயையுடைய-- குறத்திதிற
த்த-வள்ளிநாயகிமனானே—முத்திச்சே-எனக்கு முத்திக்குமிருக்
கிறதூரத்தை—தாம்-கடப்புதலாகிய—பலதுறையீ தென்று-நற்பல
னைத்தரும் வழியிதுவென்று - எனக்கு- அடியேனுக்கு— உபதேச
நல்கு-உபதேசமருளவேண்டும்—(எ-று.) நீ தோன்றுவெழுவாய்-
நல்கு-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) கங்காதேவியின்மைந்தனே,
நிருமான்மருகோனே, வள்ளிநாயகனே, எவற்றினுந் தூரமாயிரு
க்கின்ற மோகூத்தைச்சேரு நல்வழியிஃதென்றடியேற் குபதேசி
த்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (சச)

தேசம்புகல வயிலெயெனச்சிறை புக்கொருகந் - *

தேசம்புகல வணவாரிசெற்றவ னீசற்குப - *

தேசம்புகல திகவாசகன்சிறி தோர்கில்ன்மாந் - *

தேசம்புகல கமுதவிமாணைச் செருச்செய்வதே - *

(இ-ள்.) தேசம்- எனக்குறைவிடமும்—புகல்- அடைக்கலஸ்தர்
னமும்—அயிலெயென-வேலா யதமெனென்று சொல்லும்படியே

புது—சிறைபுக்கு—சிறையிற்பட்டு—ஒருகம் - ஐந்தாலையிலொன்
 றை—தேசம்பு—இழந்தபிரம்மா—கல - மரக்கலங்களைபுடையதும்
 —வண—அழகையுடையதுமான—வாரிசெற்றவன்—வருணனைவியு
 கட்டையுக்கிரபாண்டியனுக்கிவற்றச்செய்தோனாகிய—நசற்கு—பரம
 சிவனுக்கு—உபதேசம்புகல்—உபதேசஞ்செய்த—அதிக—மிகுதியா
 ண—வாசகன்—மொழியையுடையகுமாரக்கடவுளானவன்—கிறிது
 சற்றும்—ஓர்கிலன்—அறிந்தானில்லை—மா - மாம்பூவாகிய—தேசு
 ஒளிதங்கிய—அம்பு—பாணமானது—கலகமுதவி - கலகஞ்செய்து
 —மாண—மானினது விழியையுடைய விம்மங்கையுடன்—செருச்
 செய்வது—போர்செய்கின்றதை—(எ-று.) அதிகவாசகன்—எயுவாய்—
 ஓர்கிலன்—பயனில்—ஏ—அசை. (கருத்து.) ஒருதலையிலந்த பிரம்மா
 சிறைபட்டு வேலாயுதமேபுனக் கடைக்கலமென்றுசொல்லச்செய்
 தவரும் சமுத்திரத்தைவற்றச்செய்த பரமசிவனுக் குபதேசித்தவ
 ருமாகிய முருகக்கடவுள் முன்மதனதுமார்பூவாளி யிம்மங்கைமே
 ற்றைத்துப்போர்செய்வதைசற்றுமறிந்தாரில்லை—என்பதாம். (சரு)

செருக்கும்பராக வயிராவதத்தெய்வ யானைமணஞ் - *

செருக்கும்பராக தனந்தோய்கடம்ப செகமதநூல் - *

செருக்கும்பராக மநிருபனந்தந் தெளிவியம்பு - *

செருக்கும்பராகம் விடுங்கடைநாளுந் திடம்பெறவே - *

(இ-ள்.) செரு—போரினையும்—கும்ப - மத்தகத்தையும்—ராக—
 கோபத்தையுமுடைய—அயிராவத—அயிராவதத்திடம்வளர்ந்த—
 தெய்வயானை—தெய்வானைநாயகியினது—மணம்—வாசனையையும்—
 செருக்கும்—இறுமாப்பையும்—பராக—மலர்த்தாதுக்களையுமுடைய—
 தனம்—கொங்கையில்—தோய்—முழுகுக்கின்ற—கடம்ப—வெட்
 சிமாவையையுடையவனை—செக—உலகத்திலுள்ள—மதநூல்—சமய
 சாஸ்திரங்களின்—செருக்கும்—மயக்கத்தையும்—பராகம்—இதரவே
 தாக்கமங்களையும்—நிருபன்—நிருமித்ததேவனை—அந்தம்—முடிவா
 ணபொருளை—தெளிவி—இஃதென்றெனக்கு விளக்கியருளவேண்டு
 ம்—அம்புசெரி—தாமசாயில்வாசஞ்செய்கின்ற பிரமாக்களெல்லா
 ம்—உக்கு—இறந்து—உம்பராகம்விடும்—தேவர்களெல்லாமழிகின்ற
 —தடைநாளுந்—இறுதிகாலத்திலும்—திடம்பெற - அடிபெணித்தி
 யத்தவமடையம்பொருட்டு—(எ-று.)நீ—தோன்றவெழுவாய்—தெ

நிவி-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) அயிராவதத்திடம்வளர்ந்ததெய்வயானையதழுவுங் கடப்பமாலையையுடையவனே உலகமயக்காகிய பரசமயவழியில்மயங்காமலும்- பிரம்மாதிதேவர்களழியுங்காலத்திலழியாமலும் - நித்தியத்துவமடையும்பொருட்டு அவற்றில்முடிவானபொருளை யெனக்குவிளக்கியருள்-என்பதாம். (சௌ)

திடம்படுகத்துங் கெடர்க்கம்மலோகச் சிலுகுமச்சோ - - *

திடம்படுகத்துந் திரித்தம்புவாலியு ரத்தும்பத்துத் - - *

திடம்படுகத்துந் தெரித்தான்மருக திருகுமும்ம - - *

திடம்படுகத்துங் கநகங்குனித்தவன் சேயெனுமே - - *

(இ-ள்.) திடம்-உறுதிநிலை-படு-அழிகின்ற-உகத்தும்-புகாந்தத்திலும்--கெடர்-நிலகெடாது நித்தியராயிருப்பீர்கள்-கம்ம-பூர்வவினையால்--லோக - உலகத்தில்கணுண்டாகிய--சிலுகும-நஷ்டஞாத்திரயங்களையும்--அச்சேர்திடம்படுகத்தும்-அக்கல்விச்செருக்கத்தெருங்கணிதநூலைபிதற்றுதலையும்--திரித்து - மாற்றுதல்செய்து-அம்பு-முன்னிராமபாணத்தை--வாலி-வாலியினுடைய-உரத்தும்-மார்பிலும்-பத்து-புத்தென்கிற-திடம்படு - வலிமைபொருத்திய--கத்தும் - இராவணனுடையதலைகளிலும்--தெறித்தான்-செலுத்தியபூராமருடைய-மருக-மருகோனே-திருகு-மாறுபட்ட-மும்மதின்-முப்புரங்களும்--தம்படு-தோற்றியவிடத்திலேயே-உக-நீருகிவிழ-துங்க-உயர்ந்த-நகம் - மகமேருவை--குனித்தவன்-வில்லாகவளைத்த பரமசிவனது-சேயெனும்-மைந்தனாகிய குமாரக்கடவுளென்றுதுதியுங்கள் - (எ-று.)நீங்கள்-தோன்றவெடுவாய்-கெடர்கள்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.)நமர்களாள் நீங்களிஷ்ணுத்திரயங்களையும் சத்தமுஞ் சோதிடமுமாகிய நூல்களைப்பிதற்றுதலையுமொழித்து-இராவணனையும்வாலியையுஞ்சங்கரித்த திருமான் மருகோனே மேருவில்லினுற் றிரிபுரதகனஞ் செய்த பரமசிவனதுமைந்தனெயென்று. துதிப்பீர்களானால் புகாந்தகாலத்திலுமழியாமனித்தியராயிருப்பீர்கள்-என்பதாம். (சௌ)

சேயவன்புந்தி வனவாசமா துடன் சேர்ந்தசெந்திற் - - *

சேயவன்புந்தி கனிசாசிராந்தக சேந்தவென்னிற் - - *

சேயவன்புந்தி பனிப்பானுவெள்ளிபொன் செங்கதிரோன் - - *

சேயவன்புந்தி தடுமாறலேதருஞ் சேதமின்றே - - *

(இ-ள்.) சேய-அழகினைபுடைய—அன்பு-இச்சையோடு—உந்தி-
காண்பாற்றிய—வன-காட்டில்—வாச-வாசஞ்செய்த—மாதுடன்—
வள்ளிநாயகிபுடன்—சேர்ந்த-கூடியிருந்த—செந்தில்-திருச்செந்
தூரில்வாழாநிற—சேய-குமார்க்கடவுளே—வன்பு-வலிமையி
ல்—உந்து-உயர்ந்த—இகல்-மாறுபாட்டையுடைய—நிசாசராந்த
க-அகரர்குலத்திற்குபுழை—சேந்த-கந்தனே—என்னில்-என்று
துதிப்பிராகில்—சேயவன்-செவ்வாய்—புந்தி-புதன்—பணிப்பா
னு-சந்திரன்—வெள்ளி-சுக்கிரன்—பெரன் - விபாழம்—செங்கதி
ரோன்-ஆதித்தன்—சேயவன்-அவ்வாதித்தன்மைந்தன்சனியாகிய
நவக்கிரகங்களில்புக்கிரோதையத்தால்—புந்திபுமாறவேதரும்-பு
த்தியைச்சலனப்படுத்திக்—சேதமின்று - கேடில்லை—(எ-று.)
சேதம்-எழுவாய்-இன்று-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) காண்பா
றேழும் புணத்திலிருந்த வள்ளிநாயகிபேரிலன்புகூர்ந்த செந்திநா
யகனே, அசரர்குலந்தகனே-சேந்தனேஎன்று துதிக்கின்றவர்க
ளுக்கு நவக்கிரகங்களின் புக்கிரோதையத்தாலாகுந் திமையிலலை
என்பதாம். (சஅ)

சேதகமொன்று மனாதிபுந்தாதையுந் தேடரியார் *
சேதகமொன்றுஞ் சதங்கையுங்கிண்கிணி செச்சையந்தார் *
சேதகமொன்றுங் வகைபணியாயினித் தியவினைச் *
சேதகமொன்று மநியாதுழலுயிர்ச் சித்திரமே *

(இ-ள்.) சேதகமொன்று-ஒருதலையின்மன—மண்-நிலைபெ
ற்ற—ஆகியும் - பீரம்மாவும்—நாதையும் - அப்பிரமாவின்முதை
யாகிய மகாவிஷ்ணுவும்—தேடரியார்-தேடிதற்கரிதான பரமசிவ
னது—சே-மைந்தனே—தகமொன்றுங்-தகுதியாய் முழங்குகின்
ற—சதங்கை-சதங்கையையும்—அம்-அழகிய—கிண்கிணி-கிண்கி
ணியையும்—செச்சை-வெட்சிமாலையையுமுடைய—அம்-சிரோஷி
டமாகிய—தான்-திருவடித்தாமரையில்—சேது-சிவந்த—அகம்-
என்னிருந்தமானது—ஒன்றும்வகை - கூடுமண்ணம்—பணியா
ய்-அருள்செய்யவேண்டும்—இனி-இனிமேல்—திய-கொடிய—வி
னை-இருவினையாகிய—சேதகம்-சேந்தினுள்ளே—ஒன்றுமநியாது-
ஒருநெறியுமநியாமல்—உழல்-கிடந்துழலுகின்ற—உயிர்-ஆனியி
வ்வாழ்க்கை—சித்திரம்-பொய்யாயிருக்கின்றது—(எ-று.) நீ-தோ

ஸ்ராவெழுவாய்-பணியாய்-பயனிலை-ஏ-அசை- (கருந்து) நர்ன்மு
கனுந்திருமாலுமறியவொண்ணுத் பர்மசிவனது மைந்தனே- இரு
வினைச்சேற்றிலமுந்தி வருந்து மென்னுயிர்வாழ்க்கைநித்தியமல்ல
வாதலாலுன்றிருவடிபையென்மனம்பற்றும்வகையருள்-எ-ம். ()

சித்திரமிக்கன வில்வாழ்வெனத்தெளி யுந்தவவா *
சித்திரமிக்க நெறிக்கழிந்தேற்கினிச் செச்சைநல்வி - *
சித்திரமிக்க தனக்குறத்தோகை திறத்தமுத்தி - *
சித்திரமிக்க வருளாய்பிறவிச் சிகையறவே - *

(இ-ள்.) சித்திரம்-பொய்யாகிய—இக்கனவு- இப்போதுகாணுங்
கருப்போலாகும்—இவ்வாழ்வு-பாசபந்தங்களாற்சிக்கிய மனைவா
ழ்க்கையானது—எனத்தெளியும்- என்னுந்நிச்சயத்தைக்கொடுக்கின
ற—தவவாசி-தபோபலத்தின்—திரம்- உறுதியைநாடாமல்—இக்க
ன்-கருப்புளில்லையுடையமன்மதனது--நெறிக்கு-காமதூல்வழியில்
—அழிந்தேற்கு-கெட்டவெனக்கு—இனி- இனிமேலாவது—செச்ச
சை- வெட்சிமாலைபயப்புணையும்—நல்- திவ்வியமான—விசித்திர-
அழகனே—மிக்க-பெருத்த—தன- கொங்கையையுடைய—குறத்
தோகைதிறத்த - குறவர்வளர்த்த வள்ளிநாயகனே— முத்திசித்தி-
மோட்சப்பேருனது—ரமிக்க- குறைகீர்ந்து திருப்தியாகும்படி
—அருளாய்- நீகிருபைசெய்யவேண்டும்—பிறவிச்சிகை- எனதுச
ன்னமரணபந்தங்கள்—அற- அறும்பெருந்—(எ-று.) நீ- தோ
ஸ்ராவெழுவாய்-அருள்வாய்-பயனிலை-ஏ-அசை, (கருத்து.) வெட்
சிமாலையோனே-வள்ளிநாயகனே- ஆத்மாவுக்குறுதியானதவத்தை
நாடாமல்சுத்திப்பவிஷயத்திலாழ்ந்து பொய்யுங்கனவும்போன்ற
மனைவாழ்க்கையிலிருக்கின்ற வெனக்கினியாகிலு முத்தியெய்தும்
பொருட்டும் சன்னமரணமறும்பொருட்டும் அதைநாடக்கிருபை
செய்யவேண்டும்-என்பதாம். (ரும)

சிகைத்தோகைமாமயில் வீராசிலம்புஞ் சிலம்பம்புரா - *
சிகைத்தோகைமாமயில் வாங்கிப்பொருது திசைமுகன்வா - *
சிகைத்தோகைமாமயில் வானில்வைத்தோவெஞ் செருமகள்வா *
சிகைத்தோகைமாமயில்செவ்விநற்கீர்சொற் நித்தித்ததே - *

(இ-ள்) சிகை-கொண்டையையும்--தோகை- தூவியையுமுடைய
ய- மா-பேரிய —மயில்வீரா- மயிலேறும்வீரனே ---சிலம்பும்-கி

ரவுஞ்சுகிரியையும்—சிலம்பு-முழங்குகின்ற—அம்புராசி-சமுத்திர
 த்தின்கண்--கை-ஒழுங்காக--தோகை-துவசத்தையுடைய--மா-மா
 மரமாய்நின்றசூரனையும்--மய்-இருளுக்கு--இல்-இடமாகியகா
 யையையும்--வாங்கி-விலக்கி--பொருது-போர்செய்துவென்று--
 திசைமுகன்-நான்முகப்பிரமன்--வாசி-பிரணவப்பொருளறியாம
 ல்வாசித்தகுற்றத்திற்கு--கைத்து-கோபித்து--ஒரு-மகிழ்ச்சியை
 --மாமய்-அழகுக்கு--இல்-இருப்பிடமாகிய--வானில்-தேவரு
 கைத்தில்--வைத்தோ-விளைத்தவனே--வெஞ்செரு-வெவ்வியபோ
 ரிற்சிறந்த--மகள்வாசி - பாண்டியனது குதிராமுகத்தையுடைய
 பெண்ணுக்கு--கைத்தோ - அக்குதிராமுகத்தைத்தீர்த்தவனே--
 கைமா-அயிராவதம்வளர்த்த--மயில் - தெய்வானையினது--செவ்
 வி-கலவிப்புதுமையினும்--நற்கீரர்சொல்-நற்கீரர்சொல்லிய திரு
 முருகாற்றுப்படை--தித்தித்தது- (உனக்கு) இனிமையாயிற்று--
 (எ-று) சொல்-எழுவாய்-தித்தித்தது-பயனிலை-ஏ-அசை(கருத்து)
 மயில்வீரனே- மாவாய்நின்றசூரனையும் கிரவுஞ்சுகிரியையும் மா
 யையையுமறச்செற்று - அமராபதியையாழேற்றினவனே - பிரமா
 வைக்கோபித்தவனே - தெய்வானையின் கலவியின்பத்தினும்நற்கீ
 ரீதுதித்தபாடல் குதிரா முகத்தையுடையபெண்ணுக்கு அம்முகத்
 தைமாற்றின வுனக்கு இனிமையாயிற்று-என்பதாம். (ருக)

தித்திக்குந்தொந்திக் குதித்தம்புரியுஞ் சிவன்செவிபத் - *
 தித்திக்குந்தொந்திக் கறமொழிபாலக தேனலைத்துத் - *
 தித்திக்குந்தொந்திக் கிளையாய்விளையுபிரிக் குஞ்சிதைதோற் - *
 தித்திக்குந்தொந்திப் பனவேதுசெய்வீனைத் தீவிலங்கே - *

(இ-ள்.) தித்திக்கும்- தித்தியென்னுந்தாளத்துக்கும்--தொந்திக்
 கும்-தொந்தியென்னுந்தாளத்திற்குமேற்க - நித்தம்புரியும் - நட
 னஞ்செய்கின்ற--சிவன்-பரமசிவனது--செவிபத்தித்திக்கு- இரு
 செவிவளின்புலனிடத்து--உந்து-துழையும்படி--ஓம்- பிரணவப்
 பொருளை--திக்கமுடியக்கநங்க--மொழி - உபதேசித்த--பாலக-
 பாலனே--தேனலைத்து-பலகாரைவெத்தியத்தாற்றேறொழுகி--
 தித்திக்கும் - இனிப்புற்றிருக்கின்ற--தொந்திக்கு - வயிற்றையுடைய
 பகண்பதிகு--இளையாய் - இளையோனே--வினை- கருப்பையிலு
 ருவான--உயிர்க்கும்-சீவனுக்கும்--சிறை - அழிந்துபோகின்ற--

தோற்றித்திக்கும்- தோற்பையாகியவுடம்புக்கும்-தொந்திப்பன்
வேது- சம்பந்தப்பட்டுப்பிறப்புண்டாவதற்குக்காரணம்-செய்-
யுண்முன்னியற்றிய-வினை-இருவினையினது-தி-கொடிய-வில
ங்கே-தனை-எ-னா- (எ-து.) நீ- எனுந்தோன்றுவெழுவாய்- சொல்
லென்னும்-பயனிலையைக் குறிப்பாகக்காட்டிநின்றது. (கருத்து.)
தித்தித்தொந்தியென்று நடனஞ்செய்யும் பரமசிவனது திருச்செ
வியிற் பிரணவப்பொருளை மயக்கறவுபதேசித்தபாலகனே - தொ
ந்திவிநாயகருக்கிளையோனே- உடலுமுயிருஞ் சம்பந்தப்பட்டுப்
பிறவியுண்டாவதற்கு முன்செய்த வினைப்பாசந்தான் காரணமோ
நீசொல்-என்பதாம். (௫௨)

திவிலங்கங்கை தரித்தார்குமார திமிரமுந்நீர் - - - *
திவிலங்கங்கை வருமான்மருக தெரிவற்றவான் - - - *
நீவிலங்கங்கை வரவாவினாக்குத் திரிந்துழலுந் - - - *
திவிலங்கங்கை யமன்ரொடராமற் நிதம்பெறவே - - - *

(இ-ள்.) தி-கரத்திலக்கினியையும்-விலம்- புயத்தில்விலவத்தை
யும்-கங்கை-சென்னியிற்கங்கையையும்-தரித்தார்- தரித்தபரம
சிவனது-குமார-மெந்தனே-திமிர- இருணிமான்-முந்நீர்-
சமுத்திரமும்-தி-வறண்டுபொகத்தக்க-வில்-வில்லின்--அங்கம்-
விதையில-கைவரு- வல்லவரான-மான்மருக - திருமான்மரு
கோனே-தெரிவற்ற-அறிதற்கரிய-வான்-பெரிய-திவில்- திவுச
ளிலும்-அங்கங்கு-மற்றுப்பலவிடங்களிலும்-ஐவர்- பஞ்சேந்தி
ரியங்களால்-அவாவு-இச்சிக்கத்தக்க-இனாக்கு- உணவில்பொரு
ட்டு-திரிந்துழலும்-அலைந்துதிரிகின்ற -தி- புத்தியினது-விலங்
கம்-பலத்ததொடர்ச்சியை-ஓச-ஒழிக்கவேண்டும்-யமன்ரொட
ராமல்-இயமன்ரொடர்ந்துபற்றாமல்-நிதம்பெற-உனதுதிருவடி
யிலின்புற்றுறுதிப்படுமபொருட்டு - (எ-து.) நீ-தோன்றுவெழு
வாய்-கை-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) கங்கையும்விலவமுஞ்சூடி
யனலேந்திய பரமசிவனதுமெந்தனே- சுடலும்வறநும்படி விற
போர்செய்யுந் திருமான்மருகோனே-என்னை நமன்பிடித்துக்கொ
ள்ளாமல்-யானுண்ணடியையுறுதியாய்ப்பற்றுப்படி யைம்புலன்
களினிச்சையை யொழித்தருள்-என்பதாம். (௫௩)

தித்தத்தத்தித்தித்தி திதாததாததி தித்தத்திதா - - - *
தித்தத்தத்தித்தி தித்தித்ததெதுது தித்தித்ததா - - - *
தித்தத்தத்தித்தித்ததை தாததிதெதுதை தாதத்தி - - - *
தித்தத்தத்தித்தித்தி தித்தித்தி தித்தித்தி - - - *

(இ-ள்.) தித்தத்தத்ததித்த - தித்தத்தத்தத்தித்தவென்னுந் தாளம்
னங்களை—திதி-திருநடனத்தாற்காக்கின்ற—தாதை- பரமசிவனு
—தாத-புரமனும்—துத்தி-படப்பொறியினையுடைய—தத்தி-பு
ம்பினுடைய—தா-இடத்தையும்—தித- நிலைபெற்று—தீத்து- த
ம்புகின்ற—அத்தி - சமுத்திரத்தையும்பாயலாகக்கொண்டு—ததி
தயிரானது—தித்தித்ததே - தித்திக்கின்றதென்று—து-உண்டக
ணனும்—துதித்து-துதிசெய்துவணங்குகின்ற—இதத்து-பேரி
பசொருபியான—ஆதி-முதல்வனை—தத்தத்து- தந்தத்தையு
டைய—அத்தி- அயிராவதத்தால்வளர்க்கப்பட்ட—தத்தை - கிளிபே
ன்றதெய்வயானைக்கு—தாத - தொண்டனை—திதே- திமையே—
துதை-நெருங்கிய—தாது - சப்ததாதுகளானிறைந்ததும்—அக
து-மரணத்தோமும்—உதி- சனனத்தோமும்—தத்து - பலத்தது
ளோமும்—அத்து - இசைவுற்றதுமான—அத்தி - எலும்புகளை
முடிய—தித்தி-பையாகியவிவ்வுடல்—தி-அக்கினியினால்—தி-தகி
கப்படுகின்ற—திதி- அந்நாளிலே—துதி- உன்னைத்துதிக்கும்—தி
புத்தி—தொத்தது-உணக்கேயடிமையாகவேண்டும்—(எ-று.) தி-
பூவாய்—தொத்தது-பயனிலை-ஏ-அசை - (சுருத்து.) தித்தத்தத்ததித்
தவென்னுந்தாளத்தானடிக்கும் -பரமசிவனும்-பிர்மாவும்-தயி
யுண்டு பாற்கடலையும் ஆதிசேடனையும் பாயலாகக்கொண்ட திரு
மாலும்-வணங்குகின்றமுதல்வனை - தெய்வயானைதாசனை-சன
மரணத்திற்கிடமா யெலும்புமுதலிய தாதுகணிறைந்த பொல்ல
தவிவ்வுடற்பை-தியில் வேருங்காலுண்ணைத் துதிக்குமென்புத்தியை
யுனதடியினைக் காட்படுத்தவேண்டும்-என்பதாம். (ருசு)

திதோமரணத் தவிருப்பிறப்பறுத் தீயதற்புத்	-	-	*
திதோமரணம் மூரய்துகானவர் சேனைமுற்றுத்	-	-	*
திதோமரணத் தனபுள்ளர் திரண்டேத்தியமுத்	-	-	*
திதோமரணம் மலையாளியென்றுரை தென்னுறவே	-	-	*

(இ-ள்.) தீதோ-தீங்குமாத்திரமோ—மரணம்- இறப்பும்—
 நும்-ஒழியும்—பிறப்பு- சன்னமும்—அறும் - நீங்குமாதலால்—
 ய-கொடியதொழிலை—கல்-கற்கின்ற—புத்தி-மனமே—தோம்-
 ற்றத்திற்கு—அரண்-இடமாகிய—ஆம்பரமீது-சமுத்திரத்திலே—
 தானவர்-அசுரருடைய—சேனைமுற்றும்- சேனைநினைத்தையும்—
 தீ-தகித்த—தோமர-கைவேலையுடையோனே—ணந்தன- கிருபை
 யாளனே—பூசுநர்-வேதியர்கள்—திரண்டு- கூட்டமாகக்கூடி—ஏத்
 திய-வணங்குதற்கு—முத்து - சரவணபுத்தையனே—ஈது- இந்த

—ஓமரண-மறையோர்செய் வேள்வியினவிர்ப்பாகத்திற் குரியவ
னே—மலையாளி-குறிஞ்சிநிலத்தையாள்பவனே—என்றுரை- என்
றுதுதிசெய்--தென்னுற- அழகுபெறும்படியாக—(எ-று.)நீ-தோ
ன்றவெழுவாய்-உரை-பயனிலை-ஏ-அசை (கருத்து.) தீமையையே
கருதுகின்றபுத்தியே- சமுத்திரத்தில்கண் ணசுரர்கிலையறமாய்த்த
வேலையுடையவனே வேதியர்க டொழத்தக்க சரவணமுத்தானவ
னே-மறையோர்செய்யும் யாகத்தினவிர்ப்பாகத்திற் குரியவனே-
குறிஞ்சிநிலத்திற்கிறைவனான கந்தனே-யென்றுதுதித்தாலுனது தீ
மைமாதீரமல்ல சன்னமரணமுமறும்-என்பதாம். (௩௩)

தென்னவனங்கனஞ் சூழ்காத்திரிநக சூலகரத் - *
தென்னவனங்கனந் தப்பதநீட்டினன் செல்வமுன்பின் - *
தென்னவனங்கனன் வீற்றாற்பிருத்திய தென்னவின்னந் *
தென்னவனங்கனங் கைச்சிலைக்கூனையுந் தீர்த்தருளே *

(இ-ள்.) தென்னவனம்-தென்னஞ்சோலைகளையும்—கனம்-மேக
ங்கள்—சூழ்-கவிந்திராநின்ற—கா- பூஞ்சோலைகளையுமுடைய—தி
ரிநக-திருத்தணி—பரங்குன்று-செங்கோடென் னு முன்னுமலைகளே
யுமுடையோனே—சூலகர-கையிற்சூலாயுத்தையுடைய—தென்
னவன்- தென்றிசைத்தலைவனாகியயமனது—அங்கனந்த-உருவழியு
ம்படி--பதநீட்டினன்-திருப்பாதத்தைநீட்டியுதைத்தபரமசிவனது
--செல்வ-மைந்தனே--முன்-முற்காலத்தில்—பின்-பின்னேகூனையு
டைய --தென்னவன்-பாண்டியனது---அங்க- உடலை--நன்னீற்றா
ல்-நன்மையைத்தரும்விபுதியினால்---திருத்தியதென்ன - நிமிர்த்தி
னதுபோல---இன்னம்-இப்போதும்---தென்ன- வனப்புவாய்ந்த
---அனங்கன்-மஹாதனது---அம்-அழகிய--கை-கையிற்பிடித்த---
சிலை-கருட்டிவிலினது---கூனையும்-வளையையும்---தீர்த்து-நீக்கி---
அருள்-மதனென்மேற்பாணப்பிடியோகஞ் செய்பாத்தபடி உண்மா
லையைத்தந்தருளவேண்டும்--(எ-று.) நீ-தோன்றவெழுவாய்-தீர்த்
தருள்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) திருத்தணிகை திருப்பரங்கு
ன்று திருச்செங்கோடென்னு முன்னுமலைகளிலுமுறைபுலனே-கூ
ற்றையுதைத்த பரமசிவனதுமைந்தனே - முன் பாண்டியனதுகூ
ணை நிமிர்த்தினதுபோல என்னவருத்த மஹாதன் கருப்புவிடலை
வளைத்தலையுந் தீர்த்தருளவேண்டும்-என்பதாம். (௩௪)

தீத்தன்பரவை வெருநீங்கிச்செய்தொழச் செல்பதவுத் - *
கீத்கல்பரவை மஹையிடமாங்குறை சிங்கமவெ' - *

தீத்தன்பரவை தழைக்கவின்காவெனச் சென்னியின்மேற் - *
 தீத்தன்பரவையில் வேலத்தனேருரு சிலத்தனே - *

(இ-ள்.) தீத்தன்-கிரணங்களைபுடையசூரியன்---பரவு-சஞ்சரிக்கி
 ன்ற---ஐ-அழகிய---வெளி-ஆகாசத்தையும்---நீங்கி - கடந்து---செ
 ய்-பிள்ளையாகியபிரமாவும்---தொழ-வணங்கும்படி---செல் - செ
 ன்று---பதவுத்தீத்தன் - பாதத்தையூர்த்தாண்டவமாகவெடுத்த திரு
 மாலும்---பரவை-சமுத்திரமும்---முறையிட-அலறுகையில்---மா-
 மாவுருக்கொண்டுநின்றகூரனல்---குறை - உண்டான குறைபாட்
 டையும்---தீங்கு- தீமையையும்---உறவே-முழுதும்---தீத்து - அந்
 துப்போகும்படியொழித்து---அன்பர் - அடியார்களுடைய---அ
 வை-கூட்டம்---தழைக்க-அதிகரிக்கும்படி---விண் - அமராபதியை
 ---காவென-காப்பாற்றென்றுசொல்லி---சென்னியின்மேல் - முடி
 யின்மேல்---தீத்தன்-கங்கையைச்சூடியபரமசிவன்---பரவு- துதித்
 த---ஐயில்-சூரிய--வேல் - வேலாயுதத்தை---அத்தனே - கரத்திலு
 டையமுருகக்கடவுளே---குருசிலத்தனே-குருவாகிப் பரமசிவனுக்
 குப் பிரணவப்பொருளைபுபதேசித்தநற்குணக்குன்றமே--(எ-று.)
 (சுருத்து.) திருநெடுமால் முறையிடுகின்றதைக்கண்டு சமுத்திரத்தி
 ன்கண் மாவுருக்கொண்டுநின்ற சூரணவதைத்துப் பத்தரீகுழாந்
 துன்பமற்றுவாழும்படி யமராபதியைக் காப்பாற்றென்று பரம
 சிவன்சொல்லுங்கால்வணங்கி யப்படியேமுடித்த வேலாயுதனே-
 அப்பரமசிவனுக்குக் குருவாயுபதேசித்தவனே-என்பதாம். (ருஎ)

சிலங்கனமுற்ற பங்காகரசல தீரக்கதி - - *
 சிலங்கனமுற்ற முத்தூர்செந்தூரசி கண்டியஞ்சு - - *
 சிலங்கனமுற்ற வேதனைமேவித் தியங்கினனிசி - - *
 சிலங்கனமுற்ற விப்பிறப்பூழனிச் சேர்ப்பதன்றே - - *

(இ-ள்.) சீலம்- தயாளத்திலும்---கன- மகத்துவத்திலும்---முற்
 ற- மேற்பட்ட---அபங்கா-பங்கமிலாதவனே---கர - கோபத்தை
 புடைய---சலதி-சமுத்திரத்தின்கண்---ரக்க-அசுரர்கூட்டமாகிய ---
 நிசி-இருளை---லங்கன-கடிந்தவனே---முற்றம்- முன்றிலின்கண்---
 முத்து-முத்துகள்---உளர்- இறைந்திருக்கின்ற---செந்தூர்- திருச்
 செந்தூரில்வாழ்பவனே---சிகண்டி-மயில்வாகனனே---அம்- அழ
 கிய---சுசி-பரிசுத்தமானவனே---லங்கனம்-பசியாகியவுக்கினியினு
 ல்---உற்ற-பொருந்திய---வேதனை-வருத்தத்தை---மேவி- அடைநீ
 து---தியங்கினம்- மயங்குகின்றேன்---சுசி- இதுமிகவுமிதழ்ச்சியா
 னு---லங்கனம்- பங்கமாம்---முற்ற- முழுதுமாதலால்---இப்பிறப்

பூமி- இப்படிப்பட்டசனனத்திலே—இனி- இனிமேலும்—சேர்ப்பது-சேரப்பண்ணுவது—அன்று- நன்றல்ல—(ஏ-து.) இக்கவியிரண்டும்- சேர்ப்பதென்னுமொரோயெழுவாயையும்- அன்றென்னுமொரோபயனிலையையும் கொண்டுமுடிந்தன (சுருத்து.) பரிசுமற்றவனேசமுத்திரத்தில்கண்ணசுரர்கிளைமையாய்த்தவனே திருச்செந்தூர்நாயகனே-மயில்வாகனனே-பரிசுத்தமானவனே- உதராக்கிலிக்கே யினாதேடிவருந்துகின்ற யிகழ்ச்சிக்கிடமான விச்சனனத்தையிலும் யான்டையாதிருக்கும்படி யெழுந்தனன்று-எ-ம்.)

சேர்ப்பதுமாலய நிலோற்பலகிரித் தெய்வவள்ளி - *
சேர்ப்பதுமாலய முற்றொனப்பலர் செப்பவெப்புச் - *
சேர்ப்பதுமாலய வந்தைமலையாக்கை சிதைவநல்முன் - *
சேர்ப்பதுமாலய வாசவன்செப்பிய செப்பதத்தே - *

(இ-ள்.) சேர்-நெருங்கியிருக்கின்ற---பதும் - தாமரைகளும்---ஆல்-அசைகின்ற---அம்- சலத்தில்கண்---நிலோற்பல- செங்கழுநீர்மலர்கின்ற---கிரி-திருத்தணியில்வாழும்---தெய்வ- தெய்விகமாகிய---வள்ளி-வள்ளியம்மைக்கு---சேர்ப்ப---தலைவனே- - துமா- தும்பலினால்---லயமுற்றார்-மரணமடைந்தார்---என-என்று---பலர்-பலரும்---செப்ப- சொல்ல---வெப்பு- வெதும்புகின்ற---சேர்ப்பது- சிலேத்துமமும்---மால்-மயக்கமும்---அயவத்தை-பஞ்சாவல்லைகளும்---மலர்-நிலைபெற்ற---ஆக்கை- இவ்வுடல்---சில-தவதன்முல்- அழிவதற்குமுன்னமே---சேர்ப்பது- என்னைச்சேர்த்தருளவேண்டும்---மால்-விஷ்ணுவும்---அய-பிரம்மாவும்---வாசவன்- இத்திரனும்---செப்பிய-புகழ்த்தோதிய---செ-சிவந்த---ட-தம்- திருவடித்தாமுனாயில்---(ஏ-து.) நீ-தொன்றவெருவாய்-சேர்ப்பது- பயனிலை-அத்து- சாரிலய- ஏ-அசை- (சுருத்து.) திருத்தணிமலையோனே- வள்ளிநாயகனே- வெப்பும் சிலேத்துமமமக்கமுமாகிய வவ்வதைநிறந்தவென்னுடலழிந்துவிடுவதன்முன்னும்- தும்பினவுடனேயிறந்தானென்று பலர்சொல்லவதன்முன்னும்- பிரமா-விஷ்ணுஇந்திரன் முதலினோர் புகழுநிலிப்பாததாமனாயி லென்னைச்சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்-என்பதாம். (ருசு)

செப்பத்தமதிலை மாற்றார்கொருமுன்னஞ் செல்வர்க்கிடச் - *
செப்பத்தமதிலை பெய்நனுய்வார்தெய்வ வேழமுகன் - *
செப்பத்தமதிலை வாணாதனெக்கினர் சேணில்வெள்ளிச் - *
செப்பத்தமதிலை வென்றார்குமாவத் திக்கரசே - *

(இ-ள்.) செப்ப-நடுவுநிலைமையால்---தமது- தங்களுடைய---இ

ல-இல்வாழ்க்கைக்குரியமனைவியையும்---மாற்றார்-பகைஞர்கள்--
கொளுமுன்னம்-கைப்பற்றிக்கொள்ளுமுன்னமே--செல்வர்க்கு-
நுகவரியவாண்களுக்கு--இ- (வறியோர்க்கு) இட்டுண்ண--செப்பு-
செவந்த--அத்தமது-கையானது--இலை-இல்லையாயின்--எங்ங-
னப்படி--உய்வார்-பிழைப்பார்கள்--தெய்வ-தெய்விகமாகிய--
மீவழமுகன்-யானைமுகவிநாயகரால்--செப்பு-புகழப்பட்ட--அத்-
தம்-(அவரது) தம்பியே--இலை-சிதம்பரநடேசரான--வான்-ஒளி
பொருந்திய--நுதனோக்கினர்-நெற்றிக்கண்ணையுடையவரும்--சே-
ணில்-ஆகாசத்தில்--வெள்ளி-வெள்ளியும்--செப்பு-செம்பும்--அ-
த்த-பொன்-னுமான--மதிலை-மதியையுடைய திரிபுரத்தை--வென்-
றார்-செயித்தவருமாகியபரமசிவனது--குமார-மைந்தனே--அ-
த்திக்கு-தெய்வயானைநாயகிக்கு--அரசே-தலைவனே--(எ-று.) செ-
ல்வார்-தோன்றாவெழுவாய்-எங்ஙனாய்வார்-பயனிலை-ஏ-அசை-(கரு-
த்து.) கணபதிக்கிளை-யோனே-பாலலோசனருந் திரிபுரதகனருந்
தில்லை-நடேசருமானபரமசிவனதுமைந்தனே-தெய்வயானைநாய-
கனே-செல்வமுடையாரஃது நிலையாமையென்றறிந்து மதனான-
ல்லறஞ்செய்யாதிருப்பராயினெப்படி-கடைத்தேறுவார்கள்-எ-ம்.

திக்கரசத்தி தவன்சென்றுமுன்றி திருமரர்வந்	-	*
திக்கரசத்தி யிடத்தோயென்செய்வ தெனத்தருநீ	-	*
திக்கரசத்தி விதித்திலையேலெவன் செய்குவரத்	-	*
திக்கரசத்தி யிலைவாய்வளர்நித் திலக்கொழுந்தே	-	*

(இ-ள்.) திக்கர்-திக்குப்பாலகர்களும்--ஆச-ஆட்டை--திதவன்-
நிலைபெற்றவாகனமாகவுடையவக்கினியும்--சென்றுமுன்-முற்கா-
லத்திற்பரமசிவனிடத்திற்போய்--திதிருமரர்-திதியின் பிள்ளைகளா-
கியவசுரர்கள்செய்த--வந்திக்கு-கொடுமைக்கு--அரசங்கானே--
சத்தி-உமையை--இடத்தோய்-இடதுபாகத்திலுடையோனே--
என்செய்வது-எப்படித்தப்பிப்பிழைப்போம்--என-என்றுமுறை-
யிடுகையில்--தரும்-அப்பரமசிவனுமக்களித்தருளிய--நீதி (அடி-
யாரிடமுநீக்கும்) நெறியையுடைய--கரசத்தி-திருக்கரத்தின்வே-
லாயுதத்தை--விதித்திலையேல்-நீயெறிந்தவசுரர்கிளையையழிக்-
காவிடில்--எவன்செய்குவார்-அத்தேவர்களைன்னசெய்துபிழைப்-
பார்கள்--அத்திக்கு-தெய்வயானைக்கு--அரசு-நாயகனே--அத்தி-
சமுத்திரத்தின்--அலைவாய்-அலைமோதுகின்றதிருச்செந்திற்பதியி-
ல்--வளர்-வளர்கிற--நித்திலக்கொழுந்தே-முத்தின்-கொழுந்தொ-
ளியானவனே--(எ-று.) ஆவர்கள்-தோன்றாவெழுவாய்-எவன்செ

புருவர்-பயனிலை-ஏ - அசை. (கருத்து.) தெய்வயானைநாயகனை
திருச்செந்திற்பதியில்வாழுமுத்தொளியானவனே-முந்தேவர்கள்
முறையிடக்கேட்டுப் பரமசிவனருளிய வேற்படையை நீர் செலு
த்தாவிடி. லசுரர்கள்செய்த தீமையைக்கடந்தவர்கள் பிழைப்பதெ
ப்படி-என்பதாம். (சுக்)

திலமுந்தயில முநீகாவெநீகுந் திகழ்தருசெந் - - *
திலமுந்தயில முருகாவெனாதத் திறகையினித் - - *
திலமுந்தயில முதத்தாலுருகிய சித்தவெண்ணே - - *
திலமுந்தயில கலவினைமேவித் தியங்குவதே - - *

(இ-ள்) திலமும்-என்றும்-தயிலமும்- எண்ணெய்யும்-நிகர-
ஒப்பாக-எங்கும்- எவ்விடங்களிலும்---திகழ்தரு-நிறைந் துவிளங்
குகின்ற---செந்தில-திருச்செந்திற்பதியோனே--முந்து-ஆயுதவரு
க்கங்களின்முதன்மையான---அயில்- வேலாயுதத்தையுடையவனே
---முருகா-குமார்க்கடவுளே---எனது- என்று துதித்தோலமிடாது
---அத்தி-தெய்வயானைநாயகியினது---நகை-தந்தமாகிய-- இன்-இ
னிய---நித்திலம்-முத்தானது- -உந்து-செலுத்துகின்ற---அயில்-நு
கரப்பட்ட---அமுதத்தால்-அதராவமுதத்தால்--உருகிய- குழைந்
த---சித்த-இருதயத்தையுடையோனே---என்- என்னகாரணம்---ஏ
திலம் - (வழிபடிமையாகியபாம்) அயலோர்போல---முந்தயில்-
முற்சனனத்தினுல்வந்த---அகல-பெரிதான---வினைமேவி-திவினையு
ற்று---தியங்குவது-வருந்துகின்றது---(எ-று) தியங்குவது- எழுவா
ய்-என்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) தெய்வயானை நாயகியினத
ரபானத்தாலுருகுமிருதயனே- எங்குமென்ற மெண்ணெய்யும்
போன்றிறந் துவிளங்குகின்றவனே-முருகனே-வேலாயுதனே-செ
ந்திப்பதியோனே- என்று துதியாமலுன்னவழியடிமையாகிய யா
மயலோர்போலப்பழவினையான் மயங்குகின்றதென்ன-எ-ம். ()

தியங்காப்பொறியுண் டெனுந்தனுத்திலு மேதியியூர் - *
தியங்காப்பொறியுண் டவமிலியேபென்று செப்பலுஞ்சுத் - *
தியங்காப்பொறியுண் டயங்கைப்படர்ந்து திரவெற்புநீ - - *
தியங்காப்பொறியுண்டைபண்ணியப்போர்செய்த சேவ்கனே . *

(இ-ள்.) தியங்கா-மயங்காத---பொறியுண்டெனும்-ஐம்பொறிக
ளையுடைய---தனு-உடல்---தீதலும்-வேகின்றதும்---மேதியை-எரு
மைக்கடாலை---ஊர்தி- வாகனமாகவுடையயமல்-- அங்கா- (என்
னைக்கொண்டுபோய்) வாயைத்திறவென்றும்---பொறி- யான்செய்

தபவத்திற்காகதீயை--உண்- திண்ணென்றும்---தவமலியே யெண்
 ன-நற்றவத்தைச்செய்யாதபாவியேயென்றும்-- செப்பனும்-சொ
 ல்திதலும்-- சத்தியம்- உண்மையாதலால்--கா- இனியாவதுகாத்
 தருளும்--பொறியுண்டு- பிரமலிபியடைந்து---அயன்கைப்படா
 ன-பிரமதேவஸ்சிருஷ்டிக்குள்ளாகாமற் பிறப்பொழியுப்படி---தி
 ரு-நிலைபெற்ற---வெற்பு-கிரவுஞ்சகிரியை---நீதியம்- சங்கநிதிபதம
 தியும்---கா-கற்பகதருவும்--பொறியுண்டை- செல்வத்திரையுமு
 டைய-பொன்னுலகானது---பண்டு-பூர்வத்தில்--உய- பிழைக்கும்
 படி--பொர்செய்த-போரினைச்செய்துவென்ற-சேவகனே-வீர
 னே- (எ-அ.) நீதோன்றுவெடுவாய்-கா- பயனிலை-ஏ-அசை. (கரு
 த்து) முன்கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்து தேவலோகத்தைக்காத்த வீ
 ரனே, ஐம்பொறிகளையுடையவுடல்சாம்பலாவதும்செய்த பாவத்
 துக்குத்தக்கபடி தீப்பொறியையூட்டும் யமதண்டனைக்கு நாணுள்
 ளாவதும் சத்தியமினியாவதுவ்வுடற்சுமைகொள்ளாமற் பிறப்பறக்
 காப்பாற்றவேண்டும் என்பதாம்.

(சூரு)

சேவகமன்ன மலக்கோமுன்னீசொலத் தெய்வவள்ளி - *
 சேவகமன்ன வதனும்புகிரி செற்றமுடூச் - *
 சேவகமன்ன திருவாவினன்குடிச் செல்வகல்விச் - *
 சேவகமன்ன முனிக்கெங்குணைத் திகைப்புற்றதே - *

(இ-ள்.) சே-இடபவாகனத்தில்--அகம்-மேல்---மண்ணு- நிலை
 பெற்றுவருகின்ற- அமலர்க்கு- பரமசிவனுக்கு- ஓம்-பிரணவப்
 பொருளை---முன் பூர்வத்தில்---நீசொல- நீயுபதேசிக்க-தெய்வ-
 தெய்விகமாகிய- வள்ளி-வள்ளிநாயகியினது-சே-சிவந்த-அக
 மன்ன-இருதயதாமரைபோன்ற---வதனும்புக-முகாரவிந்தனே---
 கிரி-கிரவுஞ்சகிரியை--செற்ற பிளந்த---முடூகச்சேவக- ஒப்பற்ற
 வீரனே---மன்ன-தலைவனே---திருவாவினன்குடிச்செல்வ- இறந்த
 பழனிப்பதிவாழ்நீகுமாரக்கடவுளே---கல்விச்சேவகம்-வேதமோ
 தந்திறத்தையும்--அன்னம்- அன்னவாகனத்தையுமுடைய--மு
 னி-பிரமா---எங்கு-எவ்விதத்தினாலே---நாணி- வெட்கு---திகைப்
 புற்றது- அப்பிரணவப்பொருடெரியாமன் மயங்கினது--(எ-அ.)
 திகைப்புற்றது-எடுவாய்-எங்கு-பயனிலை-கு- சாரியை-ஏ-அசை.
 (கருத்த.) வள்ளிநாயகியிருதயதாமரைபோன்ற வதனும்புகனே-
 கிரவுஞ்சகிரியைப் பிளந்தவீரனே-பழனிப்பதியானே-தலைவனே
 பரமசிவனுக்குபதேசித்த பிரணவத்திற்கு வேதமோதந்திறத்தை
 யுடைய பிரம்மா-பொருடெரியாம னுணைத்திகைப்புற்றிருந்த தெ
 ய்ப்படி-என்பதாம்.

(சூசு)

திகைப்படங்கப்பயந் தந்தருளானென்ப டிங்கணிய - *
திகைப்படங்கத்தமை யார்செந்திலாரொன்ப டென்னனுய - *
திகைப்படங்கப்புகல் சேயென்பள்கணிகண் ணீர்தரவி - *
திகைப்படங்கத்தமை யாதெமையாட்கொளுஞ் சேரமே - *

(இ-ள்) திகைப்பள்-மயங்குகிறார்-தங்க - தழுவியுயிர் பெற்றி
ருக்கும்படி-புயம்-தனதுபுயத்தை-தந்தருளான்-தந்ததுகிருபை
செய்கின்றானில்லை-என்பள்-என்கிறார்-திங்கள்-சந்திரனை-நிய
திகைப்பள்-நித்தியமுமுபாலம்பனஞ்செய்கிறார்-தம்-தனது--
கத்து-இப்படிவருந்திமுறையிடுதலை-அமையார்-சுமித்திரகழிச்
சென்றில்லை-செந்திலார்-செந்திற்குமார்-என்பள்-என்கிறார்--
தென்னன்-சுன்பாண்டியன்-உயதி - (சுர) வருத்தத்தில்-கை
ப்பு-வெப்பம்-அடங்க-தணியும்படி-புகல் - (தமிழ்வேதமாகிய
தேவாரத்தை) மொழிந்தருளிய--சேயென்பள் - சம்பந்தப்பிள்
ளையெய்ந்துஞ்சொல்லுகிறார்-கண்ணி - எனதுயிராகியபெண்
னானவள் - கண்ணீர்தர - கண்ணீர்சொரும்படியாக--(ஆதலால்)
விதி-பிரமனது-கைப்படு-கையிற்சிருஷ்டிக்கப்படுகின்ற-அங்க
த்து-உடற்பைக்குள்-அமையாது - இவ்வான்மாவமைக்கப்பட்டு
சன்னமுறதபடி-எம்-எம்முடைய-ஐ - சூலதெய்வமே-ஆட்
கொளும்-அடிமைகொண்டருளவேண்டும்-சேரமே - அழகியசூ
மாரக்கடவுளே-(எ-து.) நீர்-தோற்றுவெழுவாய்-ஆட்கொளும்-
பயனில்-ஏ-அசை. (கருத்து.) எங்கள் சூலதெய்வமானவழகனே-
என்னுயிராகிய பெண்ணானவன் செந்திற்பதியால் யான் முறையி
டுங்குறையைத் தணிக்கின்றானில்லை-அவன்புயத்தைத்தழுவத் தரவு
யில்லையென்றும்-சுன்பாண்டியன் சுரந்தணித்தவனெயன்றும்-
சொல்லுகிறார்-சந்திரனையுந் தினந்தோறும்வெறுத்துமயங்குகிறா
ரின்னியிப்படிப்பட்ட சன்னமுற்றுவருந்தாதவண்ணமாண்டுகொ
ள்ளவன்மே-என்பதாம். (சுரு)

சேரசிந்திர வுத்தவெஞ்சூர செயபுயவ - - - *
சேரசிந்திர வல்லிசிங்கார ஸ்வசுதசு - - - *
சேரசிந்திர கந்தரவாகல் சிறைவிடுஞ்சு - - - *
சேரசிந்திர மால்வினைஞ்ஞயிறைச் சிகண்டிகொண்டே - - - *

(இ-ள்.) சேரம்-அலைகளையுடைய-சுத்து-சமுத்திரத்தின்கண்-
ரவுத்த-இராவுத்தனான-வெம் கொடிய-சூர சூரனை-செய-வெ
ன்றவனே-புய-உனதுதிருப்புயத்தை-வசேகர-வசேகரித்தலில்வீர
கனையுள்ள-சுந்தர-சிலகந்தையுடைய-வல்லி-வள்ளிநாயகி

சூரிய — சிவீகார-அலங்காரத்தையுடையவனே — சிவசுத - பரமசிவ
 னனுமெந்தனே — சுசி-அக்கினியினது — கர-கையிலிருந்தவனே —
 சிந்தூர-வெள்ளையானையையும் — கந்தர - மேகத்தையும் — வாகண்-
 வாகனமாகக்கொண்டவந்திரனது — சிறை-சிறையை — விடும்-களை
 ந்த — சுசீகர-பரிசுத்தனே — சிந்து-சிதறவடி — உற-வலிய — மால்-
 மயக்கத்தைத்தராதிற — வினை-இருவினையாகிய — குன்றை-கண்ம
 லையை — சிகண்டிகொண்டு-மயில்வாகனஞ்ஞடரா பென்முன்னெழு
 ந்தருளி -- (எ-று.) நீ-தோன்றுவெழுவாய்-சிந்து-பயனிலை-ஏ-அசை
 (கருத்து.) சமுத்திரத்தின்கண் வலியசூரனைவென்றவனே, அழகிய
 புயாசலனே, வள்ளிநாயகனே, பரமசிவன்மெந்தனே, அக்கினியி
 ன்கையிலிருந்தவனே, இந்திரனதுசிறையைக்களைந்தபரிசுத்தனே,
 நீ மயிலேறிவந்ததன்வினையாகிய குன்றைப் பொடிபடுத்தவேண்
 டும்-என்பதாம். (சுசு)

சிகண்டிதத்தீத மரவாரிவிட்ட துதிபுத்திரரா - - *

சிகண்டிதத்தீத நகபூதரதெய்வ வள்ளிக்கொடிச் - - *

சிகண்டிதத்தீத மலர்மேற்குவித்திடை செப்புருவஞ் - - *

சிகண்டிதத்தீத கற்போபலமென்னுஞ் சேகரனே - - *

(இ-ள்.) சிகண்டி-மயில்வாகனத்தை — தத்த - சதுபாயிந்துசெல்
 லும்படி — தமர-முழங்குகின்ற — வாரி - சமுத்திரத்தின்கண் — விட்
 மு-நடத்தி — அ-அந்த — துதி- துதியினுடைய — புத்திரராசி - பிள்ளைக
 ளாகியவசுரக்கூட்டங்களை — கண்டித-சேதித்தவனே — தத்த-தந்தத்
 தையுடைய — நகபூதர - பாம்புபோன்றதிருச்செங்கோட்டுக்கற்பு
 னே — தெய்வ-தெய்வீகமான — வள்ளிக்கொடிச்சி - குறமாதாகிய
 வள்ளிநாயகியை — கண்டு-பார்த்து — இதம்-இதமாக — அத்தமலர்-
 உன் கைகளாகியமலரை — மேற்குவித்து - சென்னிமேற்குப்பி —
 இடை-பெண்ணெயுன் இடையானது — செப்பு-சிறப்பித்துச்சொ
 லத்தக்க — உரு-வடிவமாகிய — வஞ்சி- வஞ்சிக்கொடியே — கண்-
 விழி — தித-நிலைபெற்ற — தத்து-ஆபத்துகளெல்லாம் — அகல்- நீங்
 ருகின்ற — தபோபலம்- (விரகாக்கினையைத்தணித்தலால் நான்செ
 ய்) தவத்தின்பயனே — என்னும்-என்றுநலம்புணந்துணாத்தும் —
 சேகரனே-தலைவனே — (எ-று.) (கருத்து.) சமுத்திரத்தின்கண்மயி
 லேறிச்சென்றசுரர்கிளையைமாய்த்தவனே, திருச்செங்கோட்டுமலை
 யாதிபனே - வள்ளிநாயகியைநோக்கிச்சென்னிமேற்கைகூப்பியுன்
 னிடைவஞ்சிக்கொடியே யுன்கண்களென்றவப்பயனே என்று நல
 ம் பாராட்டுங்குமாரக்கடவனே-என்பதாம். (சுசு)

ன்- தேகத்தையுடையவக்கினியினது—கையில் - கரத்தில்—சேர்ந்த- சேர்க்கப்பட்ட—செவ்வெள்-குமாரக்கடவுளே—ஓ- பிரகாசம்பொருந்திய—வனசத்து- தாமரைத்தவிசையுடைய—உருச்செய்யாள்- சிவந்ததிருமேனியையுடைய மகாலட்சுமிக்ரு—மருக-மருகனே—எனது - என்னுள்ளத்திருத்தித்தியாணிக்காமல்—இடையே-மத்தியில்—சீவன்- சீவனது (சத்தாகியபரத்தையு மசத்தாகியதன்மையுமறிவதைவிட்டு)—அசத்து- அசத்தாகிய—உரு- (மலபாண்டமாகிய) உடலை—எய்தி- அடைந்து—எய்தாப்பழி- அதற்கேற்றத்தகாதபெரும்பழிகளை—சிந்திப்பது-(என்னிருதயம்) சிந்தித்துக்கொண்டவமேகாலங்கழிங்குன்றது—(எ-று.) இருதயம்-தோன்றவெழுவாய், சிந்திப்பது- பயனிலை- ஏ-அசை- (கருத்து.) சீவனசத்தாயிருந்து மவ்வசத்தைப் பற்றிவருந் தேகாதிமுதலியபிறப்பொழியும்படிசத்தாகியபரனே-தேவர்களைக்காத்தசெவ்வேளே- யிலக்குமியில்பருகோனே - என்றன்பினுலுருகித் துதியாமலத்தேகம்பிழைத்தற்குரிய சீவனத்தைப்பற்றி யடாதபழியையென்னிருதயஞ்சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றது-என்பதாம். (சுசு)

சிந்துரவித்தக வாரும்புகர்முகத் தெய்வவெள்ளைச் - *

சிந்துரவித்தக வல்லிசங்காரசெந் தூரஞ்ஞ - *

சிந்துரவித்தக முத்திக்குமாய்நின்ற செல்வதுஞ்சாச் - *

சிந்துரவித்த கனம்போலுமிங்கினத் திங்களுமே - *

(இ-ள்.) சிந்துர-திலதந்தீட்டிய—இத்தகவு இத்தகமைப்பாடு—ஆரும்-நிறைந்திருக்கின்ற—புகர்-புள்ளிபொருந்திய—முக-முகத்தையுடைய—தெய்வ-தெய்விகமான—வெள்ளைச்சிந்துர- அயிராவதத்திணிடம்வளர்ந்த—வித்தக-அற்புதமான—வல்லி- தெய்வயானைக்கு—சங்கார- இனிமையானவனே—செந்தூர- செந்திற்பங்குநாயகனே—குன்றம்- கிரவுஞ்சகிரியை—சிந்து- பொடிசெய்த—உர-வல்லவனே—வித்தக-சர்வக்கியனே—முத்திக்கும்- மோஷத்திற்குப்—ஆய்-ஆராய்ந்தருள்செய்—நின்ற-அடியவர்கட்.கெல்லாந்தாய்போலநின்ற - செல்வ-செல்வனே-துஞ்சா- கண்ணுறங்காமன்முழங்குகின்றது—சிந்து-சமுத்திரமும்—ரவி-சூரியனுடைய-தகனம்போலு-காந்தியைப்போலதகிக்கின்றது—இங்கு-இவ்விடத்தில் (இடைவிடாமல்)—இளம்-இளமைதங்கிய - திங்களும்-சூளிர்ந்தசந்திரனும்—(எ-று.) நீ-தோன்றவெழுவாய் - ஆய்-பயனிலை- ஏ-அசை, (கருத்து.) சிந்துரந்தீட்டும் புகர்முகத்தையுடைய வயிராயதத்திணிடம்வளர்ந்த தெய்வயானைநாயகனே- முத்திக்குறித்த

சுனை-கிரவுஞ்சகிரிபைத்தகர்த்தசெந்திராயகனே-நிறைந்தசெல்வனே-சமுத்திரமுழங்கியும்-சந்திரன்வெப்பத்தைத்தந்தும்-என்னவருத்துவதைநீயாய்ந்தருள்-என்பதாம். (எய)

திங்களுமாசுணமும் புனைவார்செல்வனெண்ணியிரு - *

திங்களுமாசுணமாக்கும் பதாம்புயன் செந்திலன்னுள் - *

திங்களுமாசுணமன் போல்விழியுந் செழுங்கருப்புந் - *

திங்களுமாசுணநன் ருணமாற்றமுந் தீட்டினன்மே - *

(இ-ள்.) திங்களும்-சந்திரனையும்—மாசுணமும் - அரவத்தையும்—புனைவார்-தரித்துக்கொள்ளுதல்பரமசிவனது—செல்வன்-புதல்வனும்—என்-என்னுடைய—ஐயிரு திங்களும்-பத்துமாதமென்னுங்காலவளவுக்குட்பட்டுத்தாயில் கர்ப்பத்திலுறும் பிறவித்துன்பத்தையும்—மா-மிகவும்—சுணமாக்கும்-நீரூக்கத்தக்கமகத்துவம்பொருந்திய—பதாம்புயன்-திருவடித்தாமரையையுடையவனுமாகிய குமார்க்கடவுளது—செந்தில்-திருச்செந்திற்பதியை—அன்னுள்-ஒத்துவிளங்காநிலிர்வம்மங்கையினுடைய—திங்கு-தீமைகளை—அளும்-உண்டாக்கும்—மாசு- (ஆத்துமகோடிகாசெய்யும்பாதகங்களாகிய) குற்றத்தை—உள்-ஆராய்கின்ற—நமஸ்போல்-யமனையொத்த—விழியும்-கண்ணையும்—செழும்-செழுமைதங்கிய—கரும்பும்-கன்னலும்—தும்-தித்துப்பான—களும்-தேனும்—மாசுண-(ஒப்பாகாமையால்) குற்றமுறும்படிசெய்கின்ற - நன்றன-மிகவுயிர்மையான—மாற்றமும் - மொழியையும்—தீட்டின்-எழுதவுண்ஓங்குமொனல்—தன்னு-நன்மையாகும்—(எ-று.) மடனூர்தல்-தொன்னுவெழுவாய்-நன்று-பயவிலை-ஏ-அசை-(கருத்து.) சந்திரனையுஞ் சரீர்பாபரணத்தையுந் தரித்தபரமசிவனது மைந்தனாகிய வெண்பிறவியைமாற்றி தமது திருவடியையருளுங்குமார்க்கடவுளது செந்தூராயின் விம்மங்கையினது யமனையொத்தகண்ணையும் தேனினுங்கன்னலினு மினியமொழியையுமுடனொலெழுதக்கூடுமானாலாகும்-கூடாததால்மட னூர்தன்னன்றது-எ-ம். ()

தீட்டப்படாவினியுன்னென்சென்னிகறைப்பிறப்பில் : - *

தீட்டப்படாவிபவரல்லையாநிக்குநால்மருட்புத் - *

தீட்டப்படாவிதமுகாசலன்சிறைவிடவன்ருள் - *

தீட்டப்படாவிவனையேநினைவன்நிசாமுகன் - *

(இ-ள்.) தீட்டப்படா-எழுதப்படாது—இனி-இனிமேல்—உன் உன்னலே—என்-என்னுடைய—சென்னி-தலையில் விதியை—கறை

உதிரமுதலியவற்றாற்றைந்த—பிறப்பில்- கருவிற்கனித்தலினால்—
 தீட்டப்படு-அஞ்சியையடைகின்ற—ஆவியவர் - உயிர்களைபுடைய
 வடைப்போல—அல்லன்யான்-யானாகேன்—திக்கு-எட்டு திக்குகளி
 ற்சென்று—நால்மருப்பு- தனதுநாற்குகொம்புகளையும்—தீட்டு-
 கூர்மையிடுகின்றதும்—அ-அந்த—படா-பட்டமும்—வித- சித்தி
 ரவிதங்களும்பொருந்திய—முகாசலன்- முகத்தையுமுடைய மலை
 போன்றவயிராவதத்திலேறுகின்றவிந்திரனது—சிறை-சிறையை--
 விட்டவன்-நீக்கியாண்டகுமாரக்கடவுளினுடைய—தாள்- திருவடி
 த்தாமனையை--தீட்ட-அடைய—படா-ஒருகாலுமழிவில்லாத--இ
 வனையே-இப்படிப்பட்டமுருகனையே—நினைவன்-உள்ளத்திலிருத்
 தித்தியானிப்பேன்—(ஆதலால்)நிசாமுகனே-பிரமனே—(எ-று.)
 சென்னி- எழுவாய்- தீட்டப்பட்டா-பயனிலை-ஏ-அசை,(கருத்து)
 பிரமாவேயினியென்னை புதிரநிறைந்த கருக்குழியி லமுந்துவோ
 னைப் போனினையாதே- இந்திரனதுசிறையைத் தவிர்த்தாண்ட கு
 மாரக்கடவுளது பாததாமனையையடையும்பொருட்டவனையே தி
 யானித்துக்கொண்டிருக்கிறே னுதலாலெனதுதலை யுன்கையாலிளி
 யெழுதப்பட்டாது-என்பதாம். (எஉ)

நிசாமுகவேதனையன்பாற்கான்றிங்கடங்களவ	-	-	*
நிசாமுகவேதனையீறிலுமீறிலர்சீறும்மம்போ	-	-	*
நிசாமுகவேதனைவெங்கண்டவெல்லினைப்புனத்தந்	-	-	*
நிசாமுகவேதனைநண்ணுதன்கார்வடைசேர்பவரோ	-	-	*

(இ-ள்.) நிசாமுக-நாற்குதிக்குமுகங்களைபுடைய—வேதன்- பிர
 மனும்—ஐயன்- அவனதுபிதாவாகியவிஷ்ணுவும்—பாற்கார்- கு
 றியனும்—திங்கள்-சந்திரனும்—தங்கள்-தங்கடங்கள்—அவதி-ஆய
 சுமுடிந்தி—சாம்-இறக்கின்ற—உகவேதனையீறிலும்-புகாந்தத்திற்
 னுப்புறுங்காலத்திலும்—நறிலர் - அழியார்கள்—சீறும் - கோபித்
 தொலிக்கின்ற—அம்போதி - சமுத்திரத்தின்கண்டோற்றி—சாமு
 க-சாமுகத்தையுடையவனும்—வேதனை-தேவர்கட்குத்தூலப்பத்தை
 விளைக்கின்றவனுமாகியசூரனை—வெங்கண்ட- புறங்காட்டச்செய்
 த—வேலன்-வேலாயுதத்தையுடைய முருகன்வாசஞ்செய்கின்ற—
 தினைப்புன-தினைப்புனங்களையும்—தந்தி- யானைகளின்--சாமுக-கூ
 ட்டங்களையும்--வேதனை-முகங்கில்களையும்--நண்ணு- பொருந்தியி
 றுக்கின்ற—தண்-குளிர்ச்சிப்பொருந்திய—கார்-மேகங்கள் தவழாநிர்
 னு—வடை-பழமுதிர்சோலைமலையை—சேர்பவர் - அடைந்திடவி
 டாமற்றியாணிப்பவர்—(எ-று.) சேர்பவர்-எழுவாய்-நறிலர் பயனி

லை-ஏ-அசை. (கருத்து.) சமுத்திரத்தில்கட். சூரனைவென்றவேலாயுதப் பெருமானுறைந்தருளிய சோலைமலையையடைபவர்பிரமா-விஷ்ணு. சந்திரசூரியர்களெல்லாமழியும் யுகாந்தகாலத்தினுந் துன்பமில்லி நித்தியராயிருப்பார்கள் என்பதாம். (எங்)

சேரப்பொருப்பட வித்தேனிறைவன் நிறைசிறையைச் *
சேரப்பொருப்பட வல்லவன் சூரைச் சிகரியுடன் - *
சேரப்பொருப்பட வென்றண்டரோத்திய சேவகன்வால் - *
சேரப்பொருப்பட வேணியிற்சேர்த்தவன் செய்தவமே - *

(-ள்) சேர - சேரராசனது—பொருப்பு- கொல்லிமலைச்சாரலையும் வெள்ளிமலைச்சாரலையுமுடைய—அடவி - வனத்தில்வாழ்கின்ற—தேன் - தேன்மொழியையுடையவள்ளிநாயகிக்கு—இறைவன் காதலனே—திரை - அலையானது—சிறையை-கரையை—சேர்-அழியும்படி—அப்பு - மோதுகின்ற - ஓர்-ஒப்பற்ற—உப்பு-உவர்க்கடலை—அட- வற்றும்படிவேல்விட்ட—வல்லவன்-வல்லவனே—சூரை-சூரனை—சிகரியுடன்-கிரவுஞ்சகிரியுடன்—சேர-அடிபோயி—பொரு-பொர்செய்து—பட அழியும்படி—வென்று - செயித்து—அண்டர்-தேவர்களால்—ஏத்திய - துதிச்செய்யப்பட்ட—சேவகன்-விரனை—வான்சேரப்பு-ஆகாயகங்கையை—ஒருப்பட - ஒன்றாக—வேணியில்-சுடையின்கண்—சேத்தவன்-அடக்கித்தரித்தபரமசிவன்--செய்தவமே-செய்தவமாகியமைந்தனே-எ-று.(கருத்து) கொல்லிமலை வெள்ளிமலைச்சாரலையுடையவனத்தில்வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகிக்குக் காதலனும், சமுத்திரத்தைவேலால்வற்றும்படி செய்தவனும், சூரனையுங் கிரவுஞ்சகிரியையும் நிர்மூலமாக வழித்துத் தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டவனும்-கங்காதரராகிய பரமசிவன் செய்தவமென்னுமைந்தனுமாகிய சூமாரக்கடவுளே-என்பதாம்.(எச)

செய்தவத்தாலஞ்சுகொழுத்தோதிலந்தீதலருஞ் - - *
செய்தவத்தாலஞ்சுகம்மெறச்சேயுனாக்கேற்றருப்போய்ச் *
செய்தவத்தாலஞ்சுவைக்கனிசீல்தென்னெய்வினையே *
செய்தவத்தாலஞ்சுகின்றனமும்மலச்செம்மல்கொண்டே *
*

(இ-ள்) செய்தவத்தால் - அழகியதவத்தினாலாவது—அஞ்சுகொழுத்து - சிறந்தபஞ்சாஷ்டரத்தை—ஒதிலம்-துதிக்கின்றோமில்லை—திது-திரும—அலரும்-வினையும்—செய் - நரகபுமி—தவ-அழிந்து போகவும்—காலம்-உலகெல்லாம்—சுகம்- நன்மையை—பெற-அடையவும்--சேயுனாக்கு - சம்பந்தப்பிள்ளையாகவவதரித்துத்திரு.

வாய்மலர்ந்தருளியதேவாரத்தினால்---எற்றுருப்போய்-ஆணுருமந
 றி--செய்த-சிவந்த--அத்தாலம்- அப்பெண்ணுருவாகியபனை--சு
 வைக்கனி-இனியபழத்தை--ஈன்றது - தந்தது--என்னெம்-என்று
 னுதிக்கின்றோமில்லை---வினையேசெய்து- திவினையேபுரிந்து --அவ
 த்தால்-வந்ததுன்பத்தினால்--அஞ்சுகின்றனம் - அச்சமுற்றிருக்கின்
 றனம்--மும்மலச்செம்மல்கொண்டு-மும்மலமாகியபோர்வைவைய
 த்தரித்துக்கொண்டு--(எ-று.)யாம்-தோன்றவெழுவாய்-அஞ்சுகின்
 றனம்-பயனிலை-இவ்விரண்டுகவியும் குளகம்(கருத்து.)நெஞ்சமே
 யுலகத்தார் நரகமெய்தாம லின்பத்தையடையவும் ஆண்பனை பெ
 ண்பனையாகிப் பழத்தைக்கொடுக்கவும்சம்பந்தராயவதரித்துத்தே
 வாரத்தையருளிச்செய்தருமார்க்கடவுளைத் துதியாமலும் அவரது
 பஞ்சாக்ஷரத்தை யனுஷ்டிக்காமலும் தவத்தில்முயலாமலும்,தீவி
 னைத்தொடர்பால் மும்மலப்பிணிப்புண்டு யாமவத்தின்முயன்று
 அஞ்சுகின்றனம் என்பதாம். (௭௫)

செம்மலைவண்டு கடாங்கமாவென்ற திண்படைவேற் - *

செம்மலைவண்டு வசவாரணத்தனைச் செப்பவுன்னிச் - *

செம்மலைவண்டு தவந்தமிழ்ப்பாணதெண் டங்கையில்வாய் - *

செம்மலைவண்டு விருப்புறுமோவிது தேர்ந்துளையே - *

(இ-ள்.) செம்-சிவந்தநிறத்தையுடைய --மலை- கிரவுஞ்சகிரியை
 யும்--வண்டு-சங்கினங்கள் --உகள்-உலாவுகின்ற --தரங்கம் - கடலி
 ன்கண்--மா-மாவடிவாய்நின்றசூரனை--வென்ற-செயித்த--திண்-
 திண்ணிய--படைவேல்-வேலாயுதத்தையுடைய--செம்மலை-கடவு
 னை--வண்-வளப்பமிசூந்த--துவசவாரணத்தானை- கோழிக்கொடி
 யையுடையருமார்க்கடவுளை--செப்ப- புகழ்ந்துபாட--உன்னி-நி
 னைத்து--செம்மலை-மனதைப்புதைத்துவிடாதே--வண்டு - குற்
 றம்---தவு-நீங்கிய---அம்-அழகிய---தமிழ்ப்பாண - தமிழ்ப்பாண
 னை--தெள்-தெளிந்து--தீம்-இனிப்புற்றும்--கையில் - கரத்தில்--
 வாய்-வாய்ப்பினும்--செம்மலை - பழமையாகியபூவை--வண்டு-சு
 ரும்பினங்கள்---விருப்புறுமோ-இச்சிக்குமோ---இது-இதை--தே
 ரிந்து-ஆராய்ந்து--உரை-அக்கடவுளை பலகாலும் புகழ்ந்துபாடு --
 (எ-று.) நீ-தோன்றவெழுவாய்-உரை-பயனிலை-ஏ-அசை.(கருத்து)
 குற்றமின்றி யின்னிசைபாரும் பாணனை-வண்டிகள்-அன்றலர்ந்த
 மலர்களைவிட்டுப் பழமையாகியமலர்களைவிரும்புமா-அத்தன்மை
 யள் யானென்றறிந்து-நீகிரவுஞ்சகிரியையும் -சமுத்திரத்தில் மரவ
 டிவாய்நின்ற சூரனையும்வென்ற கோழிக்கொடியோனாகந்தசுவா

யியினது திருப்புகழைக் குறைவின்றிப் பலகாலும் புகழ்ந்து புகழ்ந்து பாடுவாயாக-என்பதாம். (என)

தேனாவிடப்பணி யேறேறிமுப்புராஞ் செற்றபிரான் *
 தேனாவிடப்பணி சூராரியென்க தெரிவையர்பாற் *
 தேனாவிடப்பணி வாய்ப்படுமாறு செறிந்தலகைத் *
 தேனாவிடப்பணித் தென்றோடியென்றுந் திரிபவரோ *

(இ-ள்) தேனா- தேவர்களுல்லாங் கூடிச்செய்ததேனா—விட- அச்சமுறியும்படி—பணி-செய்து—ஏறு-இடபவாகனத்தின்மேல்—ஏறி-இவரீந்து—முப்புரம்- திரிபுரத்தை—செற்ற-நகைத்தெரித் த—பிரான்-பாமசிவனுக்கு—தேர் - பிரணவப்பொருள் தெளியச் செய்த—ஐ-சுவாமியே—விள்-சொல்லத்தக்க—தீப்பு-குற்றத்தால்—அணி-நெருங்கிய—சூராரி-சூரசங்காரனே—என்க-என்றுதுதிக்கக்கடவீர்கள்—தெரிவையர்பால்- காமவாஞ்சையால்பரத்தையரிடத்தில்--தேனா-தேனாயானது—விட-விஷித்தையுடைய—பணி-பாம்பினது—வாய்-வாயில்—படுமாறு- அகப்பட்டாற்போலும்—செறிந்து-சிக்கிக்கொண்டு—அலகைத்தேனா - பேய்த்தேனான் னுங்கானலை—விட-உளறுகின்ற—அப்பு- சலமானது—அணித்தென்று - சமீபமாயிருக்கின்றதென்று—ஒடியென்றும் - எப்போதுமோடியோடி—திரிபவரோ- அலைந்துதிரிகின்றவர்களே—(எ-று) நீங்கள்-தோன்றுவெழுவாய்-என்க-பயனிலை. (கருத்து) பாம்பின்வா ப்பிட்ட தேனாபோல மாதரதுமயக்கத்திலுக்கப்பட்டு கானலை நீ றொன்றெண்ணிச் செல்பவர்போ லவர்கள் பொய்யின்பத்தை நம்பி வருந்துவோரோ- யதைவிட்டு தேவர்கள் கட்டிச்சமைந்ததேனா முறித்து இடபமேறித்திரிபுரமெரித்த பாமசிவனது சுவாமியே-சூரசங்காரனேஎன்று துதியுங்கள்- என்பதாம். (என)

திரிபுரத்தப்புப் புவிதரத்தோன்றி சிலைபிடிப்பத் *
 திரிபுரத்தப்புத் தலைபடநாண்டொடுஞ் சேவகல்கோத் *
 திரிபுரத்தப்புத் திரமான்மருக திருக்கையம்போ *
 திரிபுரத்தப்புத் துறையாபுதவெனச் செப்புநெஞ்சே *

(இ-ள்.) திரி-நீயென்றுந்திரிவாயாக—புரத்து-பூரநாளில்—அப் புகடல்சூழ்ந்த—புவி- பூவுலகத்தை—தா - பெற்றருளும்படிக்கு—தோன்றி-அவதரித்தவுமாதேவி—சிலை- தன்னுள் பாகமாகியவிட துகரத்தால்மேருவாகியவில்லை—பிடிப்ப-பிடித்துக்கொள்ளச்செ ய்து—திரிபுரத்து- முப்புரத்தின்மேல்—அப்புத்தலைப்பிட - விஷி னுவாகியபாணத்தைப் பிரயோகஞ்செய்யும்பொருட்டு—நாண்-

தனதுபாகமாகியவலதுகரத்தால்வாசுகியாகியநாணை—தொய்ய—
 றிட்ட--சேவகன்-பரமசிவனது--கோத்திரி-திரிச்செங்கோட்டுமலை
 யை--புரத்தி-நகரமாகக்கொண்ட--அப்புத்திர-அந்தமந்தனே
 —மான்மருக-திருமான்மருகோனெயென்றும்--திருக்கை-திருக்
 கையென்னுமீனையுடைய--அம்போதி-சமுத்திரத்தில்கண்—ரி
 பு-அசுரராகியசத்தருக்களது--ரத்தப்புத்துறை-இரத்தங்களையே
 புதியவுறையாகத்தோய்ந்த--ஆயுதவென-வேலாயுதத்தையுடைய
 வனெயென்றும்--செப்பு-புகழ்ந்துசொல்லி--நெஞ்சே-மனமே
 —(எ-து.) நீ-தோன்றுவெழுவாய்-திரி-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்
 து.) நெஞ்சமே-பூரநாளிற்றிறந்த லோகமாதரவாகியபார்வதிவில்
 லைப்பிடித்துக்கொள்ளத் தாநாணைறிட்டுத் திரிபுரத்தின்மேல் வி
 ள்லினுவாகிய பாணப்பிரயோகஞ்செய்த பரமசிவனது மைந்தனா
 கிய திருச்செங்கோட்டுமலையாதிபனே - திருமான் மருகோனே-
 சமுத்திரத்தில் அசுரவைதத்த வேலாயுதனெயென்றுசொல்லிக்
 கொண்டு நீ திரிவாயாக-என்பதாம். (எ-அ)

செப்பாரமுதலை மன்னோதிகனங் குரும்பைமுலை *
 செப்பாரமுதலை கண்கானகைமுருந் தீரிருகண் *
 செப்பாரமுதலை வாவியிற்சென்ற பிரான்மருகன் *
 செப்பாரமுதலை வேர்களைவான்வரைச் சீரினுக்கே *

(இ-ள்.) செப்பு-சொல்லானது--ஆரமுது-ஆரமுதம்போலும்
 —அல்-இருணிமும்--ஐ-அழகும்--மன்-நிலைபெற்ற--ஒதி-சுந்
 தலானது--கனம்-மேகம்போலும்--குரும்பை-குரும்பையொ
 த்த--முலை-தனமானது--செப்பு-செப்புப்போலும்--ஆர-முத்
 துகளையுடைய--முது-பழமையாகிய--அலை-கடல்போலும்--க
 ண்-விழியானது--கால்-ஒளிதங்கிய--நகை-பல்லானது--முருந்
 து-மயிலிறகினடிபோலும்--நரிருகண் - நான்குகண்களையுடைய
 —செ-சிவந்த--பாரமுதலை - பெரிய முதலைவாயிற்சிக்கிய வானை
 யை--வாவியில்-தடாகத்தில்கண்--சென்ற-ரக்ஷிக்கும்படிவினாந்
 துபோன--பிரான்-திருமாலின்--மருகன்-மருகோனும்--செப்
 பார-மிசவுந்தண்ணைப்புகழ்ந்துதுதிப்பவர்களது--முதலை-பிறப்பி
 ன்முலத்தை--வேர்களைவான்-நிர்முலமாக்குவோனுமாகியகுமா
 ரக்கடவுளது -- வரைச்சீரினுக்கு - மலையில்வாழ மங்குலக்கு--
 (எ-து.) செப்புமுதலிய-எழுவாய்-ஆரமுதமுதலிய-பயனிலை-ஏ-அ
 சை. (கருத்து.) தடாகத்தில்கண் முதலைவாயிற்சிக்கிய யானையா
 கிழித்திருமான்மருகோனும் தண்ணைத்துதிப்பவர்களது பிறப்பை
 பொழிப்பவனுமான சுமாரக்கடவுளினது மலையில்வாழ்மங்குலக்

குமொழி-அமுதமும்-கூந்தல்-மேகமும்-தனம்-செப்பம்-கண்-
'உடலும்-போன்றிருக்கின்றன-என்பதாம். (என)

சீராமராம சிவசங்கராநுந் திருமுடிக்குச் - - - *
சீராமராம துகரத்துழாயென்பர் தெண்டினாமேந் - - - *
சீராமராம நிறந்திறக்கத்தொட்ட சேய்கழற்குச் - - - *
சீராமராம விமையோர்மகுடச் சிகாவிம்பமே - - - *

(இ-ள்.) சீ-இலக்குமிக்குநாயகனான—ராம-அழகிய—ராம-திருமாலே—சிவசங்கரா-பரமசிவனே—நும் - உங்கள்—திருமுடிக்கு-அழகியசென்னிகளுக்கு—சீர்-சிறந்ததன்மையாவது—ஆம்-சங்காசலத்தோடே—அரா-அரவாபரணமும்—மதுகர-தேன்பொருந்திய—துழாய்-திருத்துழாய்மாலையும்—என்பர்-என்றுசொல்லுவார்கள்—தெள்-தெளிந்த—தினாமேல்-அலையையுடையகடலின்கண்—சீரா-கவசத்தை—மராம - மரமரமாய் நின்றசூரனது—நிறம்-மார்பை—கிறக்க-பிளக்கும்படி—தொட்ட-தனதுமெய்யிற்புனைந்த—சேய்கழற்கு-முருகக்கடவுளதுதிருவடிக்கு—சீராம்-சிறப்பார்யமைந்திருக்கும்—அரா-நெருங்கிய—மண் - நிலைபெற்ற—இமையோர்-தேவர்களுடைய—மகுட-கிரீடமணிந்த—சிகாவிம்பம்-வட்டவடிவாகியதலைகள்—(எ-று.) சிகாவிம்பம்-எழுவாய்-சீராம்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) பரமசிவனே-யுமதுதிருமுடிக்கு-கங்கையும்-பாம்பும்-மாலையாம் திருமாலேயுமதுதிருமுடிக்கு சிறந்ததிருத்துழாய்மாலிகையாம்-மெய்யிற்கவசத்தையணிந்து-சமுத்திரத்தின்கண்சூரனைவென்ற குமாரக்கடவுளதுதிருவடிக்கோ-தேவர்களது முடித்தலைகளேமாலையாம்-என்பதாம். (அய)

சிகாவலவன்பரி தப்பாடுசெய்யுஞ்செவ் வேலவிலஞ் *
சிகாவலவன்பரி ஆரார்மதனித் திலஞ்சலரா - *
சிகாவலவன்பரி யங்கங்குழல்பெற்ற தேமொழிவஞ் *
சிகாவலவன்பரி யானலமன்றிலுந் தென்றலுமே , - *

(இ-ள்.) சிகாவல-மயில்வாகனனே—அன்பர்-தனக்கன்புள்ளவடையார்க்கு—இதப்பாடுசெய்யும் - இன்னருள்செய்கின்ற—செவ்வேல்-அழகியவேல்யுத்தையுடையவனே—இலஞ்சிகாவல-இலஞ்சிப்பதியைக்காத்தளிப்பவனே—வன்பரிஆரார்-எண்ணையலர்தூற்று மில்லுரினராகிய கொடியவர்களும்—மதன் - மண்மதனும்—நித்திலம்-முத்துவிளையின்ற—சலராசி-சமுத்திரமும்—கா-சோலைபும்—அலவண்-சந்திரனும்—பரியங்கம்-கட்டிலும்—குழல்-புள்

ளாங்குழலும்—பெற்ற- எண்ணப்பெற்றவளாகிய—தேமொழி-
 னியமொழியையுடைய—வஞ்சி-தாயின்—காவு-காவலும்—அவ்
 இவையெல்லாம்பெரிதல்ல—வண்-வலிய—பரியானலம்-வடவ
 முகாக்கிணிபோன்றுவருத்தகின்றன—அன்றியும்—(காமசிவன்ம
 கிய) அன்றிப்பட்டியும்—தென்றலும் (தேராகிய) தென்றற்கா
 லும்—(எ-று.) அன்றிலும்—தென்றலும்—எழுவாய்-பரியானலம்-
 பனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) மயில்வாகனனே - அன்பர்க்கருளுட்
 வேலாயுதனே- இலஞ்சிப்பதியோனே எனக்குப்பகைவராகிய உ
 ராராலும்-காமனாலும் கடலாலும் சோலையினாலும்-கட்டினாலும்
 வேயங்குழலாலும்- தாயின்காவலாலும்- உண்டாகுமிடர்பெரிதல்
 ல-அன்றிலும்—தென்றலுமேவடவாமுகாக்கிணிபோன்றிருக்கின்றன
 ஆகையாலெனக்கருள்செய்ய விதுசமயம்-என்பதாம். (அக)

தென்றலையம்பு புனைவாரீகுமார திமிரமுந்நீர்த்	-	*
தென்றலையம்புய மிங்கோமருக செழுமறைதேர்	"	*
தென்றலையம்பு சகபூதாவெரி சிந்திமன்றற்	-	*
தென்றலையம்பு படுநெறிபோயுயிர் தீர்க்கின்றதே	"	*

(இ-ள்.) தென்- வண்டிகளிசைபாடுகின்ற—தலை - சிரசின்கண்—
 அம்பு- கங்கையை—புனைவாரீ- அணியும்புரமசிவனது—குமார-
 மைந்தனே—திமிர-இருணிமுடைய—முந்நீர்- கடல்குழந்தை—
 தென்-அழகிய—தலை- பூதேவிக்கும்—அம்புயம்- செந்தாமரைப்
 பூவில்வாசஞ்செய்கின்ற—மின்-சீதேவிக்கும்—கோ-நாயகனாகிய
 திருமாலினது-மருக- மருகோனே—செழு- செழுமைதங்கிய—
 மறைதேர்-நான்குவேதங்களுந் துதிக்கின்ற—தென்றலை- தெற்கின்
 கண்ணதாகிய—அம்-அழகிய—புசக-பாம்புபோன்ற—பூதர-திரு
 ச்செங்கோட்டுமலையாதிபனே—எரி- அக்கினியை—சிந்து- கொட்
 டிக்கொண்டு—முன்றல்-வாசனதோய்ந்த—தென்றல்- தென்றற்கா
 ற்றானது—ஐயம்பு-என்தேகத்தில் மன்மதனதுபஞ்சபாணங்களு
 ம்—படு-தைத்த—நெறி-புண்வழியே—போய்- னுழைந்து—உயி
 ர்-என்னுயிரா—தீர்க்கின்றது- (வருத்தி) நீக்குகின்றது— (எ-று.)
 தென்றல்- எழுவாய்- தீர்க்கின்றது- புயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.)
 கங்கையைச்சூடிய பரமசிவனதுமைந்தனே பூதேவிசீதேவிகளி
 னாயகனான திருமான்மருகோனே - வேதங்கள் துதிக்கின்ற பாம்பு
 போன்ற திருச்செங்கோட்டு மலையில்வாழ்பவனே - காமபுரணந்
 தைத்த புண்வழியே தென்றற்காற் நென்னுடலினுழைந் துயிரா
 வருத்துகின்றது- என்பதாம். (அஉ)

தீராகமல் சலிகிதபோக மெனத்தெளிந்துந் = *
 தீராகமலமெனக்கருதாத தென்சேயவநூல் - *
 தீராகமல குகரம்பொறுப்ப நெனத்திருக்கண் - *
 தீராகமல ஸ்ரவேகருகச் சிவந்தவனே - *

(இ-ள்.) தீரா-நீங்காமல்—கமல-விஷ்ணுவின துநாபிக்கமலத்தில்—
 —ச-சனித்தபிரம்மா—லிகிதபோகமென-எழுதிய தலைவிதிப்பிரா
 ப்தமென்று—தெளிந்தும்-அறிந்திருந்தும்—தீ-என்னறிவானது
 —ராகம்-இச்சையினால்--அவமென-இனியபயனுடையோடும்மல்லே
 மென்று—கருதாதது-சிந்தியாதது—என்-என்னகாரணம்--சேய்-
 குமாரக்கடவுளே—அவம்-பயனின்மையான—நூல் - சாஸ்திரங்க
 ளை—தீர்-நீங்கிய--ஆகம-பரிசுத்தமான வாகமமுரைத்தோனே—
 லகு-அக்கினியானவனிப்பொறிஅற்பமானது—கரம் - கையில்—
 பொறுப்பன்-தாங்கிக்கொள்வேன்—என-என்றுசொல்ல—திருக்க
 ண்-உனதுசிறந்தவிழியினாலே—தீ-அவ்வக்கினியினது—ராகம்-கா
 ந்தியோடுற்றசிவந்தநிறமெல்லாம்—அலமரவே - வருத்தமுற்றே-
 கருக-கருகுப்படி—சிவந்தவனே-கோபித்தவனே--(எ-று.) அறிவு-
 எழுவாய்-கருதாததென்-பயனிலை-உ-அசை-(கருத்து.)குமாரக்கட
 வுளே-பரிசுத்தவேதாகமமொழிந்தோனே-இக்கனற்பொறிலருவா
 னது நாய்கரத்திற்குங்கிக்கொள்வேனென்று வன்மைபேசினவக்கி
 னியின்வீறடங்கி யுடல்கருகக் கோபித்தவிழியையுடையவனே-கம
 லோற்பவனான-பிரம்மாவியினனுபவந்தவருதென்று தெளிந்து
 ம்-என தறிவானதாசை - பரீன்படுவதன்மென்று கருதாததென்ன
 என்பதாம்.

(அரு)

சிவசிவசங்கர வேலாயுததினை வஞ்சிசுறிஞ் - *
 சிவசிவசங்கர வாம்பயில்வீர செகந்திருக்கண் - *
 சிவசிவசங்கர மாவையெனுத்திற லோய்பொறைவா - *
 சிவசிவசங்கர மால்பட்டவாவொளி சேர்ந்தபிள்ளை - *

(இ-ள்.) சிவ-ஏகவஸ்துவான—சிவ - பரமசிவனிடத்தில்—சம்-
 உற்பலித்த—கர-திருக்கரத்தில்—வேலாயுத- வேலாயுதத்தையுடைய
 யமுருகோனே—தினை-தினைப்புனத்தையுடைய—வஞ்சி - பெண்
 னாகிய--குறிஞ்சி-குறிஞ்சிநிலத்தில்--வசி - வாசஞ்செய்கின்றவள்
 ள்நாயகியினது—வசங்கரவா-பக்கத்தைவிட்டகலாத--மயில்வீர-
 மயிலேறுஞ்சேவகனே--செகம் - உலகத்தின்கண்--திரு-சிறந்த--
 கண்-விழியினால்—சிவ-சிவ—கோபி-கோபி--சங்கர-எல்லாராயுழ
 முக்கின்ற—மாவை-சூரனுருக்கொண்டமாமரக்கை—எனும்-என்

துவெலாயுதத்தையேவும்—திறலோய் - வீரனே—பொற்றவாகி-
மிருந்தபொறுமைபென்னும்பாணத்தின்— வசிவசம் - கூர்மையி-
னிடத்தில்-- கர-கோபமுதலிய--மான்பட்ட-மிருகங்கள்விழுந் து
விட்டன--ஒளி-உனதுதிருவருளாகியபிரகாசம்--சேர்ந்தபின்-என்
னிற்கலந்தவுடனே-- (எ-து.) கரமான்- எழுவாய்-பட்ட-பயனிலை-
ஏ-அசை-ஆ-அசை, (கருத்து.) ஏகவஸ்துவான பரமசிவனதுமைந்
தனாகிய-வேலாயுதத்தையுடையோனே- துணைப்புணத்தில் வாழ்கின்
ற வள்ளிநாயகனே-மயிலேறும்வீரனே-மாவடிவாய்நின்ற சூரனே
வென்றவீரனே-நின்றிருவருளின்பிரகாசத்தினால் எனதுகோபமெ
ன்னும் மிருகம் பொறுமைபென்னு மாயுதத்தாலழிந்ததன்மைய
தாயிற்று-என்பதாம். (அச)

சேந்தமராத்துடர் தானவர்சேனையைத் தெண்டிரைக்கண் - *
சேந்தமராத்துடன் கொன்றசெவ்வேல திருமுடிமேற் - *
சேந்தமராத்துட ரச்சுடிமைந்த துணைத்தினைத்தேன் - *
சேந்தமராத்துட நின்னூரியென்னுமிச் சேறுபுக்கே - *

(இ-ள்.) சேந்த-சந்தனே—மராத்துடர்- கடப்பமாலிகையைப்
புனைந்து—தானவர்சேனையை-அசுரர்கூட்டங்களை—தெள்- தெளி
ந்த—திரை-அலையையுடையகடலினிடத்தில்—கண்ணேத்து- விழிக
ள்கிவந்து—அ-அந்த—மராத்துடன்-மாமரமாய் நின்றசூரனுடன்
—கொன்ற-வதைசெய்த--செவ்வேல-கிவந்தவேலாயுதத்தையுடை
யோனே—திருமுடிமேல்-அழகியசிதிகள்கண்—சே - இளமையா
ன—இந் து-சந்திரனையும்—அம்-கங்காசலத்தையும்—அரா-சர்ப்ப
த்தையும்—துள்-துள்ளலை—தர-கொடுக்கும்படி—சூடி-தரித்தபர
மசிவனது—மைந்த-புதல்வனே--துணைத்து-மூழ்கி—இளைத்தேன்-
மெலிந்துவருந்தினேன்—சே - என்னைக்காத்தருள்வாய் — தமர-
சுற்றத்தாராக—துடர்-பற்றிய—இல் - மனைவாழ்க்கையும்—நாரி-
பெண்ணுசையும்—என்னும் - என்றுசொல்லப்பட்ட—இச்சேறு-
இந்தச்சேற்றில்—புக்கு-பிரவேசித்து—(எ-து.) நீ-தோன்றவெழு
வாய்-சே-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) கடப்பமாலையைப்புனை
புஞ்சேந்தனே-சமுத்திரத்தின்கண் மாமரமாய்நின்ற சூரனோடு அ
சுரர்கிணையையழித்த வேலாயுதனே-சந்திரனையும்- கங்கையையும்-
சர்ப்பாபரணத்தையும்-தரித்தபரமசிவனதுமைந்தனே- என்னைச்
சூழ்ந்திராநின்ற சுற்றத்தார்-மனைவி-மனை-என்னுஞ்சேற்றில் மூழ்
கிவருந்துகில்-றேன்-இனியாகிலுமென்னைக் காப்பாற்றவேண்டும்-
என்பதாம். (அடு)

சேறலைத்தாறலைக் கப்பாலெழுந்து செழுங்கமுகிற் - *

சேறலைத்தாறலைக் குஞ்செந்திலாப்சிந்தை தீநெறியிற் - *

சேறலைத்தாறலைத் தீர்க்குங்குமார திரியவினைச் - *

சேறலைத்தாறலைக் கத்தகுமோமெய்த் திரங்கண்மே - *

(இ-ள்.) சேறு-சேற்றை—அலைத்து-உழக்கி—ஆறு - ஆற்றினின் றும்—அலைக்கப்பாலெழுந்து-அலைகளுக்குமேலெழும்பி—செழு ம்-செழுமைதங்கிய—கமுகில்-கமுகமரத்தில்—சேல் - சேற்கெண் டையானது—தலை-அக்கமுகின் மலையிலிருக்கின்ற—தாது - குலைக ளை—அலைக்கும் - அலைக்காநின்றவளப்பத்தையுடைய—செந்திலா ய்-திருச்செந்திலுயகனே—சுந்தை-என்மனதானது—தீநெறியில்- கொடியமார்க்கத்தில்—சேறலை-செல்லுதலையும்—தாறு - அளவுப டாத—அலை- அக்கியானவிருளையடைதலையும்—தீர்க்கும்- நீக்கிய ருளுகின்ற—குமார-குமாரக்கடவுளே—திரியு- மாறுபடு ம்படி— வினை-இருவினையாகிய—சேறு-சேற்றின்கண்—அலைத்து-துன்பப் படுத்தி—ஆறலைக்கத்தகுமோ- வழிப்பறிப்போர்மோ லென்னுயி னாக்க வரத்தகுமோ—மெய்த்திரம்-உனதருளினுண்ண மத்திரத்தை —கண்டும் - கண்டதுவே பற்றாயிருக்கவெண்ணுகிற வெண்ணை— (எ-று.)நீ-தோன்றவெழுவாய்-ஆறலைக்கத்தகுமோ-பயனிலை, (கரு க்து.) சேற்றையுழக்கி யாற்றினின்று மலைகளுக்குமேலெழும்பி கமுகில் குலையை யலைக்குஞ் செந்திற்பதியோனே-அடியார்களது வக்கியானவிருளைநீக்கி யவரை நன்மனையிற்செலுத்துங் குமாரக் கடவுளே-உன்னருளின் மிறத்தைக்கண்டறிந்தவெண்ணை யிருவினை ிசேற்றினுட்படுத்தலாகுமோ-என்பதாம். [தவிர்த்தாளவேண்டுத ல்-குறிப்பு.] (அங்)

நெறம்பாடுவார்தண் புனத்தெய்வமேயென்பர் சேத்தத்துமாந் *

நெறம்பாடுவார்முது நீரொனக்காய்பவார் செந்தினைமேல் - - *

நெறம்பாடுவாரிதழ் கண்டுருகாநிற்பர் செப்புறச்செந் - - *

நெறம்பாடுவாரி லிவார்வல்லவார்தஞ் செயல்கெள்ளவே - - *

(இ-ள்.) நெறம்-நமதுவெற்றியை—பாடுவார்-துதிக்கின்றார்--தண்- தண்ணிய—புன-புனத்தில்வாழும்—தெய்வமே - தேவந்தெய்— னன்பர்-என்மதைக்கின்றார்—(அவரியாரொனில்) சேத்தத்து - சேட் டையுடைய—மாந்திறம்-வலிபொருத்தியமாமர்மாய்நின்ற ஞாண் மன்களையோடு—பாடு-அழிந்தான்—உவர் - உவர்ப்பையுடைய— முது-பழமையாகிய—நீர்-கடலின்கண்ணே—என்-என்று (தேவர் கள்சொல்லும்படி)—காய்பவார்-கொடுத்தவராகும்—செம்-சிவந்

த—தினமேல்-தினப்புனத்தின்கண்—திறம்பாள்-நீங்காதிருக்கின்.
 றவளாகிய வள்ளிநாயகியேயுனது—துவர் பவழம்போன்ற—இத
 ழ்கண்டு-அதரத்தைப்பார்த்துக்கொண்டே—உருகாநிற்பர் - மன
 முருகிநிற்கின்றார்—செப்புற-எதோவொருவார்த்தைசொல்லுதற்
 காகவே--செந்தில்-செந்திற்பதியென்னும்—தம்பாடு-தம்மிடத்தி
 ல்—வரில்-வருவாரானால்—இவர்- இப்பேர்ப்பட்டவர்—வல்லவர்-
 சாமர்த்தியோ—நம்-நமது--செயல் - உபசாரச்செய்கையை—
 கொள்ள-பெற்றுக்கொள்வதற்கு—(எ-று.) இவர்-எழுவாய்-வல்லவ
 ர்-பயனிலை. (கருத்து.) நாயகியே சமுத்திரத்தின்கண் ஞரன் கிளை
 யோடு அழிந்தானென்று தேவர்கள் சொல்லும்படி. வதைத்தவர்-
 வந்தேதோ வொருவார்த்தைசொல்லும்பொருட்டிநீகேதமதுவெ
 ற்றியைப்புகழுகின்றார்புனத்தெய்வமேயென்றழைக்கின்றார்-தின
 புனத்திலிருக்கு முனது பவழநிறம்போன்ற விதழைப்பார்த்து
 மனதுருகிநிற்கின்ற-இவர் தமதுசெந்திற்பதியில்வருவாரானால் நா
 ம்செய்ய முபசாரத்தைப்பெற வல்லவர்தான்-என்பதாம். (அஎ)

செயலங்கைவாளை யிறைகோயிலைச்சிவ ஞரமுதைச் - *
 செயலங்கைவாளை முனிகொண்டல்வாளியைத் தேவர்பிரான் *
 செயலங்கைவாளை முனைவேலையன்னவிச் சேயுறையுஞ் - *
 செயலங்கைவாளை யுகள்செந்தில்வாழ்பவள் சேல்விழியே - *

(இ-ள்.) செயல்-சேற்றினுண்டாகின்ற—அம்- அழகிய—கை-ஒ
 ப்பற்ற—வாள்-ஒளிபொருந்திய—ஐ-கிரோஷீடமான—இறை-பிர
 ம்மாவின்—கோயிலை-ஆலயமாகியதாமனாயையும்—சிவனார்- பர
 மசிவனுண்ட—அமுதை- விஷத்தையும்—செய- வெற்றிபெருந்
 திய—லங்கை- இலங்காபுரியினது—வாளை- பிரகாசத்தினழகை—
 முனி-கோபித்த—கொண்டல்-மேகநிறத்தைபுடையஸ்ரீராமானு—
 வாளியை-பாணத்தையும்—தேவர்பிரான் - தேவர்களுக்குத்தலைவ
 னாகியவிந்திரனது-செயல்-பேர்ப்புரிகின்ற—அங்கை - அங்கையிற்
 பற்றிய—வாளை-வாளாயுதத்தையும்—முனை- கூர்மைபொருந்திய
 —வேலை-வேலாயுதத்தையும்—அன்ன - ஒத்துவிளங்காநின்றன்—
 இச்சேயுறையும்-இக்குமாரக்கடவுளமர்ந்தருளிய—செய்- வயலையு
 ளுக்கின்ற—அலம்-கலப்பைபைய—கை- கோபித்துமோதி—வாளை-
 வாளைமீசிகள்—உகள்-புரளுகின்ற (வளப்பத்தைபுடைய)—செந்
 தில்-திருச்செந்திற்பதியில்—வாழ்பவள்- வாழும்பெண்ணினது—
 சேல்- சேற்கெண்டைபோன்ற—விழி- கண்களிரண்டும்—(எ-று.)
 விழி-எழுவாய்-அன்ன-பயனிலை-எ-அசை.(கருத்து.) குமாரக்கடவு
 ள்பார்ந்தருளிய திருச்செந்திற்பதியில்வாழும் பெண்ணினது கண்

கள் பிரம்மாவக்குறைவிடமாகிய தாமரையையும், இலங்கைமையழித்த ஸ்ரீராமரதுபாணத்தையும், பாமசிவனுண்ட நஞ்சையும், இத்திரன் கைவாளையும் ஒத்துவிளங்குகின்றன என்பதாம். (அஅ)

சேலையிலாருந் தவல்கூலமேறச் சினத்தவல்கண் *
சேலையிலாருந் துவனோற்பவையர சிந்திரியச் *
சேலையிலாருந் பராபரிபுக்குறச் சிக்கெனும்பிச் *
சேலையிலாருந் துறையிட்டனர் தங்கள் சித்தங்களே *

(இ-ள்.) சேலை-அசோகமரத்தை—இலார்- இல்லிடமாகவுடைய வம்மணர்கள்—உந்து-உயர்ந்த—அ- அந்த—வல்-வலிய—கூலம்-கடலில்—ஏற-ஏறியழிபும்படிக்கு—சினத்தவல், சம்பந்தப்பிள்ளையாய்த் தேவாரம்பாடிசெயித்தவல்—கண்- விழியானது—சேல்-சேற்கெண்டைக்கும்—ஐயில்-வேலுக்கும்—ஆர்-ஒப்பாகிய—உந்தி-காண்டாற்றையுடைய—வனோற்பவை- வனத்திலுற்பவித்தவள்ளிநாயகிக்கு—அரசு- தலைவனுன குமார்க்கடவுள்—இந்திரியச்சேலை- பஞ்சேந்திரியச்செய்கைகளை—இலார்- நீக்கியதபோதனர்கட்கும்—உம்பர்- தேவர்கட்கும்—ஆப- துன்பத்தைவிளைத்த—ரிபு-சத்துருவாகியசூரனை—குற- குற்றம்படி—சிக்கெனும்- இறுக்கிக்கட்டிய—இச்சேலையில் - ஸீதாம்பரக்கச்சையில்—ஆரும்- மாதர்களுல்லாம்—துறையிட்டனர் - கப்பமாகசமர்ப்பித்தார்கள்—தங்கள்-தங்கடங்கள்—சித்தங்கள்-இருதயங்களை—(எ-று.) ஆரும்-எழுவாய்-துறையிட்டனர்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்துச்சமணரைக் கழுவேறும்படிசெய்தவனும், வள்ளிநாயகிக்குத் தலைவனுமாகியகுமார்க்கடவுள்தேவர்முதலியோரை வருத்தியசூரனை வெல்லும்படி யழகியவரையிற்கட்டிய ஸீதாம்பரக்கச்சையினிடத்தில் மாதர்களுல்லாருந் தங்கடங்க ளிருதயங்களைக் கப்பமாகசமர்ப்பித்தார்கள்-என்பதாம். (அக)

சித்தத்தரங்கத்தர் சித்தியெய்தத்திரி கின்றதென்னர்ச் *
சித்தத்தரங்கத்தர் சந்ததியேசெந்தி லாய்சலரா *
சித்தத்தரங்கத் தரக்கரைச்செற்றகந் தாதுங்களிஞ் *
சித்தத்தரங்கத்தர் சேயாரணத்தந் துகிரியையே *

(இ-ள்.) சித்த-இருதயமானது—தரங்கத்தர்- நிலைப்படாம லலைபோற்புருந்தலிமையையுடையவர்—சித்தி- மோக்ஷத்தை—எய்த அடையும்படி—துகிரிகின்றது-அலைந்துதிரிகின்றது—என்னன்ன

திகிரிவலம்புரி மாற்கரியார்க்குப் தேசஞ்சொன்ன	~	*
திகிரிவலம்புரி செய்யாரிலஞ்சி செந் தூர்கனதந்	~	*
திகிரிவலம்புரி வேறும்படைத்தருள் சேய்தணியில்	-	*
திகிரிவலம்புரி ஞாயவாநன்று சேடியின்றே	~	*

(இ-ள்.) திகிரி-சக்கராயுதத்தை—வலம்-வலதுகரத்தில்—புரி-தரித்த—மாற்கு-விஷ்ணுவுக்கு—அரியார்க்கு—அறிதற்கரிதானபரமசிவனுக்கு—உபதேசஞ்சொன்ன—ஓங்காரப்பொருளை யுபதேசித்தருளிய—திகிரி-சுவாமிமலையெண்ணந்திருவேரகத்தையும்—வலம்புரி-சங்கினங்கள்—செய்-வயல்களின்கண்—ஆர்-நிறைந்திருக்கின்ற—இலஞ்சி-திருவிலஞ்சிப்பதியையும்—செந்தூர்-திருச்செந்தூரையும்—கன-ஞமகங்கள் தவழாநிலை—தந்தி-பாப்புப்போன்ற—திரி-திருச்செங்கோட்டுமலையையும்—வலம்-திருவலத்தையும்—புரிவேறும்-மற்றைஸ்தலங்களையும்—படைத்தருள்-தனக்குறைவிடமாகக்கொண்டருளிய—செய்-குமார்க்கடவுளது—தணியில்-திருத்தணிகையில்—திகிரி-மூங்கிலானது—வலம்புரி-நந்தியாவட்டத்தை—சூடியவா-சூடியவிதத்தின்குறி—நன்று-நன்றாகவிருக்கின்றது—செடி-தோழியை—இன்று-இன்றையதினம்—(எ-து.) சூடியவா-எழுவாய்-நன்று-பயனிலை-ஏ அசை- (கருத்து.) தோழியே பரமசிவனுக்குபதேசித்த-சுவாமிமலை-திருவிலஞ்சி-திருச்செந்தூர்-திருச்செங்கோட்டுமலை-திருவலம்-இவைமுதலாகிய பல்வே

ஹஸ்தலங்கயி ஹமுறைந்தருளிய குமாரக்கடவுளது திருத்தணிகை
மலையில் மூங்கிலின்மேல் நந்தியாவட்டத்தைச் சூடியிருக்குங்குறி
நன்றாயிருக்கின்றது-என்பதாம். (கூக)

சேடிவணங்கு வளைத்தோளெனப்புணர் சேயவட - *

சேடிவணங்கு திருத்தணிகாவல நின்செருக்காற் - *

சேடிவணங்கு கொடியிடையாராயெஞ் சேப்புமுலை - *

சேடிவணங்கு தலைக்களிந்தது செல்லநில்லே - *

(இ-ள்.) சேடி-அழகியதாகும்—இ-இந்த—அணங்கு - மங்கையி
னது—வளை-வளையலையணிந்த—தோளென- தோளென்றுமிகவும
கிழிந்து—புணர்-முன்வேண்டினகாலத்தென்னை மணம்புணர்ந்த--
சேய-முருகமேன--வடசேடி- வடக்கில்கண்ணதாகியவிஞ்சையரு
லகம்—வணங்கு-வழிப்படத்தக்க—திருத்தணி-திருத்தணிகைக்கு--
காவல-தலைவனே—நின்-நினது—செருக்கால்-செருக்கினால்--சே
டி-கர்வித்திருக்கின்ற—வணங்கு - துவளாநின்ற—கொடி - கொடி
போன்ற—இடையாரா-இடையையுடையபரத்தையனா--என்செ
ப்பு-நிந்தித்துப்பேசவேண்டியகாரணமென்னவிருக்கின்றது—மு
லைச்சேடி-எனதுகொங்கையிற்நிரகழியை—இவணம்- இப்படி—தி
ரட்சி-இன்மையாகும்படி—குதலை-மழலைச்சொல்லையுடைய--களி
று-என்பாலம்—கந்தது-தந்துவிட்டது—(ஆதலால்)செல்லா என்
னிடத்துவராமற் செல்லும்படி—நில் - தூரமாகநில்லு -- (எ-று.)
நீ-தோன்றுவெழுவாய்-நில்-பயலிலை-ஏ-அசை.(கருத்து.)தணிகை
மலையில்வாழ்வோனே-பண்டென்னை மிகவுமழகுடையவளென்று
மணம்புணர்ந்தசேயோனே-நீஇப்போதுகலந்தகளிப்பாண்மிருதி
யனுடந்தபரத்தை யரையாநிந்தித்துப்பேசவேண்டியகாரணமெ
ன்னவிருக்கின்றது-எனதுயெளவனபருவத்தையிட்டமழலைச் சொல்
லையுடைய பாலகன் வேறுபடுத்தினனாதலா லப்பரத்தையுர்பாற்
ருனேசெல் லென்பால்வரவேண்டியதில்லை-என்பதாம். (கூஉ)

செல்லலையம்பொழில் சூழ்செந்திலானறி யானிறைகைச் - *

செல்லலையம்பொழி லெங்கணுமேற்ப வெனத்தெறித்த - *

செல்லலையம்பொழி லங்கைக்கருடரு மானிறம்போற் - *

செல்லலையம்பொழி லாகவமாதுயிர் சேதிப்பதே - *

(இ-ள்.) செல்-மேகத்தை--அலை-அசைக்கின்ற--அம்-அழகிய
—பொழிலுந்--சோலைசூழ்ந்த--செந்திலால் - திருச்செந்திற்பதி
றையுடையவன்--அறியான்-அறிகின்றானில்லை--இறை - பரமசிவ
னது--கை-கரத்தில்--செல்லல்-போகாதே-ஐயம்-பிச்சைக்கு--

பொழிலெங்கணும்-உலகமெங்கும்—ஏற்க-இரக்கும்படியாய்—என-என்று—தெறித்த-தமதிரத்தத்தைபிரமகபாலத்திற்நெறித்தவரும்—செல்லல்-துன்பத்தையும்—ஐயம்-பயத்தையும்—பொழில்-பெருமையையுமுடைய—லங்கைக்கு-இலங்காபுரிக்கு—அருள்-உண்டாக்கினவருமாகிய—திருமால்-ஸ்ரீராமரது—நிலம்போல்—நீலநிறத்தைப்போல—செல்-நடக்கின்ற—அல்-இராக்காலத்தில்—ஐயம்பு-மஹாதனதுபஞ்சபாணமானது—ஒழி-அழியும்படி—லாகவம்-மிகவுநொய்யதான—மாதூவிர்-மங்கையினுயிரை—சேதிப்பது-வதைக்கின்றதை—(எ-று.) செத்திலால்-எழுவாய்-அறியாண்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) பரமசிவன, ஏகையிலிருக்கின்ற பிரம்மகபாலத்தில் தமதிரத்தத்தை பலியாகவார்த்தவரும்—இலங்காபுரியைச்செயித்தவருமான விஷ்ணுவின்னிறம்போலிருண்ட விராக்காலத்தில் காமபாணங்க ளிம்மங்கையினுயிரைப் பிளக்கின்றதைச்செந்திருயகணியானே-என்பதாம். (கூற)

சேதிக்கனைத்து களதாக்குநோக்கினல் செல்வசெந்திற் - *

சேதிக்கனைத்து நிலைபெறச்சூரங்கஞ் சீரங்கமால் - *

சேதிக்கனைத்து வரிதோயயில்கொடெற் சேர்க்கவந்தாற் - *

சேதிக்கனைத்து வருமாமறலி திறலினையே - *

(இ-ள்.) சேது-சிவந்த—இக்கனை-கருப்புவிவிலையுடையமஹாதனது—துகளதாக்கும்-சாம்பலாகும்படியெரித்த—நோக்கினல்-நெற்றிக்கண்ணையுடையபரமசிவனது—செல்வ-மைந்தனே—செந்திற்சே-திருச்செந்தூர்முருகனே—திக்கனைத்தும்—திசைகளெல்லாம்—நிலைபெற-நிலைபெற்றிருக்கும்படியாயும்—சூர்-சூரனுடைய—அங்கம்-உடலை—சீரங்கம்-திருவரங்கத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற—மால்-விஷ்ணுவினது—சே-பிள்ளையாகியபிரம்மா—திக்க-திசைகளும்படி—றைத்து-அழித்து—உவரி-சமுத்திரத்தில்—தோய்-மூழ்கிய—அயிஷ்கொடு-வேலாயுதத்தைக்கொண்டு—ஏற்சேர்க்கவந்தால்-எண்ணையம்படாங்கட்டிக்கொண்டுபோகவந்தால்—சேதி-கண்டிப்பாயாக—கனைத்துவரும்-கனைத்துக்கொண்டுவராதிற—மாமறலி-பெரியுயமனது—திறலினை-உகிரவல்லமையை—(எ-று.) நீ-தோன்றாவெழுவாய்-சேதி-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) கருப்புவிவிலையுடைய மஹாதனையெரித்தநெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமசிவனதுமைந்தனே-திருச்செந்திற்பதியில்வாழ்ந்தேன்மகவாமியே-நீ பிரமண்திசைக்கவும்—திக்குகளெல்லாநிலைபெறவும்-சூரனைவென்று சமுத்திரத்திற்தோய்ந்தவேலாயுதத்தினாலேஎண்ணக்கட்டிக்கொண்டுபோகவந்தால்—(கூச)

திறவாவனக புரிவாசனீக்கச் சிகரிநெஞ்சத் - *
திறவாவனக முனியைவெய்ஞ்ஞய்தென் நிசைத்திருச்செந் - *
திறவாவனமயி லோயந்தகாலமென் சிந்தைவைக்கத் - *
திறவாவனநின் நிறுவானதண்டைத் திருவடியே - *

(இ-ள்.) திறவு-திறவுகோல்—ஆ-ஆனவனே—அனக-பாவமற்ற
—புரி-கயிலாயத்தினது—வாசல் - கதவை—நீக்க - திறக்க—சிகரி-
கிரவுஞ்சகிரியின் து—நெஞ்சம் - மார்பை—திறவு - பிளந்து—ஆ-
ஆச்சரியமாக,வனச- தாமரையில்வாசஞ்செய்கின்ற,முனியை-பிர
மணையும்—வெய்ஞ்ஞய்- செயித்தவனே—தெய்நிசை- தெற்கில்க
ண்ணதாகிய—திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரில்—தவா-நீங்காதடர்
ந்தருளுகின்ற—வன- அழகிய—மயிலோய்- மயில்வாகனத்தையு
டையவனே—அந்தகாலம்-என்னுடல்கெடு மனித்தியகாலத்தில்—
என்சிந்தை-எனதுசிந்தையை—வைக்க- ஒருவழிப்படுத்திச்சொப்
பதற்கு—திறவாவன- அடைக்கலஸ்தானமெவையெனில்—நின்-நி
னது—திருவான-தேப்பையுடையனவாகிய—தண்டை- தண்டை
யையணிந்த—திருவடி-திருவடியே— (எ-து.) திருவடி-எழுவாய்-
திறவாவன-பயனிலை-ஏ-அனக. (கருத்து.) கயிலாயத்தி. கதவுதிறக்
கும்படிசெய்கின்றவனே- கிரவுஞ்சகிரியைப்பிளந்துபிரம்மாவை
யும் வெய்ஞ்ஞனே- தெற்கில்கண்ணதாகிய திருச்செந்தூரில்வாழ்
ம்மயில்வாகனனே- என்னனித்தியகாலத்தி லுன்னதண்டையணிந்
ததாளே யென்சிந்தையவைக்குமடைக்கல ஸ்தானமாம்-எ-ம். ()

திருக்கையம்போதிக னோகஞ்சமோநஞ்ச மோதிருமால் *
திருக்கையம்போசெய்ய வேலோலிலாசனந் தெண்ணங்கத் *
திருக்கையம்போருகக் கைந்நீற்றின்மாற்றிதென் னூல்கிவபத் *
திருக்கையம்போக வுரைத்தோல்கிலம்பிற் சிரும்தற்கே *

(இ-ள்.) திருக்கை- திருக்கையென்னும்மீனையுடைய—அம்போ
திகளோ - சமுத்திரங்களோ—கஞ்சமோ - தாமரையோ—நஞ்ச
மோ-விஷமோ—திருமால்- விஷ்ணுவின் து—திருக்கை-திருக்கரத்
திலிருக்கின்ற, அம்போ-பாணமோ—செய்ய-சிவந்த—வேலோ-
வேலாயுதமோ—விஜோலாசனம்-கண்—தென்னன் - கூட்பாண்டிய
னது—அங்கத்திருக்-க-முதுகின்கூனை—அம்போருகம்- தாமரை
மலர்போன்ற—கைந்நீற்றின் - கரத்திற்றரித்திருந்நிறால்—மாற்
றி-நீக்கி—தென்னால் - தமிழ்நூலாகிய—சிவபத்தி-சிவபத்தியவி
ளைவிக்கும்—ருக்கு-ருக்குவேதசாரமாகிய (தேவாரத்தை)—ஐயம்
போக-பரசமயநூல்களினுண்ணுடாகுஞ் சந்தேகநிவாத்தியாகி—

உணத்தோன்- சம்பந்தப்பிள்ளையாயவதரித்துத்திருவாய்மொன்றித்
ருளியகுமார்க்கடவுளது—சிலம்பில்- மலையின்கண்ணிருக்கின்ற—
சிறுமிதற்கு - சிறிபாளையகன்னிக்கு—(எ-று) விலோசனம்-எழு
வாய்- சமுத்திரமுதலிய-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) முன்சம்ப
ந்தமூர்த்தியாயவதரித்துத்திருநீற்றாற்சமணமதம்முண்டிருந்த பா
ண்டியனதுகூனைமாற்றியும்-எச்சமயம்பெரிதோவென்னுமைபம
ற்றுச் சைவமேபெரிதென்று நம்பும்படிதமிழ்வேதமாகிய தேவா
ரத்தை மொழிந்தருளிய- குமார்க்கடவுளது- மலையின்கண்வாழும்
கண்ணியினதுகண் சமுத்திரமோ - தாமசாயோ - விடமோ - அம்
போ-வேலோ-என்பதாம். (ஊக)

சிறுமிக்குமர நிகர்வீர்பகிரச் சிதையுயிர்த்துச் - *

சிறுமிக்குமர சரணமெண்ணீருய்விர் செந்தினைமேற் - *

சிறுமிக்குமர புறாத்துநின்றோன்சிலை வேட்புவெனச் - *

சிறுமிக்குமர வணிமுடியான்மகன் சீரடிக்கே - *

(இ-ள்.) சிறு- சிறிதான—உயிக்கும் - குற்றுமியையாயினும்—
மரநிகர்வீர்பகிர - பிறர்க்கிடமிண்ணமனங்கூடாமன் மரம்போன்
திருப்பவனோ—சிதை- அழிந்துபோவதும்—உயிர்- பிராணனுக்கு
—துச்சில்-ஒதுக்கிடமுமாகியவிவ்வுடலின்கண்—துமி-ஒருதும்ம
லுண்டாகும்க்காலையினும்—குமர- குமரனே—சரணம்- உனக்க
டைக்கலம்—என்னிர்-என்றுசொல்லுங்கீள்—உய்விர்- பிழைப்பீர்
கள்—செம்-சிவந்த—தினைமேல்-தினைப்புனத்தில்வாசஞ்செய்த—
சிறுமிக்கு- வள்ளிநாயகிக்கு—மரபு - தமதுமரபின்வழிகளை—உ
ரைத்து-எடுத்தாத்து—நின்றோன்-குறையிரந்துநின்றவனும்—
சிலை- வில்லையுடைய—வேட்புவன்- வேடத் திருமேனியையுடைய
கண்ணப்பநாயனார்—எச்சில்- உன்முதலியவற்றை முன்னுசிபார்
ந்துநிவேதித்தவெச்சிலை—து- உவப்புடனேயுண்டவராகிய—மிக்
கும்-மேன்மையாக—அரவு- சர்ப்பாபரணத்தை—அணி- தரித்த
—முடியான்- முடியையுடையபரமசிவனது—மகன்- மைந்தனு
மாகிய குமார்க்கடவுளினது—சிறந்திக்கு-சிறியதிருவடிவையக் கரு
திக்கொண்டே—(எ-று.) நீர்-தோன்றாவெழுவாய்- உய்விர்- பயனி
லை-ஏ-அசை. (கருத்து.) சிறுமியுடையமன் முற்போன்றிருப்பவ
ர்களே நீங்கள்பிழைப்பதெப்படி- நீர் துன்புங்காலையிலாவது தி
னைப்புனத்தில்கண் வள்ளியம்மையினிடத்துத் தமதுமரபையோ
திநின்றவனும், கண்ணப்பநாயனார் நிவேதித்த வெச்சிலை யினிதா
கிக்கொண்ட பரமசிவன்மைந்தனுமாகிய கந்தசுவாமியிஷ்டிருவடி
வையக் கருதிக்குமரனே-சரணமெண்ணீராளுல் பிழைப்பீர்கள்-எ-ம்.

சீரங்கராக மறமோதுதிகிரி செங்கைக்கொண்ட *
 சீரங்கராக மருகந்ததேசிக செந்தினைமேல் *
 சீரங்கராக தனகிரிதொய்கந்த செந்தமிழ்நூற் *
 சீரங்கராக வினோதவெண்பார்க்கிலலை தீவினையே *

(இ-ள்.) சீரட கலப்பைபையும்கரா-முதலையினது—கம்-தலை
 1—அற-அறும்படி—மோது-அமர்செய்த—திகிரி-சக்கரத்தை
 —செம்-சிவந்த—கை-சரத்தில்கொண்ட-தரித்திருக்கும்—சீர
 ள்-திருவரங்கத்தைபுயைதிருமாலும்—ஆகமர்-ஆகமவேதத்தை
 நனியபரமசிவனும்—உகந்த - விரும்பத்தக்க—தேசிக - அழக
 ளே—செம்-சிவந்த—தினைமேல்-தினைப்புனத்தில்வாழும்—சீர்-சி
 றந்தவள்ளிநாயகியினது—அங்கராக-சாந்தணிந்த—தனகிரி-தன
 மாகியமலையை—தொய்-தழுவிய—சந்த-சுமாரக்கடவுளே—செ
 ந்தமிழ்நூல்-செவ்வியதமிழ்ப்புறவலின்—சீரங்க-சீர்முதலிய வெ
 ட்டிறுப்புக்குரியபாவலனே—ராகவினோத-கீதத்திலுல்லாசனே—
 எண்பார்க்கு-என்றுநாடோறுந்துதிக்கின்றவர்கட்கு—இல்லைத்தீவி
 னை-கொடியவினைசேராது—(எ-று.) தீவினை-எழுவாய்-இல்லை-பய
 னிலை-ஏ-அசை. (சேருத்து.) கலப்பையாயுதத்தையும் சக்கராயுதத்
 தையமுடைய திருமான்மருகோனே-சுந்தரனே-தினைப்புனத்தில்
 வாழ்கின்ற வள்ளிநாயகியைத் தழுவுங்கந்தனே-இயலிசைமுதலிய
 தமிழ்நூல்குரியவினோதனே - என்றுதுதிப்பவர்கட்குத் தீவினையி
 லலை-என்பதாம். (கஅ)

தீவினையற்ற சினந்தீரகத்துண்மெய்த் தீபந்தந்த *
 தீவினையற்ற வறந்தாதெடுத்தனஞ் செந்தினைமேல் *
 தீவினையற்ற புனமான்மொழநன் செழுங்கந்தத் *
 தீவினையற்ற வடியார்க்கருள்பெருஞ் செல்வனுக்கே *

(இ-ள்.) தீ-அக்கினியானவன்—வினையற்ற-தீக்ஷண்ணியமாகத்திக
 க்கின்றதன்செய்கையற்றதுபோல்—சினந்தீர்-கோபநீங்கிய—அக
 த்துள்-நமதுசாந்தவிருதயத்துள்—மெய் - உண்மையாகிய—தீப
 ம்-ஞானவிளக்கை—நந்தத்தீவினை-நம்முடையதீவினையாகிய—அ
 ல்-இருளானது—தவ-கெடுப்படி—நந்தாது-அனிந்துபோகாமல்
 —எடுத்தனம்-ஏற்றிவைத்தோம்—செம்-சிவந்த—தினைமேல்-தினை
 ப்பயிர்வினைவில்—தீ-தீய்ந்துபோகும்—வினையற்ற-செய்கையில்
 லாத—புன-புனத்திலுளும்—மான்-மான்போன்றகண்ணையுடைய
 வள்ளியம்மைக்கு—கொழுநன்-நாய்க்குரிய—செழும் - செழு
 மான—கொழுநன்-கண்ணின்—பொன்மயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற

மோக்ஷவுலகத்தை—அற்ற- பாசபந்தங்கணிங்கிய—அடியாரீக்கு
தமதடியாரீகட்டு—அருள்-கொடுத்தருள்கின்ற—பெரும்-பெரி
—செல்வனுக்கு—அருணிறைந்தசெல்வனுக்கு—(எ-று.) யாம்-தே
ன்றாவெழுவாய்-எடுத்தனம்-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) வள
பயிசுந்த-திணைப்புனத்தில்வாழ்கின்ற வள்ளியம்மாளுக்கு நாயகா
ம்-பற்றற்றவடியாரீகட்டு- மோக்ஷவுலகத்தை யளிப்பவனுமநம
குமாரக்கடவுளுக்கு நமதுகாந்தவிருதயத்தகழியிலுண்மையாவா
ருநவிளக்கை ஏற்றிவைத்தோம்-என்பதாம். (கூம்)

செல்வந்திகழு மலநெஞ்சமேயவன் மெய்வமின்னார் - கூ
செல்வந்திகழு நமதின்மைதீர்க்கும்வெங் கூற்றுவற்குச் - கூ
செல்வந்திகழுந் திருக்கையில்வேறினை கர்த்தசெல்வி - 7
செல்வந்திகழு மணவாளனல்குந் திருவடியே - *

(இ-ள்.) செல்-அங்குசென்று--வந்தி-வணக்கஞ்செய்--கழுமல
ம்-குமாரக்கடவுளானவர்முன்சம்பந்தப்பிள்ளையா யவதரித்தருளி
யசீகாழிப்பதியின்கண்--நெஞ்சமே- இருதயமே--அவன்மேலவா
து--தெய்வ-தெய்விகமாகிய--மின்-தெய்வயானை--உளர்ந்திடு
ருகின்ற--செல்-மேகவாகனமானது--வந்து-வந்து--இகழு
தரால்) இகழுப்படும்--நமது-நம்முடைய--இன்மை- இல்
யாவும்--தீர்க்கும்-நீக்கிவிடும்--வெம் - கொடிய--கூற்றுவற்
மனுக்கு--செல்-நம்மேனடப்பதாகிய--வந்தி- கொடுமையை--
கடும்-துடைத்துவிடும்--திருக்கையில் (முருகக்கடவுளது) திருக்க
ரத்தின்--வேல்-வேலாயுதமானது--திணைகர்த்த- திணைப்புனங்காவ
ல்புண்ட--செல்வி-வள்ளிநாயகியினது--செல்வம்- பெருஞ்சிறப்
பாக்--திகழும்- (றிதைந்து) பிரகாசிக்கின்ற--மணவாளன்-நமது
னாகிய கந்தரந்தாவாமியானவர்--தல்குந்திருவடி-தனது திருவடித்தா
மரையைநமக்குத்தந்தருள்வார்--(எ-று.) நீ-தோன்றாவெழுவாய்-
வந்தி-பயனிலை-ஏ-அசை. (கருத்து.) நெஞ்சமே தெய்வயானையின
து வாகனமாகிய மேகநமதுவறுமையைத்தவிரிக்கும் குமாரக்கட
வுளதுவேலாயுதம்நமக்குவரும் யமதண்டனையை நீக்கிவிடும்- வள்
ளிநாயகிக்கு மணவாளராகிய கந்தரந்தாதி தமதுதிருவடித்தாமரை
யைத்தந்தருளுவாராதலால் நீ யக்கடவுண்ணன் சம்பந்தப் பிள்
ளையா யவதரித்த சீகாழியிற்சென்றவரை பணங்கு - என்பதாம்.

கந்தரந்தாதியுரை- முற்றிற்று.

குமரகுருபரன்முனை.

MAHAMAHOPADHYAYA

